

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 18 september 2002

INHOUD

		- <i>Motie-Sluiters (ingetrokken)</i>	51
		Regiodebatten herziening Provinciaal	
Opening	2	omgevingsplan	52
Mededelingen	2	- <i>Motie-Langenkamp (aanvaard)</i>	52
Vaststelling van de agenda	2	Stichting Bloemencorso Eelde	53
Onderzoek geloofsbrief en toelating van mevrouw W.R. van Dommelen-Logtmeijer	3	- <i>Motie-Goudriaan (verworpen)</i>	57
Benoeming leden Statencommissies Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie	3	Afscheid mevrouw M.Ch.A. Smilde	59
Ingekomen stukken	4	Sluiting	60
Mondelinge vragen	4	Toezeggingen	62
Verkiezing tijdelijk vice-voorzitter	6		
Verordening vrijstelling grondgebruiker	11		
- Amendement-Hornstra (verworpen)	13		
- Amendement-Smidt (aanvaard)	15		
Legesheffing Flora- en Faunawet	23		
- <i>Motie-Kempe (aanvaard)</i>	25		
Inrichting Statengriffie	26		
Jaarstukken 2001	28		
Investeringssteun Noordelijk Internationaal Concours Hippique Zuidlaren	36		
Aanpassing van de heffing en invordering van provinciale belastingen aan de gewijzigde Provinciewet	44		
BTW-compensatiefonds	44		
Vervolg Tender vrijwilligerswerk en Subsidie-regeling vrijwilligerswerk en mantelzorg 2002	44		
Europees Kampioenschap Atletiek voor gehandicapten 2003 in Assen	44		
Afronding Beleidsnota motorrijden in Drenthe	44		
Waterkwantiteitsbeheersplan voor de provinciale kanalen 2002-2006	44		
Meerjarenuitvoeringsprogramma verkeer en vervoer 2003-2006	45		
Bijdrage projectkosten Zuiderzeelijn	45		
- <i>Motie-Langenkamp (overgenomen)</i>	46		
Instelling Statencommissie Beleidsonderzoek Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme	48		
- <i>Motie-Langenkamp (ingetrokken)</i>	48		
Openstelling Van Gogh-huis te Nieuw-Amsterdam	49		

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 18 september 2002 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (49 in getal):

W.H. Kuiper (GroenLinks)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
A. Wendt (ChristenUnie)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
A.J. Gaasbeek (OSD)
J. Langenkamp (GroenLinks)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
K.J. de Vries (CDA)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
F. Benning (VVD)
H. Zomer (CDA)
mevrouw H. Kamphuijs (PvdA)
G.A.W. Fonk (VVD)
A. Haak (PvdA)
Ch.C. de Haas (OPD)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
L. Bomhof (VVD)
J. Prinsen (PvdA)
K.H. Smidt (VVD)
A. Boer (PvdA)
K. Jonker (CDA)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
J.H. Schaap (PvdA)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
A. Faber (CDA)
H. Holman (CDA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
A.G.H. Peters (CDA)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
H. Baas (ChristenUnie)
Joh. Dijks (VVD)

J.P. Sluiter (D66)
S.B. Swierstra (VVD)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw G.M. Remmelts-Mulder (VVD)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw J. Schipper (VVD)
J.J. van Heukelum (VVD)
H. Weggemans (PvdA)
J.W.M. Engels (D66)
W. Nijenbrinks (VVD)

J.D. Nauta, griffier der staten van Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
R.W. Klein Nulent (PvdA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (PS) (09.37 uur).

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik heet u allen welkom in het kader van deze bijna historische vergadering: wij gaan voor het eerst een beetje duaal bezig. Dat welkom is heel in het bijzonder gericht aan mevrouw Remmelts, die na een periode van afwezigheid gelukkig weer in ons midden is en het statenwerk heeft hervat.

Ik heet tevens welkom de heer Jacco Post, onze nieuwe plaatsvervangend directeur-griffier.

Ik stel mij voor de vergadering omstreeks half elf - het zal een beetje van het verloop van de vergadering afhangen - te schorsen voor de koffiepauze. De koffie kan dan gedronken worden in de ontvangstzaal en dan bent u allen in de gelegenheid nader kennis te maken met de heer Post.

Mevrouw REMMELTS: Mijnheer de voorzitter. Ik ben ook erg blij dat ik weer in het midden van de staten ben. Ik wil iedereen heel hartelijk danken die de afgelopen periode met mij heeft meegedeeld. Ik hoop dat ik mijn laatste periode in de staten met verve kan volbrengen.

De VOORZITTER: Daar heeft uw voorzitter alle vertrouwen in.

Ik deel de staten mee dat de heer Fonk van tijd tot tijd een beetje zal rondhobbelen, want vanwege een hernia heeft hij wat moeite met lange tijd zitten.

Ik deel verder mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is binnengekomen van mevrouw Ceelen en de heer Klein Nulent.

C. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER: Dit agendapunt is nieuw. Ik deel mee dat van de zijde van PS zes voorstellen zijn gedaan ter aanvulling van de agenda, welke voorstellen ik de staten stuk voor stuk voorleg met een voorstel voor afhandeling.

De fractie van GroenLinks heeft in de persoon van de heer Langenkamp bij brief van 28 augustus 2002 verzocht het onderwerp Instelling van een Statencommissie Beleidsonderzoek Noord-

Nederlands Bureau voor Toerisme door de provincie Groningen te agenderen. Dit voorstel is voorafgaande aan deze vergadering bij het Presidium gemeld en is dan ook als agendapunt J.1. op de agenda opgenomen. Naar mijn beste weten is de desbetreffende brief aan de staten toegezonden.

Voorafgaand aan de vergadering heeft een aantal fracties een voorstel tot agendering gedaan.

De fractie van D66 heeft bij monde van de heer Sluiter verzocht ingekomen stuk A.1., de brief van gedeputeerde staten (GS) van 2 juli 2002, inzake openstelling Van Gogh-huis te Nieuw-Amsterdam voor bespreking in deze vergadering te agenderen. Ik stel de staten voor dit verzoek te honoreren en deze brief aan het eind van de vergadering te behandelen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: De fractie van GroenLinks heeft wederom bij monde van de heer Langenkamp te kennen gegeven het onderwerp De verantwoordelijkheid van PS bij de herziening van het Provinciaal omgevingsplan (POP) te willen agenderen. Het gaat om het organiseren van hoorzittingen en dergelijke.

Ik stel voor ook dit punt aan het slot van de vergadering te behandelen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: De heer Langenkamp van de fractie van GroenLinks heeft gevraagd een motie te mogen indienen en deze in behandeling te laten brengen over het uitstel van de aanleg van de Hanzelijn.

Ik stel voor ook dit punt aan het eind van de vergadering te behandelen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Mevrouw Goudriaan van de fractie van de PvdA heeft verzocht een motie te mogen indienen en die in bespreking te brengen over het (alsnog) verlenen van subsidie aan de Stichting Bloemencorso Eelde.

En ten slotte heeft mevrouw Kempe van de fractie van de ChristenUnie aangekondigd een motie te willen indienen met betrekking tot de wijziging van de Nota flora en fauna voor wat betreft de positie van de vos.

Ik stel de staten voor beide punten aan het eind van de vergadering af te handelen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Hebben de staten nog andere suggesties, vragen of opmerkingen?

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek om gezamenlijke behandeling van de statenstukken 965 en 969. Ik heb dit verzoek al aan het Bureau Statenwerk doorgegeven.

De VOORZITTER: Dat lijkt mij een uitstekende gedachte.

De heer SMIDT: Voorzitter. Ik heb daar bezwaar tegen. In de statencommissievergadering zijn zelfs drie stukken tegelijk aan de orde geweest en ik heb daar slechte ervaringen mee. Ik wil de stukken daarom liever apart behandeld hebben.

De VOORZITTER: Dan verzoek ik de staten zich hierover uit te spreken.

Het voorstel van de heer Hornstra wordt bij handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat hiermee de agenda is vastgesteld.

D. Onderzoek geloofsbrief en toelating van mevrouw W.R. van Dommelen-Logtmeijer te Ruinen (ter voorziening in de opengevallen plaats, ontstaan door het ontslag van mevrouw M.Ch.A. Smilde)

De VOORZITTER: Mevrouw Van Dommelen heeft meegedeeld de benoeming tot lid van PS te aanvaarden.

In de Commissie van Onderzoek van de Geloofsbrief benoem ik mevrouw Remmelts en de heren Kuiper en Boer en ik verzoek mevrouw Remmelts namens de commissie als rapporteur op te treden. Ik schors de vergadering gedurende het onderzoek.

(Schorsing van 09.44 tot 09.48 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan mevrouw Remmelts.

Mevrouw REMMELTS: Mijnheer de voorzitter. De commissie heeft de geloofsbrief en de daarbij overgelegde stukken onderzocht en in orde bevonden. De commissie adviseert de staten mevrouw Van Dommelen toe te laten als lid van de staten van Drenthe.

De VOORZITTER: Ik stel voor overeenkomstig dit advies te besluiten.

Aldus wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik dank de commissie en haar voorzitter voor de verrichte noeste arbeid. Het woord is aan de heer Holman.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. De fractie van het CDA verzoekt de staten mevrouw Van Dommelen reeds toe te laten tot de Statencommissie Milieu, Water en Groen (MWG). De plek die in de Statencommissie Cultuur en Welzijn (CW) is opengevallen door het vertrek van mevrouw Smilde naar de Tweede Kamer willen wij graag laten innemen door de heer Van Glansbeek.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor hiermee akkoord te gaan.

Daartoe wordt besloten.

E. Benoeming lid Statencommissie Cultuur en Welzijn en leden Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie

De VOORZITTER: Ik heb van een drietal fracties een voorstel gekregen om de samenstelling van een tweetal statencommissies te wijzigen. De heer Holman heeft zo-even een daarvan al gemeld. De heer Schaap heeft meegedeeld in verband met de ziekte van de heer Klein Nulent gebruik te willen maken van de Regeling vertegenwoordiging niet-statenleden in statencommissies, de zogenaamde vervangingsregeling. Hij stelt voor tijdens de afwezigheid van de heer Klein Nulent de heer H. Eggens te Borger te benoemen in de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE).

De fractie van de ChristenUnie heeft meegedeeld dat de heer C.A.W. Willemse zich genooddaakt heeft gezien ontslag te nemen als commissielid,

niet-zijnde statenlid van de Statencommissie BFE. De fractie wil zich tot de statenverkiezingen in maart 2003 in die fractie mede laten vertegenwoordigen door de heer Wendt. Naar mij blijkt stemmen de staten met beide wijzigingen in.

F. Ingekomen stukken

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de ingekomen stukken A.1. tot en met A.6., B.1. tot en met B.11. en C.1. conform de daarbij gedane voorstellen af te doen.

De heer HAAK: Voorzitter. Ik verzoek om plaatsing van stuk B.4. op de agenda van de Statencommissie MWG.

De VOORZITTER: Ik neem aan dat dat wel in orde zal komen.

Vervolgens besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van de voorzitter.

G. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat een tweetal serie vragen is aangemeld. Mevrouw Goudriaan wil vragen stellen over het Regionaal Patiënten Consumenten Platform (RPCP) en de heer Kuiper over kernenergie en de opslag van radioactief afval.

Ik geef het woord aan mevrouw Goudriaan.

Mevrouw GOUDRIAAN: Mijnheer de voorzitter. Het RPCP heeft overleg gehad met het college over zijn verhuizing van Rolde naar Assen. Achter die verhuizing zit enige haast, want het pand in Rolde moet per 1 december verlaten zijn. Onze vragen zijn of het college al actie heeft ondernomen, dus of de vragen met betrekking tot de nieuwe huisvesting al zijn beantwoord en of iets gezegd kan worden over tegemoetkoming in de financiële consequenties.

De VOORZITTER: Ik wens u geluk met deze maidenspeech, die kort en bondig was.

Mevrouw DE VRIES: Voorzitter. Mijn antwoord kan eigenlijk heel kort en bondig zijn, want ik kan beide vragen met "ja" beantwoorden. Ik wil er echter toch nog wel wat meer over zeggen.

Het is niet zo dat per 1 december 2002 de huur is opgezegd, dat is al per 1 oktober 2002, maar het RPCP kan daarna nog twee maanden in het pand blijven.

De staten hebben een memo ontvangen waarin het RPCP aangeeft wat de consequenties zouden zijn. De vraag is of het in die memo genoemde bedrag voor ons wel het uitgangspunt moet zijn, want het RPCP werkt niet alleen voor de provincie maar ook voor anderen. Ons uitgangspunt is altijd dat de huurprijs en de kosten van het apparaat verdisconteerd worden in de uurprijs van het werk. Dat uitgangspunt willen wij eigenlijk niet loslaten. Wij weten ook dat het vermogen van het RPCP het niet toelaat de extra kosten op te vangen.

In de Nota patiënten- en consumentenbeleid, die bij de staten ligt, wordt een verhoging van de bijdrage voorgesteld en ook ten aanzien van het IVOM vindt een verschuiving plaats die een verhoging met zich brengt. Het gaat in zijn totaliteit om meer dan een verdubbeling van het budget. Bepaalde punten moeten echter nog wel goed bekeken worden, want bij een organisatie als het RPCP gaat het met name om aanpassing van de gebouwen. Gebouwen waarin voor de doelgroep mensen met een handicap wordt gewerkt, moeten natuurlijk wel voor die doelgroep toegankelijk zijn. En zo zijn er meer punten die wij nog moeten bekijken.

Dus: ja, het heeft onze aandacht en: ja, wij willen ze helpen te kunnen verhuizen. De vraag is alleen of het in het stuk van het RPCP genoemde bedrag het moet worden, maar als er meer geld nodig is, zal het college proberen daar in de eerstvolgende statencommissievergadering op terug te komen. Wij zullen wel proberen met een voorstel te komen dat door alle partijen wordt gedragen en daarom kan het gebeuren dat de statencommissie het stuk op een laat tijdstip ontvangt. Als er extra kosten zijn, zullen de fracties het stuk pas heel laat ontvangen, maar het zal nog wel in de begrotingsbehandeling meegenomen kunnen worden.

Mevrouw GOUDRIAAN: Voorzitter. Heeft de gedeputeerde er, toen zij het verzoek kritisch bekeek, rekening mee gehouden dat voor het gebouw in Rolde een lagere huurprijs wordt betaald, omdat er ook mensen op de zolderverdieping werken, wat eigenlijk helemaal niet mag?

Mevrouw DE VRIES: De volumegroei zal goed bekeken worden. Maar of de vraagprijs nu meteen

het uitgangspunt moet zijn, vraag ik mij af. In mijn beleving wordt het een ander bedrag. Maar komende dinsdag zal hierover met het RPCP gesproken worden. Als dat gesprek ertoe leidt dat wij meer geld beschikbaar willen stellen, zal het voorstel daartoe nog de komende statencommissievergadering behandeld kunnen worden. Ik vraag er alleen begrip voor dat de staten dit voorstel dan pas laat ontvangen.

Mevrouw GOUDRIAAN: Dat begrip hebben de staten vast wel.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Kuiper voor het stellen van zijn vragen.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Het is weer tijd om stickers, t-shirts en spandoeken uit de kast te halen, klaar te leggen en waar nodig in te zetten. Kernenergie raakt weer in. De afgelopen maanden vindt er een omdenken over plaats en de fractie van GroenLinks maakt zich zorgen over deze ontwikkeling.

Vertegenwoordigers van regeringspartijen - twee van die partijen zijn ook in deze staten vertegenwoordigd - spreken uit dat de centrale in Borssele langer open moet blijven. Daarnaast hebben CDA- en VVD-politici kernenergie in verband gebracht met de beperking van de uitstoot van CO₂. Maar ook ligt er ineens een concreet plan klaar: de VVD in Groningen heeft een discussie gestart over plaatsing van een kerncentrale in de Eemshaven. Dit plan kan, zoals bekend is, gevolgen hebben voor Drenthe. Hier liggen immers zoutkoepels, waarin het afval opgeslagen moet worden.

Er valt veel over dit onderwerp te zeggen, maar het is een onderwerp waarover de discussie uitermate geschikt is voor de volgende verkiezingstijd.

Drenthe heeft tot nu toe een door alle partijen onderschreven beleid gevoerd. In het oude en het nieuwe POP, de Energienota en het Bestuursprogramma staat duidelijk dat het instemmen met de laatste fase van kernenergie, de opslag van kernafval, nooit aan de orde zal zijn. Door de laatste ontwikkelingen maken wij ons over het definitieve van dit beleidsvoornemen grote zorgen.

In dat kader heeft de fractie van GroenLinks de volgende vragen.

1. Blijft het college van mening dat opslag van radioactief afval in de Drentse bodem niet wordt toegestaan?
2. Deelt het college met GroenLinks de zorg dat nieuwe ontwikkeling van kernenergie deze beleidslijn onder druk zet?

Wij zijn heel benieuwd te horen of het college bereid is dit denken vanuit Drenthe ook onder de aandacht te brengen van de huidige regering. In het kader van de dualiteit zijn wij ook benieuwd naar de reactie van de fracties van de VVD en het CDA. Kunnen wij blijven rekenen op het statenbreed afkeuren van de ontwikkeling en de productie van kernenergie?

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Het omdenken heeft in het college nog niet plaatsgevonden, want het college staat nog onverkort achter wat over de opslag van radioactief afval in de bodem is afgesproken. Ons Bestuursprogramma is daar ook volstrekt helder over. Er staat: "De opslag van radioactief, chemisch of ander afval in de Drentse bodem wordt niet toegestaan." Dat uitgangspunt is in ons POP verankerd en op pagina 41 van het visiedeel POP II is dit standpunt ook onverkort weergegeven. Er is dus geen sprake van verandering van standpunten.

In haar algemeenheid kan ik de vraag of het college de zorg van GroenLinks deelt, bevestigend beantwoorden. Wij hebben ons beleid niet voor niets zo vastgesteld. Wij hebben ook heel uitdrukkelijk ons energiebeleid in de staten aan de orde gesteld en dat beleid werd unaniem gesteund. Het gaat om de trias energetica, hetgeen wil zeggen eerst besparing, dan de duurzame bronnen en efficiënt gebruik. Wat ons betreft hoort kernenergie daar voorlopig niet bij.

De heer KUIPER: De gedeputeerde heeft gezegd dat het omdenken nog niet in het college heeft plaatsgevonden. Was dit een slip of the tongue, of is de fractie van de VVD van plan eventueel met een andere zienswijze te komen? Ik heb verder ook een antwoord van de fracties van het CDA en VVD gevraagd.

De heer VAN DER SCHOOT: Mag ik een aanvullende vraag stellen? De gedeputeerde zei dat kernenergie daar "voorlopig" nog niet bijhoort. Kan dit betekenen dat het omdenken een andere richting uitgaat?

De heer DIJKS: Voorzitter. Ik heb gesproken over "nog niet" en ik wil daarover volstrekt helder zijn. Het betekent bij het college nog niet en ook bij mijn partij in Drenthe nog niet. Men moet het aanstaande verkiezingsprogramma op dit punt maar afwachten.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik ben het volkomen eens met de stellingname van de heer Dijkstra dat er geen sprake kan zijn van opslag van radioactief afval in de Drentse bodem. Maar het antwoord op de tweede vraag van de heer Kuiper was niet zo duidelijk. Heeft de gedeputeerde onze partners in het Noorden, en dan vooral Groningen, duidelijk gemaakt dat Drenthe geen voorstander, of liever gezegd tegenstander is van de gedachte van een kerncentrale in de Eemshaven?

De heer DIJKS: Ik heb die mededeling uit Groningen beschouwd als een vooraankondiging van een verkiezingsprogramma. Ons beleid is volstrekt helder en duidelijk: het laat geen opslag van radioactief afval toe. Bovengrondse activiteiten hebben ook consequenties voor de bodem en die consequenties accepteren wij niet voor onze Drentse bodem.

De heer DE HAAS: Voorzitter. In eerste termijn spreekt de heer Dijkstra over "voorlopig" en in antwoord op de vraag van de heer Van der Schoot zegt hij "nog niet". Wat moeten wij ons daarbij voorstellen? Is het nu ja of nee?

De heer DIJKS: Het is op dit moment een uitdrukkelijk nee. Ik kan niet bepalen wat andere mensen in de toekomst gaan doen. Dit college en de fractie van de VVD staan op dit moment voor 100% achter dit uitgangspunt, maar als binnen onze partij daarover anders gedacht gaat worden, is de democratische regel dat wij dat veranderde beleid hebben uit te voeren. Maar op dit moment is daar geen sprake van.

Mevrouw STOEL: Ik wil toch ook even ingaan op de vraag die de heer Kuiper stelde. De heer Dijkstra antwoordde nu eigenlijk voor de fractie van de VVD, maar het lijkt mij toe dat de fracties van de VVD en het CDA mondig genoeg zijn om de vraag zelf te beantwoorden. Ik ben erg benieuwd naar het antwoord van die fracties.

De fractie van de PvdA is over deze kwestie altijd zeer helder geweest: nu niet en wat ons betreft nooit niet. Bij de zoutkoepel in Gasselte is onlangs een boom geplant en daarbij is een koker meegegaan die een brief bevat met deze uitspraak van de PvdA. Maar ik hoor ook heel graag het standpunt van de VVD en het CDA.

De heer ZOMER: Mijn fractie is dus een antwoord schuldig en dat antwoord geef ik nu. De fractie van het CDA is altijd tegen de opslag van radioactief afval in de Drentse bodem geweest. Dat hebben wij niet alleen altijd gezegd, wij hebben daar ook body aan gegeven door ons ervoor in te zetten dat de provinciale bevoegdheid op dit punt niet van ons wordt afgepakt. Wij blijven tegen. De heer Kuiper vindt dit misschien een punt voor de verkiezingsstrijd, maar ik kan hem nu alvast vertellen dat in het conceptverkiezingsprogramma van onze partij dit standpunt gehandhaafd blijft.

Mevrouw REMMELTS: Voorzitter. De kernenergie van de Groningse VVD laat ik voor rekening van de leden daar, want zij moeten bevestigen of dit punt op deze manier in het verkiezingsprogramma komt te staan. Wij willen de opslag en de kernenergie technieken gescheiden houden. Ons standpunt met betrekking tot de opslag is duidelijk. In het POP hebben wij ons hierover duidelijk uitgesproken en aan die uitspraak houdt de VVD vast.

De VOORZITTER: Ik constateer dat wij hiermee gekomen zijn aan het eind van het mondelinge vragenhalfuurtje.

H. Verkiezing tijdelijk vice-statenvoorzitter bij afwezigheid Commissaris van de Koningin

Brieven van gedeputeerde staten van 15 juli 2002, kenmerk 27/6.26/2002006095, inzake procedure keuze tijdelijk vice-statenvoorzitter en van 3 september 2002 inzake overzicht van kandidaten met motivaties.

De VOORZITTER: Wij nemen een klein voorshotje op de dualisering door nu al te gaan experimenteren met een aantal duale elementen. Een van die elementen is de verkiezing van de tijdelijk vice-statenvoorzitter. Ik spreek nadrukkelijk over

"tijdelijk" omdat er sprake is van een tijdelijke functie vanwege het feit dat de nieuwe Provinciewet, waarin een en ander geregeld dient te worden, nog niet rechtsgeldig is. Na de inwerkingtreding van de nieuwe wet - dat zal hopelijk in maart 2003 zijn - zal tijdens de eerste samenkomst van de dan nieuw gekozen staten deze procedure herhaald worden. Het gaat dus nu om een vice-statenvoorzitter voor de periode september 2002 - maart 2003.

Ik deel mee dat zich een tweetal statenleden kandidaat heeft gesteld voor de functie van tijdelijk vice-statenvoorzitter. Het gaat om de heer Wendt en mevrouw De Widt.

Ik stel beiden in de gelegenheid hun kandidatuur nader toe te lichten en ik stel de andere leden van de staten in de gelegenheid de kandidaten te bevragen.

Ik hanteer de alfabetische volgorde wat betreft de sprekers en daarom krijgt de heer Wendt als eerste het woord indien hij er behoefte aan heeft zijn kandidatuur toe te lichten.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog een punt van orde.

De VOORZITTER: Een punt van orde gaat altijd voor.

De heer ENGELS: Het is niet bedoeld om de heer Wendt in de war te brengen; overigens is hij niet in de war te brengen.

Wij mogen de kandidaten straks dus nog vragen stellen, maar is er ook nog gelegenheid in het algemeen iets over dit agendapunt op te merken, dat verder strekt dan het stellen van vragen aan de kandidaten?

De VOORZITTER: Ik laat het aan de eigen beoordeling van de staten over wanneer zij dat moment gekomen achten. De staten hebben daar in ieder geval wel de gelegenheid voor, maar ik denk dat het in de rede ligt dat dit gebeurt nadat beide kandidaten zich gepresenteerd hebben.

Het woord is aan de heer Wendt.

De heer WENDT: Voorzitter, leden van de staten. Zelden heb ik een sollicitatieprocedure meegemaakt waarbij zoveel publiek op de tribune zat. Kijk aan, dat is de eerste winst van het duale vergaderen vandaag.

Mij is geleerd - en het principe werd mij afgelopen maandag nog eens onder de neus gedrukt tijdens een cursus Leidinggeven en veranderingen binnen het onderwijs - dat als je ergens voor gevraagd wordt, je niet een, twee, drie "nee" moet zeggen, het niet opzij moet schuiven en het maar door een ander moet laten doen. Daar komt bij dat de nieuwe Commissaris van de Koningin (CvdK) in Overijssel, de heer Jansen, enige tijd terug verklaarde dat statenleden minder afwachtend moeten zijn.

Acht jaar geleden vroeg men mij lijsttrekker te worden van de Reformatorische Politieke Federatie (RPF), nu, jaren later en een politiek vernieuwingsproces binnen de partij achter de rug hebbend, zit ik hier als vertegenwoordiger van de ChristenUnie en is mij gevraagd mij kandidaat te stellen voor de functie van tijdelijk vice-voorzitter van de staten bij afwezigheid van de CvdK.

Collega-statenleden, nu geen peptalk of promotie van mijn kant. Als het van deze vijf minuten af zou hangen, was het niet best. U kent mij en dat is ook de reden dat ik hier mag staan. U kent ook collega Anneke de Widt. En u mag kiezen. Wat een voorrecht! Een duo binnen Drenthe Duaal. Jammer dat er niet meer kandidaten zijn, maar gelukkig ook geen monopolie.

Drenthe duaal, het is aan ons om de politiek aantrekkelijker te maken. Dualisme is een middel om de burgers meer te bereiken via de controlerende, kader stellende en volksvertegenwoordigende rol, die meer de nadruk zal krijgen. Dat vraagt om een cultuurverandering en, eerlijk gezegd, dat zal jaren duren. Samen met de raadsleden op cursus Hoe werken wij duaal?

Juist in het kader van de politieke vernieuwing verdient mijn kandidatuur uw aandacht.

Ten eerste: het is niet mijn eigen fractie geweest die mij gepusht heeft. De fractie van GroenLinks heeft een zeer nadrukkelijk verzoek aan mij gedaan mij kandidaat te stellen.

Ten tweede: ook de kleinere partijen mogen in ons land en in ons provinciaal bestuur volop mee functioneren. Het is de gewoonte dat in onze belangrijke provinciale commissies drie leden van elke grote fractie zitting hebben naast twee leden uit alle kleinere fracties. Bij mijn verkiezing is ook in het Presidium die evenwichtige samenstelling bereikt.

Ten derde - alle goede dingen bestaan uit drie - de ChristenUnie stelt zich naar eer en geweten

constructief op in de staten en wil te allen tijde meedoen in het proces van politieke vernieuwing. Kritisch en zorgvuldig. Dat leidde drie jaar geleden bijvoorbeeld tot ondertekening van het Collegeprogramma, dat nu onder leiding van gedeputeerden van PvdA, VVD en CDA wordt uitgevoerd. Leden van PS, mijn stijl van voorzitter zijn zal anders zijn dan die van de andere kandidaat. Hoe? Dat zal de praktijk moeten uitwijzen. Mensen hebben een formele structuur nodig om orde en duidelijkheid te scheppen, maar die structuur mag niet verworden tot knellende banden die de vrijheid in de weg gaan staan. Wat mensen bezielt, hun visie, dat is belangrijker dan de structuur.

Tot slot: gisteren was het Prinsjesdag. Prins in die zin van het woord, zal ik nooit worden. Op school hebben leerlingen rond de verkiezingstijd de leus "Wendt for president", maar ook dat wordt het 'm niet. Misschien dat ik u mag en kan dienen als tijdelijk vice-voorzitter van de staten bij afwezigheid van de CvdK en daardoor als lid van het Presidium.

Mocht u anders beslissen, dan beschouw ik dat niet als een signaal om de politiek met onmiddellijke ingang te verlaten. Wij blijven even goede vrienden.

Ik dank u voor uw aandacht.

(Applaus.)

De VOORZITTER: Ik dank u.

Ik geef vervolgens het woord aan mevrouw De Widt.

Mevrouw DE WIDT: Voorzitter, leden van de staten. "Geloof je echt in dualisering?", vroeg onlangs een Brabants statenlid van de VVD, nadat hij mijn column "Doorsudderden of stomen" in de vernieuwingsimpulskrant had gelezen. "Neen", luidde mijn antwoord: "Geloven doe je niet in dualisering. Het dualisme komt en benut het als hefboom voor verdere cultuurverandering, als middel om het provinciaal bestuur voor burgers zichtbaarder en slagvaardiger te maken."

U, leden van de staten, hebt uitgesproken dit middel te willen benutten, sterker nog, vooruitlopend op de invoering van de wet, reeds te willen voor-sorteren op deze vernieuwing en wel via deelname aan de pilot en via uitwerking van de aanbeveling van de Werkgroep Drenthe Duaal.

Het bijzondere van een ontwikkelingsproces is dat er veel kan. Experimenteren om te leren. De aanstelling van een tijdelijk vice-statenvoorzitterschap past daarbij. Weer zo'n signaal dat de staten bij de vernieuwing op de bok willen zitten.

Voorzitter. In aanvulling op mijn brief met motivatie benader ik twee aspecten.

1. Alleen met een structuurwijziging verandert er niets. Het lastigste is de cultuuromslag.
2. Die cultuuromslag komt alleen tot stand door de staten zelf.

Als u mij daarbij wilt betrekken, dan ben ik beschikbaar. Met grote betrokkenheid bij een permanent vernieuwingsproces en met de intentie pal te staan voor de belangen van alle statenleden, dus met respect voor minderheidsstandpunten, met aandacht voor goede procedures, met idealisme maar ook met realisme. U kent mijn werkwijze en u weet dat de voorzitter en de tijdelijk vice-voorzitter van de staten een initiërende rol kunnen vervullen bij vernieuwing.

Daarnaast komen er binnen het Presidium twee nieuwe leden met ongetwijfeld creatieve ideeën. Maar u weet ook dat uiteindelijk de staten het zelf moeten doen.

Tot zover mijn nadere motivatie.

De VOORZITTER: Dank u wel.

Het lijkt mij goed dat beide kandidaten vanaf hun eigen plaats ingaan op eventuele vragen en opmerkingen van de staten.

De heer ENGELS: Voorzitter. Wat ik namens mijn fractie naar voren wil brengen, kan ik zowel in de richting van een van de kandidaten als in het algemeen doen en ik houd mij maar even bij het laatste.

Ik wil even duidelijk maken wat ons bezighoudt. Mijn fractie heeft een probleem met de kandidatuur van mevrouw De Widt. Niet op grond van onze waardering van haar persoon of van haar antecedenten, maar vanwege het feit dat bij haar verkiezing een cumulatie van functies gaat ontstaan, omdat zowel de vice-voorzitter van de staten als een voorzitter van een statencommissie lid is van het Presidium. Onze gedachte is dat die cumulatie voor het Presidium niet goed is. Wij hebben hiervoor twee redenen.

1. Uit een oogpunt van bestuurlijke helderheid vinden wij het niet verstandig om een dergelijke cumulatie van functies in een persoon verenigd, zeker niet in het Presidium

- ik noem dan nog niet eens de Werkgroep Drenthe Duaal, maar dat feit speelt ook een rol - tot stand te brengen.

2. Voor het politieke draagvlak van het Presidium lijkt het ons beter de verschillende functies door verschillende personen te laten bezetten.

Voor die vraag geplaatst, is het antwoord van mijn fractie als het gaat om de keuze die wij vandaag moeten maken, dat wij in ieder geval niet voor deze cumulatie van functies zullen stemmen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat dit meer een stemverklaring was dan een vraag aan een van de kandidaten.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag voor mevrouw De Widt, die eigenlijk in het verlengde ligt van wat de heer Engels zojuist zei.

Mijn fractie heeft zich in een vroeg stadium afgevraagd wat haar betrokkenheid bij deze procedure zou kunnen zijn. Onze conclusie was dat wij misschien zelf wel een kandidaat zouden kunnen voordragen. De voornaamste reden hiervoor was dat naar onze mening het belangrijkste deel van de functie waarschijnlijk binnen het Presidium zou worden vervuld. Wij hebben daarom nagedacht over een kandidaat die in ieder geval nog geen lid is van het Presidium en het liefst lid is van een partij die ook nog niet in het Presidium is vertegenwoordigd.

Mijn vraag aan mevrouw De Widt is dan ook wat in haar ogen de meerwaarde is van haar persoon in deze functie, gelet op het feit dat zij al lid is van het Presidium. Het antwoord op deze vraag is tevens een reactie op het betoog van de heer Engels.

Mevrouw DE WIDT: Voorzitter. Ik heb mijn motivatie zowel op schrift gesteld als zojuist verwoord. Ik begrijp ook wel de overwegingen die de heer Blanksma inbrengt, maar ik stel vast dat ieder statenlid vrij is geweest kandidaten te stellen voor deze functie. Het is juist: als voorzitter van de Statencommissie BFE ben ik lid van het Presidium en als vice-voorzitter van de staten zal ik eventueel ook de pet van statencommissievoorzitter opzetten. Ik breng mijn deskundigheid en ervaring in gedurende de periode dat wij met deze functie experimenteren. Dat is tot maart 2003. Het leek mij een heel aardige combinatie.

Sterker nog, het leek mij ook wel een goede combinatie vanuit het voorzitterschap van de Werkgroep Drenthe Duaal. Volgend jaar maart stop ik met het statenwerk en juist in de periode tot maart biedt deze functie de mogelijkheid het statenwerk wat extra accent te geven.

De heer VAN DER SCHOOT: Voorzitter. Voor de grootste sollicitatiecommissie ooit zijn thans twee kandidaten verschenen. GroenLinks heeft al aan een bepaalde preselectie gedaan door een kandidaat nadrukkelijk vragen zich kandidaat te stellen. De heer Wendt zei op een bepaald moment dat hij geen "nee" wilde zeggen. Toch zou ik zijn motief om het te doen graag aangescherpt willen zien, want het niet "nee" willen zeggen is op zichzelf sympathiek maar ik hoor toch graag wat meer over zijn motieven om zich kandidaat te stellen.

De heer WENDT: Voorzitter. Ik ben niet niemand die als er een functie komt, zegt: "Kom, ik ga erop af." Ik wacht af of men bij mij komt. Dat is acht jaar geleden gebeurd toen mij vroeg de kar te willen trekken voor de PS-verkiezingen en dat is ook nu gebeurd. De fractie van GroenLinks vroeg mij en daarna ben ik gaan afwegen of deze functie misschien iets voor mij is. Qua persoonlijkheidsstructuur zit ik niet zo in elkaar dat wanneer er een functie vrijkomt, ik daar een, twee, drie op solliciteer. Ik ben gevraagd en daarna ben ik erin gedoken en vervolgens heb ik geconcludeerd dat dit een heel aantrekkelijke functie is, vooral omdat ik dan de mogelijkheid heb om als lid van een niet-collegepartij binnen het Presidium te gaan functioneren. Het heeft waarschijnlijk met mijn karakter te maken, dat ik niet een, twee, drie overal onmiddellijk op reageer, maar als men mij vraagt iets te doen ben ik best bereid daar zorgvuldig over na te denken. Ik had ook nee kunnen zeggen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil even kort reageren op het antwoord van de heer Wendt. Ik heb op zich natuurlijk niets tegen de kandidatuur van de heer Wendt en ik heb ook niets tegen hem als persoon, maar ik moet zeggen, dat naarmate hij verder inging op zijn motivering om voor deze functie te gaan, het allemaal niet overtuigender overkwam. Het was meer in de sfeer van: ik ben gevraagd en dan zit het in mijn natuur om niet zo gauw "nee" te zeggen.

Ik wil de staten voorhouden - de voorzitter heeft het ook nadrukkelijk zo genoemd - dat het gaat om een tijdelijke functie. Ik wil de staten de ervaring en de kunde die mevrouw De Widt op tafel kan leggen, onder de aandacht brengen. Ik wijs ook op haar betrokkenheid bij alle vernieuwingsaspecten die de laatste tijd zo nadrukkelijk aan de orde zijn. Dat maakt haar in de ogen van de fractie van de VVD uitermate geschikt om in de periode tot maart deze functie te vervullen. Dat zij op grond van het voorzitterschap van de Statencommissie BFE al lid van het Presidium is, vind ik niet zo zwaar wegen als het feit dat zij uitermate geschikt is voor deze functie.

De heer HOLMAN: Voorzitter. De heer Wendt zegt dat zijn karakter zo is, maar wat ik in zijn gloedvolle betoog heb gemist is toch het antwoord op de vraag wat zijn ambitie nu is. Wat gaat hij, als hij straks een prominent lid van het Presidium is, doen en wat heeft hij dan in maart bereikt?

De heer WENDT: Wat ik in maart bereikt heb, mocht ik vice-voorzitter worden, zal in hoge mate afhangen van de staten. In de functieomschrijving staat dat de vice-voorzitter initiërend bezig moet zijn en ik zou niet weten waarom ik dat niet zou kunnen. Ik heb aangegeven dat ik acht jaar geleden ook gevraagd ben en dat ik toen vier jaar lang fractievoorzitter ben geweest, zij het van een eenmansfractie, maar om daar nu direct ervaring tegenaan te leggen...

De heer VAN DER SCHOOT: Ik weet wat het is.

De heer HOLMAN: Ik denk ook wel dat de heer Wendt het kan, maar wat is zijn ambitie, waar gaat hij voor? Dat element ontbrak in zijn betoog.

De heer WENDT: Waar ik voor ga is dat wij als Drenthe Duaal steeds meer vorm krijgt, dat dit niet pas na maart gebeurt, maar dat wij de komende maanden met ons allen de kiezers proberen duidelijk te maken wat dualisme eventueel inhoudt. Dat zal met vallen en opstaan gaan, maar ik wil graag bij dat proces betrokken zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan fractievoorzitter Gaasbeek.

De heer GAASBEEK: Dank u wel, voorzitter. Ik sta altijd pal achter iedere stellingname om de

kleinere partijen en de niet-collegepartijen te promoten. Dat zou een argument zijn om volop "ja" te zeggen tegen de kandidatuur van mijn buurman. Ik heb hem in de jaren dat ik met hem heb mogen samenwerken leren waarderen om zijn inzet en zijn eerlijkheid. Het is een man die eigenlijk alleen maar steeds meevalt. Daarom denk ik dat de heer Holman zijn vraag niet zo moet stellen en in antwoord daarop dan ook geen gloedvol betoog over het duale stelsel kan verwachten.

Voor mij telt een heel ander facet.

Wij hebben mevrouw De Widt leren kennen als een vechtster voor het duale systeem. Zij heeft het tot in de toppen van haar vingers en tot in de punten van haar tenen. Wij moeten deze kans niet laten passeren. Ik heb al tegen mijn buurman gezegd dat ik deze kandidaatstelling eigenlijk niet eerlijk vindt, want hier kan hij eigenlijk niet tegenop, vooral ook niet omdat het om een tijdelijke functie gaat. Als het erom zou gaan een vaste vice-voorzitter te kiezen en dan ervan uitgaand dat de heer Wendt alleen maar meevalt, dan had hij mijn stem gekregen, maar op dit moment, op korte termijn, heb ik alle vertrouwen in mevrouw De Widt. Dat wil niet zeggen dat ik geen vertrouwen heb in mijn buurman, maar ik moet een afweging maken.

De VOORZITTER: Dan gaan wij nu over tot de schriftelijke stemming.

Ik benoem tot leden van het stembureau de heren Schaap, Gaasbeek, Holman en Van der Schoot en ik verzoek de heer Schaap als rapporteur op te treden.

Ik verzoek de bode de stembriefjes rond te delen. Ik maak de staten er, ongetwijfeld ten overvloede, op attent dat zij hun stem uitbrengen door op het stembriefje duidelijk de naam van de persoon op wie zij stemmen, in te vullen.

(Hierna wordt overgegaan tot schriftelijke stemming.)

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Schaap.

Ik stel vast dat 49 leden de presentielijst hebben getekend.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Er zijn 49 geldige stemmen uitgebracht.

Er zijn 23 stemmen uitgebracht op de heer Wendt en 26 op mevrouw De Widt.

De VOORZITTER: Dan constateer ik dat mevrouw De Widt is gekozen tot tijdelijk vice-statenvoorzitter en ik wens haar daarmee van harte geluk. Ik dank de leden van het stembureau voor de door hen verrichte werkzaamheden.

Ik wil de staten nu de gelegenheid geven kennis te maken met de heer Post en de hand te schudden van de zojuist gekozen vice-statenvoorzitter. Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 10.42 tot 11.06 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik heb de sprekerslijst wat nader bekeken en daarbij vooral gelet op de opgegeven spreektijden. Dat brengt mij nu reeds tot de conclusie dat wij naar alle waarschijnlijkheid ook vanmiddag zullen moeten vergaderen. Het lijkt mij absoluut onmogelijk de vergadering voor 13.00 uur afgerond te hebben. Ik stel voor de vergadering om een uur of 12.30 te schorsen en dan om 14.00 uur verder te gaan.

Het kan natuurlijk niet zo zijn dat wij onze agenda laten bepalen door de publieke tribune, maar vanwege de grote belangstelling voor de aangekondigde motie over de vossen, lijkt het mij goed de agenda wat om te gooien.

Ik stel de staten voor nu te beginnen met de door mevrouw Kempe aangekondigde motie.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp uw argumentatie en ik ben het daar ook mee eens, maar het lijkt mij dan logischer met de statenstukken 969 en 965 te beginnen, omdat de motie over de vossen daar een logisch voortvloeisel van is.

De VOORZITTER: Ik laat mij altijd gaarne door argumenten overtuigen en dit lijkt mij een juist argument. Dan wordt de volgorde: statenstuk 969, statenstuk 965 en dan de motie.

I. Voorstellen gedeputeerde staten

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 augustus 2002, kenmerk 27/6.9/2002005334, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 21 augustus 2002, kenmerk 27/6.9/2002005334, Verordening vrijstelling grondgebruiker

(statenstuk 969)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 26 augustus 2002.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Het is heel verrassend dat u, nadat GroenLinks daarmee begonnen is, de sprekersvolgorde nu eens hebt omgedraaid. Maar ik wilde verwijzen naar het betoog van de heer Hornstra.

De VOORZITTER: Nu breekt mijn klomp. Ik krijg altijd te horen dat ik eerst de grote fracties het woord geef en dat de kleintjes altijd achteraan komen. Nu ben ik heel ruimhartig en geef de heer Gaasbeek als eerste het woord en nu is het weer niet goed.

De heer GAASBEEK: Ik houd dat woord ook. Maar u zegt ook altijd dat wij tweemaal 24 uur van tevoren het college moeten melden wat wij van plan zijn, nou, u bent verrassend hoor....

De VOORZITTER: Dat hoort allemaal bij het duale bestel.

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Ik zal het kort houden en alleen de belangrijkste zaken aanstippen.

Over de situatie van vrijstelling en ontheffing heb ik erg lang met mijn achterban gesproken en mij is gezegd dat, wanneer er sprake is van vrijstelling, er waarschijnlijk geen schadevergoeding zal worden gegeven. Daarmee worden de burgers nogal in de portemonnee getroffen. Daarom ondersteun ik het amendement dat de heer Hornstra straks zal indienen.

De predatie door de vos is voor mij een probleem - ik ben daar in de statencommissie uitgebreid op ingegaan en ik zal dat allemaal niet herhalen - vooral in gebieden waar de weidevogeldichtheid gering is. Waar de weidevogeldichtheid groot is, zoals in Fryslân, merkt men niet zoveel van de invloed van de vos. Van de ambtenaren heb ik begrepen dat in Drenthe ruimhartig ontheffingen op grond van artikel 68 worden verleend.

Voor de roek wil ik de situatie nog een jaar bezien. Ik heb eerder meegewerkt aan een beleid om de roek te beschermen en om nu meteen de zaak

weer om te draaien, gaat mij te ver.

Ik denk dat de faunabeheereenheid (FBE) bijzonder belangrijk wordt en dat een structurele ondersteuning met € 77.300,- per jaar alleszins acceptabel is, gelet op wat van die FBE wordt verwacht.

De heer HORNSTRA: Deze volgorde is voor mij weer verrassend, maar misschien betekent dual wel verrassend zijn.

Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat velen zich de afgelopen tijd zeer intensief met de Flora- en Faunawet hebben bemoeid. Ik heb dat ook gedaan en steeds als ik daarmee bezig was, moest ik denken aan het citaat uit een gedicht van Elsschot: "Want tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren." In dit geval gaat het om een heleboel praktische bezwaren.

Mevrouw Faber had een droom en die droom was dat voortaan het nut van en de zorg voor planten en dieren niet meer moet worden afgemeten aan hoe de mens ze ziet. Nee, er zou naar dieren en planten moeten worden gekeken vanuit het oogpunt dat hun bestaan op aarde zinvol is en dat zij vaak zichzelf niet kunnen beschermen. Dat zijn mooie woorden die de intentie van de wet goed weergeven. Het principe dat daaruit voortvloeit, namelijk verontrusten en doden nee, tenzij, wordt door onze fractie van harte onderschreven. Ik had het gevoel dat dit principe breed door de statencommissie werd gedragen.

Het beleid dat uit deze goede intentie zou moeten voortvloeien, zou tot meer efficiëntie moeten leiden, maar GS schrijven in een andere brief dat het een lastige materie is met vele gaten.

Mevrouw Faber heeft ons op de valreep opgezaald met een wet boordevol prijzenswaardige natuurbeschermingsintenties, maar met een volstrekt rammelende uitvoeringsopdracht. Het gevolg hiervan is dat de discussie over de wet nauwelijks over de inhoud gaat, ook niet in de statencommissie, maar louter over hoe die wet omzeild kan worden door middel van vrijstellingen en ontheffingen.

Ik denk dat wij in de statencommissie een goede discussie hebben gehad en daarom heeft de brief van de OPD mijn fractie enigszins bevreemd; in de toonzetting van die brief kunnen wij ons in ieder geval niet vinden.

In de statencommissie is onder andere door de PvdA steeds gewezen op het brede draagvlak dat

nodig is voor de te nemen maatregelen. En dat deze materie bij veel mensen leeft, is aan het aantal mensen op de tribune te zien. Ook bij de behandeling in de statencommissie waren er veel insprekers, wij hebben over dit onderwerp veel brieven gehad en in die brieven heeft ieder op zijn of haar manier zijn zorgen en wensen verwoord.

De vraag is nu hoe recht kan worden gedaan aan al die verschillende goede bedoelingen.

Het is merkwaardig dat in de staten van de discussie over de Flora- en Faunawet maar twee dingen overblijven: de regeling van de leges en de vrijstelling van de grondgebruiker, dus wat mag er en wat moet dit kosten. En dat is alles.

Ik zal mij nu beperken tot de twee punten waarom het gaat.

Bij de vrijstelling grondgebruiker gaat het er in essentie om of gedood mag worden wanneer verontrusten niet heeft geholpen bij schade aan fauna of bij schade aan het gewas. En dat er schade optreedt, daarover zijn wij het met elkaar wel eens. Ons antwoord is: ja, er mag opgetreden worden. Maar vervolgens is de vraag of dit moet op basis van een vrijstelling, dus op basis van artikel 65, of op basis van een ontheffing, artikel 68. Je zou kunnen zeggen: wat maakt het uit, dood is dood en verontrusten is verontrusten. Dat is op zich waar, maar er is een verschil in de zorgvuldigheid om tot het besluit tot verontrusten of doden te komen. Over vrijstelling zegt het college in de beleidsbrief: "Grondgebruikers hoeven de in de vrijstelling toegestane handelingen" - lees doden - "niet van tevoren bij ons aan te melden; er is geen planmatige aanpak vereist en een rapportage kan achterwege blijven." Mede gelet op de ingebrachte zienswijzen constateer ik dat het college hier nogal mee geworsteld moet hebben. GS hebben er voortdurend voor gepleit juist niet deze weg te kiezen, maar artikel 68 als basis te nemen. Vervolgens geven GS geen enkel argument voor het eigen voorstel. Dat is merkwaardig. De argumenten om te mogen verontrusten en te doden op basis van artikel 68 worden op pagina 1 van de beleidsbrief genoemd. "Indien verdergaande maatregelen dan het opzettelijk verontrusten nodig zijn, zal het aanvragen van een ontheffing bij GS op basis van artikel 68 van de wet als eerste in aanmerking komen. Die weg heeft als voordeel dat kan worden gekozen voor de meest effectieve wijze van schadebestrijding. Zo zal voor de reductie van de stand van bepaalde soorten een planmatige aanpak op basis van een fauna-

beheerplan veelal effectiever zijn dan ongecoördineerde ingrepen door individuele grondgebruikers." Ontheffingen verlenen is dus effectiever, beter te coördineren en zorgvuldiger, en dat zijn woorden die in dit huis vaak in de mond worden genomen. En dan toch komen GS met het voorstel om op basis van artikel 65 vrijstelling te verlenen. Als u het begrijpt, mag u het zeggen, ik snap het niet. Ik snap het vooral niet omdat eigenlijk hetzelfde doel wordt nagestreefd, namelijk overlast, schade en predatie voorkomen en wij alleen van mening verschillen over de wijze waarop dit het beste bereikt kan worden. En dan is het toch vreemd dat de zorgvuldige weg wordt afgewezen. Anders geformuleerd: moet het ongecoördineerd met een soort van vogelvrij verklaren van kraaien en kauwen of volgens een goed doordacht en uitgewerkt plan? De PvdA kiest overduidelijk voor het laatste. In onze visie moeten vooraf en op tijd, dat wel - en wij hebben daarvoor nog zes maanden de tijd - goed de mogelijke knelpunten van overlast voor de landbouw en predatie door kraaien en kauwen geïnventariseerd worden. Een goede registratie door een FBE achteraf maakt jaarlijks evaluatie mogelijk, geeft inzicht in populatieveranderingen en kan waar nodig tot bijstelling van het beleid leiden. Dat de continuïteit van de FBE nog steeds voortduurt, geeft te denken. Wellicht komt zo'n FBE er eerder wanneer de staten in wijsheid besluiten het collegevoorstel af te wijzen. In die situatie komt er tenminste een beetje druk op de ketel.

Ander voordeel van het volgen van de weg van artikel 68 is dat ook kan worden opgetreden bij predatie aan weidebroedsels. Formeel kan dat volgens artikel 65 niet en daar moet dan weer iets anders bij geregeld worden. Kortom, het wordt er dan alleen maar ingewikkelder van. Ook de roek zouden wij op basis van ontheffing behandeld willen hebben en niet op basis van een vrijstelling, zoals het plan van anderen is.

De vos, ten slotte, zou heel goed passen in het totale faunabeheerplan dat er moet komen. Boeren kunnen zo hun gewas en de fauna beter beschermen en houden - de heer Gaasbeek gaf het al aan - ook nog uitzicht op vergoedingen bij schade. Wij hebben gisteren een brief ontvangen, die vanwege de slechte kwaliteit van de print nauwelijks te lezen was, maar bij goed lezen viel uit de brief op te maken dat schade alleen vergoed wordt wanneer op basis van ontheffing wordt

gewerkt en niet op basis van vrijstelling. Wij zijn heel benieuwd naar de reactie van CDA en VVD op deze stelling, want die fracties hebben dan wel iets uit te leggen.

Centrale vraag voor de PvdA is wie er met het voorstel van het college iets opschiet, wie daar beter van wordt. De boeren in ieder geval financieel niet, de weidevogels niet en de burens van de opgejaagde vogels ook niet, alleen misschien wat hobbyboeren die van de vrijstelling gebruikmaken. Maar dat lijkt mij niet de bedoeling. Wat wij nodig hebben is een goed doordacht faunabeheerplan, dat in goed overleg met alle deskundige betrokkenen wordt opgesteld, in plaats van een ongecoördineerd hapsnap-beleid. Mevrouw Edelenbosch heeft in de statencommissie meermalen herhaald dat het mogelijk moet zijn op basis van ontheffingen op voorhand op te treden, ook tegen de vos. Dus niet wachten tot het kalf verdrongen is, maar op deze wijze de weidevogels beschermen. Wij houden mevrouw Edelenbosch aan haar toezegging en wij rekenen er dan ook op dat er voor het komende voorjaar een faunabeheerplan is. Alle inspanningen moeten daarop gericht zijn. Wanneer wij het dan zo goed regelen, is legesheffing overbodig. Daar zullen wij dan ook niet mee akkoord gaan.

Om met betrekking tot de ontheffingen het door ons gewenste resultaat te bereiken, stellen wij het volgende amendement voor. Het amendement is medeondertekend door de heer Kuiper van de fractie van GroenLinks.

Amendement

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen te Assen op 18 september 2002, ter behandeling van statenstuk 969 inzake de Verordening vrijstelling grondgebruiker

besluiten:

- *tot weglating van artikel 2 van de bijlage van de Verordening vrijstelling grondgebruiker en de hieraan gekoppelde bijlage 2. In de aanhef van het ontwerpbesluit worden daarmee verwijzingen naar enkele artikelen overbodig.*

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. In de statencommissievergadering van 26 augustus 2002 heb ik reeds uitgesproken weinig waardering te hebben voor een wet die gaten vertoont en meer overtollig werk dan nuttige effecten oplevert. Deze opmerking is in het verslag van de statencommissievergadering niet opgenomen en ik neem aan dat het verslag in die zin nog wordt gewijzigd.

Voorzitter. Wij zijn van mening dat goede nota moet worden genomen van hetgeen in de inspraak is gezegd door de woordvoerders van de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging (KNJV) en de Vereniging Drentse Boermarken. De OPD stemt in met het plaatsen van de roek bij de zwarte kraai en de kauw op de lijst van vrijstelling, met de uitdrukkelijke vermelding dat regulatie van genoemde soorten permanent dient te geschieden. Overpopulatie moet worden voorkomen. Dit betekent dat voor onze provincie onderzoek zal moeten worden gedaan naar de getalsmatige evenwichtspositie van deze diersoorten. Zolang dat niet gebeurt, blijft alleen de constatering dat er landbouwschade is en dat die bestreden dient te worden. In dit geheel missen wij de positie van de ekster en de vlaamse gaai, die wel niet direct schade aan de landbouw veroorzaken maar wel schadelijk zijn voor de zangvogels die weer uiterst nuttig zijn voor het instandhouden van onze bossen. In een situatie van evenwicht hoeft niemand zich zorgen te maken, maar die ideale situatie is er niet. En wie vraagt er nu vrijstelling of ontheffing aan ten bate van bijvoorbeeld de zangvogels? Maar genoeg daarover.

Ik ga over naar de vos. Willen wij in onze provincie een gezond en toelaatbaar vossenbestand houden - en dat willen wij toch? - dan zullen wij ons daar actief mee moeten bemoeien, want als wij niet reguleren, gaat het fout met de soort zelf. Alleen al daarom moet op voorhand een ontheffing worden gerealiseerd. Willen wij onze weidevogels helpen de zo nodige broedresultaten te bereiken dan is het noodzakelijk predatie door de vos te beperken. Bodembroeders hebben het erg moeilijk hun populatie in stand te houden en zij zijn al zo kwetsbaar. Voor de OPD is het helder: de bejagingsmogelijkheden, zoals die er tot nog toe waren, dienen te worden voortgezet. Daarom dient er op voorhand een ontheffing volgens artikel 68 te worden verleend voor het bejagen van de vos.

Mijnheer de voorzitter. De heer Smidt zal hierover straks een motie indienen die wij zullen steunen. Ik moet verder nog meedelen ook namens de Drentse Ouderenpartij te hebben gesproken.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. De heer Hornstra begon met een citaat van Elsschot en hij sprak voornamelijk over de praktische bezwaren, maar wat ons betreft staat tussen de droom en de daad ook de wet. Menigeen heeft al geconstateerd dat deze wet niet de schoonheidsprijs verdient. Het college heeft al geconstateerd dat er gaten in zitten en ik ben het helemaal met de heer Hornstra eens dat de uitvoering van de wet zowel op landelijk als op provinciaal niveau aan alle kanten rammelt. Dat heeft te maken met de wat onverwachte invoering van de wet maar ook met de opzet ervan.

De VVD is van mening dat altijd terughoudend moet worden omgegaan met regelgeving, want regelgeving dient ons maatschappelijk verder te brengen. De maatschappelijke winst van deze wet is moeilijk te ontwaren. Ik heb zelfs vernomen dat natuurontwikkelingsprojecten al vertraging oplopen doordat in het kader van deze wet verordeningen moeten worden aangevraagd bij het instituut LASER, sommigen zeggen "lazer" en weer anderen "gelazer", en daarbij moeten heel lange procedures worden doorlopen. Omdat die procedures zorgvuldig moeten zijn, zullen zij wel lang duren, maar met die lange duur wordt het paard wel achter de wagen gespannen. Over al deze constatering bestond in de statencommissie weinig verschil van mening.

Over het concrete voorstel wil ik het volgende opmerken. Het beleid onder de oude wet heeft onzes inziens niet geleid tot bedreiging van de twee soorten waarvoor het college vrijstelling krachtens artikel 65 voorstelt. Sterker nog, in het advies van de faunaconsul staat letterlijk dat het Faunafonds geen schadecijfers kon geven voor de kraai en de kauw, omdat gebleken is dat door onderlinge samenwerking tussen grondgebruikers en jachthouders de schade tot een minimum beperkt is. Het is daarom juist dat in het voorstel van GS de kraai en de kauw de facto dezelfde status houden dan zij onder de oude Jachtwet hadden. Zij krijgen daardoor trouwens ook dezelfde status als landelijk geldt voor de houtduif en het konijn. Natuurlijk steun ik het pleidooi van de heer De Haas die zegt dat goed in de gaten moet wor-

den gehouden welke aantallen wenselijk zijn, welke aantallen gehandhaafd worden en welke verschuivingen hiervan het gevolg zijn. Ten aanzien van deze twee soorten heeft de oude systematiek duidelijk gemaakt dat het doel bereikt wordt, namelijk het minimaliseren van de maatschappelijke schade en de schade bij ondernemers. Om dat punt nu te verlaten en in te ruilen voor een systematiek vol bureaucratie en extra inzet van mensen omdat op basis van artikel 68 tot schade-uitkering kan worden overgegaan, zoals de heer Hornstra zegt - het is overigens geen schade-uitkering maar een tegemoetkoming in de schade; de ondernemer moet dus al een behoorlijke veer laten - vinden wij, mede gelet op de voorwaarden waaraan voldaan moet worden, te ver gaan. Zo moet er op tijd gemeld worden, want als de schade niet zeven dagen na het constateren ervan wordt gemeld, kan de procedure al niet meer gestart worden. Vervolgens moet er nog zeven werkdagen gewacht worden voor iemand komt vaststellen wat de schade is en gedurende die tijd moet er continu aan schadebeperking worden gedaan. Voor heel veel gewassen geldt dat de schade optreedt vlak voor de oogst. Volgens de regelgeving mag het gewas niet geoogst worden voor de taxateur langs is geweest. Als in de tussentijd het gewas verregent, wordt alleen de wildschade vergoed en niet de schade door de verlate oogst. Zowel grondgebruikers als jachthouders zijn vertrouwd met en kennen de kwaliteit van het oude systeem en wij zijn niet van zins dat in te ruilen.

De heer HORNSTRA: Voorzitter. De heer Smidt zegt dus eigenlijk dat er niet zoveel verandert. Hij wil de bijdrage in de schadevergoeding laten vallen. Die vergoeding kan wel verkregen worden bij ontheffing, maar hij vindt dat hierbij niet aan de orde.

De heer SMIDT: Tot nu toe is het nooit nodig geweest schadevergoeding uit te keren.

De heer HORNSTRA: Maar nu krijgen wij de mogelijkheid voor schadevergoeding op een presenteerblaadje aangeboden en de heer Smidt maakt daar geen gebruik van.

De heer SMIDT: Ik ken de agrarische ondernemers voldoende om te weten dat zij liever een heel gewas oogsten dan een half gewas.

Mijnheer de voorzitter. Dit verhaal gaat volgens ons ook op voor de roek. Het advies van het Faunafonds is heel duidelijk, want dit fonds wijst de roek aan als de belangrijkste schadeveroorzaker. Als de soorten kraai, kauw en roek onder artikel 65 worden gebracht, hebben wij de bulk van de schade te pakken. Daarom willen wij het volgende amendement indienen, dat is mede-ondertekend door de fracties van het CDA, ChristenUnie en OPD.

Amendement

Provinciale staten van Drenthe;

gelezen het statenstuk 969 van 5 augustus 2002, alsmede het advies van het Faunafonds, kenmerk FF/2002-499, d.d. 19 augustus 2002;

overwegende dat de roek zeer veel schade veroorzaakt aan landbouwgewassen en het gewenst is deze schade te voorkomen;

constaterende dat de Statencommissie MWG niet tot een advies is gekomen;

besluiten:

- *in bijlage 2, als bedoeld in artikel 2 van de Verordening vrijstelling grondgebruiker, toe te voegen:*

Nederlandse naam	Wetenschappelijke naam
Roek	<i>Corvus frugilegus</i>

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer SMIDT: Voorzitter. Ik moet nog een zeer belangrijke opmerking maken. Het standpunt van de fractie van de VVD wordt inhoudelijk door twee leden van de fractie niet gesteund.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. De heer Smidt stelt voor de roek onder de vrijstelling te brengen. Dat betekent dat het geld dat gevraagd is voor het experiment dat in Zuidoost-Drenthe plaatsvindt, weggegooid geld is.

De heer SMIDT: Dat project loopt nog. Wij zouden er afscheid van moeten nemen. Dit wordt ook

aangeraden door het Faunafonds dat adviseert de middelen in te zetten voor onderzoek naar de schade die door de roek wordt veroorzaakt.

De heer HORNSTRA: Is dat niet heel inconsequent? Er wordt een bepaald beleid ingezet en op basis daarvan wordt in Zuidoost-Drenthe een project opgezet. Nu wordt de uitslag daarvan niet afgewacht en wordt voorgesteld een lijn te trekken - en in mijn ogen is dat een foute lijn - en alles op basis van vrijstelling te doen. Ik vind dit vreemd. Ik dacht dat ook binnen de VVD de mening gold dat overheidsgeld met zorg moet worden uitgegeven. Ik kan dit dus niet vatten.

De heer SMIDT: Overheidsgeld dient met zorg te worden uitgegeven ten behoeve van de maatschappij. Wij hebben met het Faunafonds geconstateerd dat door de roek aanzienlijke schade wordt aangericht. De opgegeven schade ligt tussen de € 30.000,-- en € 72.000,-- en de reële schade zou best nog hoger kunnen zijn. Wij vinden dit aspect van zo groot belang dat wij ervoor pleiten de roek in de Verordening vrijstelling grondgebruiker op te nemen.

De heer HORNSTRA: Met ontheffing kan dit ook prima geregeld worden.

De heer SMIDT: Ons bezwaar is dat er dan enorm veel bureaucratie aan te pas komt. Het zicht op de schade is redelijk beperkt en daarom maken wij de keus om dit net als voor een aantal landelijke soorten op basis van artikel 65 te regelen.

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Ik begrijp de redenatie van de heer Smidt niet. Hij spreekt over een belangrijk deel van zijn achterban. In mijn achterban zitten ook boeren en juist die boeren gaven de voorkeur aan ontheffing boven vrijstelling. Als je vrijstelling geeft en het probleem wordt niet opgelost maar je hebt wel schade dan krijg je geen vergoeding. Als je ontheffing hebt gekregen, kun je vergoeding krijgen en dan heb je ook de mogelijkheid de overlast die door de dieren wordt veroorzaakt, te bestrijden. Ontheffing heeft dus beide factoren in zich. Voor de boeren telt dat zij financieel enigszins gecompenseerd worden. Anders krijgen zij niks.

De heer SMIDT: Het voordeel van artikel 65 is - het Faunafonds geeft dat ook aan - dat er bijna geen schade optreedt.

De heer GAASBEEK: En de heer Smidt probeert net te bewijzen dat de schade zo groot is.

De heer SMIDT: Dat gold alleen voor de roek, omdat die tot nu toe beschermd was.

Mevrouw KEMPE: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij helemaal vinden in het verhaal van de VVD. Wij hebben het door de fractie van de VVD ingediende amendement ondersteund, omdat wij het een goede zaak vinden de roek op de vrijstellingslijst te plaatsen. Wij steunen het amendement van de PvdA dus niet.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Mag ik reageren op wat mevrouw Kempe nu zegt?

De VOORZITTER: Natuurlijk mag dat.

De heer HORNSTRA: In de statencommissie heeft mevrouw Kempe over het rentmeesterschap gesproken. Moet ik constateren dat dat voor sommige dieren meer geldt dan voor andere?

Mevrouw KEMPE: Meer fracties hebben over het rentmeesterschap gesproken. Dat rentmeesterschap geldt natuurlijk voor alle dieren, dat is buiten kijf. Maar ik zie niet in, waarom, wanneer een boer, wanneer zijn oogst bedreigd wordt, wat kraaien afschiet om de rest te verjagen, er meteen geen sprake meer is van goed rentmeesterschap.

De heer JONKER: Voorzitter. De fractie van het CDA is in de statencommissievergadering duidelijk geweest over de Verordening vrijstelling grondgebruiker, maar de discussie heeft niet geleid tot een duidelijke advies van de Statencommissie MWG. Dat betreuren wij, maar ik moet het wel constateren.

De CDA-fractie hecht eraan dat er zeer snel een FBE totstandkomt en dat er ook een faunabeheerplan komt, zodat een aantal zaken goed geregeld kan worden.

Het door de heer Smidt ingediende amendement steunen wij en het door de heer Hornstra ingediende amendement niet.

Wat de vossen betreft is bejagen of een ontheffing op voorhand ons uitgangspunt, zoals wij ook al in de statencommissievergadering hebben gezegd. Hierover zullen wij straks samen met de fractie van de ChristenUnie een motie indienen.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Er is mede namens onze fractie een amendement ingediend en het betoog van de heer Hornstra was zo uitvoerig dat ik nu vrij kort kan zijn.

Wat nu wordt voorgesteld vinden wij een goede manier om het probleem aan te pakken en onheil derheid weg te nemen. De vervanging van de Jachtwet door de Flora- en Faunawet geeft de mogelijkheid het nee-tenzij-principe toe te passen en dat betekent dat op grond van een aantal criteria uitzonderingen gemaakt kunnen worden. Het gaat er dan om wie wat en binnen welke randvoorwaarden doet. Maar wat wij moeten voorkomen is dat de uitzondering de regel wordt en dat de Jachtwet weer wordt toegepast.

De fractie van GroenLinks wil een systeem waarin beleidsmatige en planmatige principes de uitzonderingen gaan bepalen. Aanpak van welke aantallen en welke schade telt, dat soort zaken moet erin komen te staan. Artikel 68 geeft daarvoor voldoende mogelijkheden. Ook een vergoeding is mogelijk en zorgvuldigheid, effectiviteit en betere coördinatie zijn hierbij de trefwoorden; de heer Hornstra heeft hier al op gewezen. Lopende onderzoeken moeten ook meegenomen worden. In Coevorden loopt een roekenproject en de resultaten daarvan moeten meegenomen worden in het beleid.

Volgens het collegestuk is voorlichting van en overleg met de grondgebruiker nodig; GroenLinks hecht hier ook sterk aan. Kortom, eerst doen wat nodig is, dus structuur brengen en dan op basis van verkregen inzicht overleg creëren.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik ben blij dat geprobeerd is niet alles wat in de statencommissie is gezegd te herhalen, maar de inbreng van een aantal fracties geeft mij wel het gevoel dat er op sommige punten nog wat onduidelijkheid is. Hoewel het niet aan de orde is, wil ik toch iets zeggen over de FBE.

Zowel de staten als het college hechten eraan dat er zo snel mogelijk een FBE wordt opgericht, juist om ervoor te zorgen dat op een goede manier het nodige aan het beheer van flora en fauna kan worden gedaan. Als er een FBE is, kan er een

FBE-plan worden gemaakt en op basis van artikel 68 kunnen dan op voorhand ontheffingen worden verleend. Het voordeel hiervan is al door een aantal fracties genoemd: wij houden inzicht in wat er in onze provincie gebeurt, wij kunnen de schade volgen en in beeld brengen en wij kunnen goed volgen hoe de populatie van de diverse diersoorten zich ontwikkelt. Dat is ook de bedoeling van de wet en vandaar dat wij het er van harte mee eens zijn dat die FBE er snel moet komen.

Het probleem speelt in bijna alle provincies en de gezamenlijke provincies hebben afgesproken zo snel mogelijk met de landelijke koepel van provinciale FBE's om de tafel te gaan om de voorbeeldbegroting eens goed te bekijken. Wij kunnen dan nagaan welke dingen die erop staan, niet meer hoeven, omdat die niet tot de taken van de FBE horen. Dat betekent overigens niet dat er dan in het voorjaar een FBE-plan ligt, want ook al zou de FBE morgen aan de gang gaan dan is er nog de nodige tijd nodig om dat plan te maken. In de statencommissie heb ik toegezegd dat wij - wij proberen dat in noordelijk verband te regelen - een plan van aanpak zullen opstellen om voor de komende periode in beeld te brengen hoe wij daarmee omgaan en welke schade te verwachten is. Over dit plan van aanpak zullen wij breed communiceren met grondgebruikers en alle partners in het veld en gesteld dat wij voor 1 december of 1 januari met iedereen daarover gesproken hebben en dat iedereen heeft aangegeven waar schade te verwachten is, dan kunnen voor 1 maart 2003 daarvoor ontheffingen worden gegeven. Wij zullen daarbij ook stimuleren dat dit niet individueel gaat gebeuren, maar dat afdelingen van de Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie of de wildbeheereenheden in gezamenlijkheid daarop reageren.

De heer GAASBEEK: Betekent dit dat het bedrag van € 77.300,-- dat de FBE in oprichting gevraagd heeft, weer ter discussie staat en dat de gedeputeerde niet vasthoudt aan het bedrag van € 40.000,--? Ik zou dat toejuichen omdat de FBE's dit ook in interprovinciaal verband naar voren hebben gebracht.

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik heb de boodschap van de heer Gaasbeek, dat ik € 77.300,-- beschikbaar moet stellen, goed gehoord. Ik heb in de statencommissie ook horen zeggen dat wij efficiënt met ons geld moeten omgaan en dat wij

geen geld moeten uitgeven als dat niet nodig is. Ik ben een eigenwijs mens en ik denk dat als wij met de landelijke koepel hebben gesproken, wij eerder op ons bedrag dan op het voorbeeldbedrag uitkomen. Ik zal de staten hiervan zo snel mogelijk op de hoogte brengen.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Als ik de gedeputeerde goed heb gevolgd dan zegt zij te blijven vasthouden aan het bedrag van €40.000,-- en daarvoor steun te zoeken bij derden. Daarmee vertraagt zij toch het totale proces?

Mevrouw EDELENBOSCH: De heer De Haas heeft mij in het geheel niet begrepen. In alle provincies is een FBE in oprichting en er is een landelijke koepel van de gezamenlijke FBE's. Voor het landelijke beleid is een voorbeeldbegroting gemaakt en die is door de meeste FBE's ingediend als een onderbouwing van wat de kosten zijn van een FBE. Ik ga er nu niet in detail op in, want in de statencommissie hebben wij hier uitvoerig over gesproken. Zolang alle provinciale FBE's vasthouden aan de voorbeeldbegroting schieten wij met elkaar geen draad op. Ik heb hierbij altijd het beeld voor ogen van de kat die in zijn eigen staart bijt. De provincies hebben dus in gezamenlijkheid afgesproken het woord te richten tot de landelijke koepel. De minister van landbouw, natuurbeheer en visserij zit bij dat gesprek en in dat gesprek moet duidelijk worden wat er nodig is om de taken van de FBE uit te voeren. Ik denk dan - ik heb het al gezegd: ik ben eigenwijs - dat wij redelijk in de buurt van ons bod uitkomen, maar ik heb al gezegd dat ik de staten van de uitkomst van die bespreking zo snel mogelijk op de hoogte zal brengen.

De heer Smidt heeft zijn amendement gemotiveerd met het voorkomen van veel bureaucratie. Ik kan mij hierbij niet aan de indruk onttrekken dat hij doelt op de bureaucratie van de afgelopen en de lopende periode. Dat is vervelend geweest en heeft ontzettend veel inzet van de ambtenaren en het veld gevraagd. Maar als er een FBE en een FBE-plan zijn dan kan bij komende aanzienlijke landbouwschade - iemand sprak ook even over de faunaschade, maar daarbij gaat het even iets anders - omdat in de FBE alle partners zitting hebben, voor vijf jaar ontheffingen worden verstrekt. En dan is het een belletje naar de FBE en men heeft het recht om te handelen. Dan is er

geen bureaucratie. GroenLinks en PvdA hebben dit goed begrepen.

De heer De Haas zegt dat wij goed moeten luisteren naar wat de KNJV en de Boermarken in de inspraakronde hebben gezegd en dat wij nu onderzoek moeten doen naar de getalsmatige onderbouwing van de landbouwschade. Als de heer De Haas dat meent dan schiet hij zichzelf aardig in de voet met artikel 68. Wij willen een deel van de schade bij artikel 68 houden omdat dat planmatig en met het volgen van de populatie gebeurt.

De heer DE HAAS: De gedeputeerde legt mij woorden in de mond die ik niet heb uitgesproken. Ik heb gezegd dat regulatie van genoemde diersoorten permanent dient te geschieden. Dat is heel iets anders dan wat de gedeputeerde nu zegt.

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik heb opgeschreven wat de heer De Haas heeft gezegd.

De heer DE HAAS: Maar ik heb mijn tekst voor mij.

Mevrouw EDELENBOSCH: Oké, dan heb ik verkeerd gereageerd, maar ik heb in ieder geval wel een discrepantie in de inbreng van de heer De Haas geconstateerd.

De heer Hornstra heeft gelijk wanneer hij zegt dat het college min of meer met dit punt heeft geworsteld. In principe is de wet heel duidelijk over artikel 65 of 68. Op basis van artikel 68 is het mogelijk planmatig gebruik te maken van de mogelijkheid tot verstoren en doden als dat nodig is, terwijl dat niet de bedoeling is van artikel 65. Wij gaan de discussie nu niet overdoen, want in de statencommissie heb ik al gezegd dat wij gereageerd hebben op de inspraakreacties en het mede op basis daarvan legitiem oordeelden de kraai en de kauw onder artikel 65 te plaatsen. Nu worden door de staten weer verschillende dingen door elkaar gehaald, want de roek is als soort niet te vergelijken met de kauw en de kraai. Ik wil erop wijzen dat wij een lopend project hebben en dat ook het Faunafonds meent dat toch op zijn minst de uitkomsten daarvan moeten worden afgewacht voordat eventueel volgend jaar een besluit wordt genomen over de roek. De roek is ook een heel ander beest. De roek richt niet alleen schade aan, de mens kan de roek ook veel schade toebrengen.

De roek heeft een langzaam herstelvermogen. Wij hebben de roek jarenlang beschermd om eindelijk weer een redelijke roekenpopulatie te krijgen en wij weten helemaal niet wat er in een roekenkolonie gaat gebeuren als er op de roek geschoten wordt. Ik geef de indieners van het amendement dan ook in overweging nog eens na te gaan of zij niet bezig zijn het paard achter de wagen te spannen. De heer Smidt zegt zelf niet te willen dat de roekenpopulatie gedecimeerd wordt en als ik hem was zou ik er dan niet voor kiezen deze kwestie via artikel 65 te regelen.

De heer SMIDT: In de statencommissievergadering heeft het college de staten expliciet gevraagd met betrekking tot de roek een advies uit te brengen. Ter onderbouwing van mijn amendement wijs ik op het advies van het Faunafonds, waarin staat dat de roek een van de belangrijkste schadeveroorzakers in de landbouw is. Wij hebben ons dat advies ter harte genomen en wij hebben ons gerealiseerd dat het van ondernemers heel veel vraagt om die schade te accepteren en te verwerken - dat is de bureaucratie waarop ik doelde - en dat zijn voor ons de overwegingen geweest om dan toch maar afscheid te nemen van het project en nu een keuze te maken. Daarom adviseren wij het college de roek op de vrijstellingslijst te plaatsen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik begrijp de argumenten heel goed. Ter onderbouwing van het besluit over de roek is in de statencommissie een discussie gevoerd, mede naar aanleiding van het advies van het Faunafonds. Dat advies was dus niet bedoeld ter onderbouwing van het besluit. In de statencommissie heb ik meegedeeld dat het college met name het laatste deel van het advies van het Faunafonds zeer inconsequent vindt. Het Faunafonds zegt dat wij maar met het project moeten stoppen en de roek maar op de vrijstellingslijst moeten plaatsen. En als wij dan willen weten wat hiervan het effect is, moeten wij met de andere roekenprovincies maar weer een project opstarten. Dat vonden wij wel wat ridicuul.

Mevrouw KEMPE: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog graag iets toevoegen aan het verhaal van de heer Smidt. De ontheffingen die zijn aangevraagd hebben niet alleen betrekking op de zwarte kraai en de kauw maar ook op de roek. Is het in de

praktijk dan wel werkbaar om wel een vrijstelling te geven voor de zwarte kraai en de kauw en niet voor de roek? Ik ben in dat geval bang voor een stuk burgerlijke ongehoorzaamheid.

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik heb naar aanleiding van de vraag in de statencommissie hiernaar geïnformeerd en mij is verteld dat iemand die mag schieten, daarop getraind wordt. Hij moet een brevet van vermogen afgeven dat hij het onderscheid kent tussen de kraai, de kauw en de roek. Wat mevrouw Kempe vreest is dan ook niet aan de orde, want ik heb er geloof in dat betrokkenen dat onderscheid goed weten te maken.

De bureaucratie waarvoor gevreesd wordt, zal zich beperken tot de tussenperiode. Als er straks een FBE is en een FBE-plan, is er geen sprake meer van bureaucratie. Wij zijn het er allemaal over eens dat er zo snel mogelijk een FBE-plan moet komen.

Ik vraag mij nu even af of de motie over de vos al is ingediend.

De VOORZITTER: Dat is nog niet gebeurd, maar de motie is al wel bekend bij de leden van de staten.

Mevrouw EDELENBOSCH: Dan hoef ik daar nu nog niet op te reageren.

Mijnheer de voorzitter. In de laatste alinea van de brief van het Faunafonds staat klip en klaar dat, ook al zijn alle preventieve maatregelen genomen en is er een ontheffing verleend op basis van artikel 68, er in geval van restschade een tegemoetkoming kan worden gevraagd. Bij artikel 65 is daar geen sprake van.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. De gedeputeerde heeft impliciet wel een aantal opmerkingen gemaakt over de ingediende amendementen, maar welk advies geeft het college ten aanzien van die amendementen?

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik wil dit graag nog even met het college bespreken. Maar nu ik zo uitgebreid over de roek heb gesproken, lijkt het mij duidelijk wat mijn standpunt over het amendement van de heren Smidt en Kuiper is. Overigens lijkt het mij dat ik ook voldoende ben ingegaan op het amendement dat is ingediend door de heer Hornstra.

De VOORZITTER: Het lijkt mij het beste de vergadering nu even te schorsen.
Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 11.55 tot 12.23 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Om de tweede termijn van de zijde van de staten effectiever te laten zijn, lijkt het mij verstandig dat mevrouw Edelenbosch nu eerst het woord krijgt om het oordeel van het college over beide amendementen kenbaar te maken.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Het college heeft de amendementen intensief besproken.

De meerderheid van het college ontraadt aanvaarding van de amendementen. Er is in het college dus sprake van een meerderheid en een minderheid en de collegeleden hebben de vrijheid zich bij het stemgedrag van hun fracties aan te passen.

TWEEDE TERMIJN

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Het antwoord van de gedeputeerde was duidelijk. Ik heb er vertrouwen in en wij zullen haar erop aanspreken.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. De gedeputeerde zei dat beide amendementen worden ontraden, maar dat er in het college verdeeld over wordt gedacht. Geldt dat voor beide amendementen?

Mevrouw EDELENBOSCH: Ja.

De heer HORNSTRA: Daarmee zadelt het college mij met een klein probleem op, maar daar kom ik ook wel weer uit.

De heer ENGELS: Kan de heer Hornstra uitleggen wat dat probleem is?

De heer HORNSTRA: Er zijn heel vervelende problemen en plezierige problemen en dit zou wel eens een wat plezieriger probleem kunnen zijn. Ik zal proberen dat uit te leggen. Terzijde wil ik nog even opmerken dat iemand zojuist zei dat het maar goed is dat er geen zwarte ooievaars zijn.

De fractie van de PvdA heeft aangegeven heel duidelijk voor een lijn te kiezen. De argumenten van het college sluiten daar eigenlijk naadloos op aan. Ik constateer dat de gedeputeerde eigenlijk alleen maar argumenten heeft genoemd om op basis van artikel 68, op basis van een goede planvorming tot besluitvorming te komen. Wanneer het college in al zijn wijsheid heeft nagedacht dan hoef ik de opmerking niet te maken dat ik het niet zou begrijpen wanneer de koningin van de natuur, zoals de heer Holman mevrouw Edelenbosch ooit noemde, tegen het amendement van de PvdA was.

De FBE moet er komen, daar is iedereen het over eens en ik heb begrepen dat dit geen bureaucratie betekent; die toezegging zou ik overigens nog wel wat harder willen hebben. Wanneer een bepaald gebied in het plan is opgenomen, is een telefoontje genoeg om te mogen overgaan tot verontrusten of doden. Als dit zo is, begrijp ik de argumenten van de VVD en het CDA helemaal niet om tegen mijn voorstel te zijn, te meer daar die fracties ook graag aantallen en overzichten willen hebben. Dat kan niet op basis van een vrijstelling. De heer Jonker heeft ook gezegd dat de FBE er snel moet komen, maar dat kan alleen wanneer op basis van ontheffingen gewerkt gaat worden. Bij het werken op basis van vrijstellingen is de druk veel minder groot om tot een FBE te komen. Dat is dus een argument te meer om voor het amendement te zijn.

De heer SMIDT: Als ik het goed heb staat op de lijst van bejaagbare dieren de patrijs, maar daar wordt niet op gejaagd omdat het aantal te gering is. Die benadering willen wij ook voor de roek. Dan het argument van de bureaucratie. Ik help het de gedeputeerde hopen dat het straks met een telefoontje geregeld is, wij zouden daar groot voorstander van zijn. De bureaucratie speelt echter niet alleen als het gaat om het verkrijgen van ontheffing, maar ligt ook in het verlengde daarvan. Als die ontheffing niet leidt tot een absolute beperking van de schade, volgt een heel bureaucratistisch traject om tegemoetkoming in die schade te krijgen. Vandaar dat wij er voorstander van zijn om de diersoorten die in Drenthe de potentieel grootste schadeveroorzakers zijn, te brengen onder het systeem dat nu voor de zwarte kraai en de kauw geldt. Dat systeem werkt goed. De heer Hornstra spreekt nu over schadevergoeding, terwijl wij net met elkaar geconstateerd hebben dat

daarvan geen sprake kan zijn bij vrijstelling. In onze optiek is vrijstelling de beste garantie om schade te vermijden.

De heer HORNSTRA: Ik zie dat absoluut niet. Zodra er een telefoontje is gepleegd, mag opgetreden worden. Het doel dat wij nastreven is hetzelfde: wij willen voorkomen dat predatie plaatsvindt en wij willen schade voorkomen. Maar over de weg om dat te bereiken, verschillen wij van mening. Onze mening is dat wanneer dit op basis van ontheffing wordt geregeld, wij er nog een heleboel dingen bij cadeau krijgen. Wij houden overzicht, wij weten hoe populaties veranderen. Op die manier wordt de zorgvuldigheid beter betracht dan wanneer, met alle respect voor grondgebruikers, de mogelijkheid bestaat iets te doen wanneer men denkt dat er iets gedaan moet worden. Dat is onze optiek. Duidelijker kan ik niet zijn.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik moet nu toch bekennen dat ik kennelijk een stukje van de film heb gemist. De heer Hornstra noemt nu de situatie dat na een telefoontje opgetreden kan worden, maar ik heb dat de gedeputeerde niet horen zeggen en ik heb het ook nergens gelezen.

De heer HORNSTRA: Ik wil niet flauw doen, want ik mis ook wel eens wat, maar ik en anderen met mij hebben dit gehoord. Het mag ook bekend verondersteld worden. Op het moment dat tot planvorming moet worden gekomen en mensen die hier aanwezig zijn mee moeten praten over waar problemen zich voordoen en hoe daartegen kan worden opgetreden, moet overleg plaatsvinden. Dat kan bureaucratie genoemd worden. Maar wanneer een boer vervolgens geregeld heeft dat hij in bepaalde situaties mag optreden dan is dat ene telefoontje blijkbaar genoeg.

De heer DE HAAS: Het gaat om het voortraject, want welke papierwinkel moet iemand door voor hij in dat stadium is? Daar doelt de heer Smidt op en dat onderschrijf ik.

De heer HORNSTRA: Maar de heer De Haas wil het toch ook goed geregeld hebben en hij wil toch ook het overzicht hebben? Hij heeft zelf gezegd graag te willen weten hoe het met de predatie en met de aantallen is en dat hij wil kunnen evalueren, maar op het moment dat hij vrijstelling geeft,

geeft hij alles uit handen: dan is er geen overzicht meer en moet er apart geregistreerd worden. Nu kan een FBE keurig registreren dat de afschot van zoveel kraaien en roeken - maar die natuurlijk liever niet - is gemeld. Die gegevens krijgen wij niet ingeval van vrijstelling.

Mijnheer de voorzitter. Het pleidooi van de PvdA moet voor iedereen duidelijk zijn: wij willen een faunabeheerplan. De gedeputeerde heeft gezegd dat zolang dat plan er nog niet is, er een plan van aanpak zou moeten zijn, waarover breed gecommuniceerd wordt en dat dan ontheffingen, liefst gezamenlijk, georganiseerd kunnen worden. Dat betekent dus eigenlijk hetzelfde als een faunabeheerplan. Ik ben blij dat de gedeputeerde het op die manier ziet, want dat geeft mij de indruk dat het idee van artikel 68 in ieder geval door een aantal collegeleden wordt gedragen. Maar het is politiek en ik constateer dat gelijk hebben niet altijd hetzelfde is als gelijk krijgen. Ik zou heel graag gelijk krijgen en ik heb het gevoel dat, wanneer ik diep in het hart van een aantal college- en statenleden kon kijken, ik zou zien dat zij eigenlijk van mening zijn dat de PvdA, daarin gesteund door GroenLinks, met een goed voorstel is gekomen.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij zullen beide amendementen steunen.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn tevreden over de inzet om snel tot een FBE te komen. Ik bespeur beweging en dat vind ik positief, want als die beweging van beide kanten komt, is er ergens een ontmoetingsplaats. Met betrekking tot het amendement heb ik geconstateerd dat een belangrijk bezwaar is de koppeling met het stoppen van het project in De Wolden.

Mevrouw EDELENBOSCH: Het gaat absoluut niet over het roekenproject in De Wolden, het gaat over het experiment in Zuidoost-Drenthe.

De heer SMIDT: Ik constateer ook dat op dit moment nog advertenties geplaatst worden waarin in die regio ontheffing wordt geboden voor het schieten van roeken. Ik zeg daarom dat beide dingen kunnen worden gedaan. Het project kan in stand worden gehouden en de gegevens daarvan kunnen worden gebruikt. Mocht er te zijner tijd

onderbouwing zijn voor het standpunt af te zien van vrijstelling voor de roek dan kunnen wij die vrijstelling in heroverweging nemen.

Mevrouw KEMPE: Mijnheer de voorzitter. Ik heb hier niets aan toe te voegen.

Mevrouw STOEL: Mag ik uit de woorden van de heer Smidt begrijpen dat hij het amendement intrekt?

De heer SMIDT: Nee, absoluut niet. Wij denken dat het project kan lopen naast de vrijstelling.

De heer JONKER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben samen met de VVD en de ChristenUnie een amendement ingediend en daar staan wij nog pal achter. Daar hebben wij voor gekozen en dat blijft zo, al moet ik zeggen dat de heer Hornstra wel een indrukwekkend verhaal had. Maar wij hebben gewoon een andere keuze gemaakt.

De heer BLANKSMA: Het college heeft toegezegd dat geen bureaucratische afhandeling van verzoeken zal plaatsvinden, dat een telefoontje genoeg is om in de situatie waarin dat nodig is, tot afschieten te kunnen overgaan. Die toezegging is door het college gedaan en ik begrijp niet waarom het CDA zich daardoor niet laat overtuigen. De vrees voor bureaucratie was toch het argument om tegen het amendement-Hornstra te zijn? Voor de fractie van GroenLinks is het niet ontstaan van bureaucratie een voorwaarde.

De heer JONKER: Ik begrijp de vraag wel, maar wij hebben voor deze weg gekozen en wij staan nog pal achter die keuze.

De heer BLANKSMA: Is het argument van de bureaucratie vervallen na de toezegging van het college, of heeft het CDA geen vertrouwen in die toezegging?

De heer JONKER: Natuurlijk hebben wij wel vertrouwen in de toezegging van het college, maar daarom mogen wij toch nog wel een duidelijk standpunt hebben.

De heer BLANKSMA: Dat standpunt snap ik wel, maar ik snap de argumenten daarvoor dan niet meer.

De heer JONKER: Dat is dan jammer.

De heer BLANKSMA: Maar wat is er dan nog over van die argumenten als de heer Jonker zegt vertrouwen te hebben in het college en dat hij dus bereid is aan te nemen dat er geen bureaucratie zal ontstaan indien het amendement van de PvdA en GroenLinks wordt aangenomen?

De heer JONKER: Het eerste argument is dat wij voor deze weg hebben gekozen en het tweede dat de FBE er nog niet is en dat het best nog een jaar kan duren voor die er is en dat er dan in dat jaar niets gebeurt. Als wij de ontheffing nu instellen, hebben wij in ieder geval de zekerheid dat die volgend voorjaar werkt.

De heer KUIPER: Voorzitter. Jarenlang is de roek beschermd op basis van een aantal soorttypische eigenschappen en nu ineens, zonder dat de uitslag van het onderzoek bekend is, moet de roek op de vrijstellingslijst terecht komen. Hiermee wordt het beleid van jaren onderuitgehaald en de redenen daarvoor worden niet aangegeven. Op grond daarvan moet naar onze mening het amendement-Smidt niet aangenomen worden. Als het amendement wel wordt aangenomen dan wil de fractie van GroenLinks binnen de wettelijke termijn van twee jaar een discussie over waar die vrijstelling toe geleid heeft.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Het lijkt mij goed duidelijkheid te geven over onze opvatting, alhoewel wij niet volop meegediscussieerd hebben. De fractie van D66 wil de weg van de ontheffing volgen. De vinger kan dan aan de pols worden gehouden en het bezwaar van de bureaucratie is inmiddels door de gedeputeerde weggenomen. Het is van belang dat nu snel aan de slag wordt gegaan om tot een FBE te komen. Wij zullen daarom het amendement van de PvdA en GroenLinks steunen. Met betrekking tot de roek willen wij eerst het resultaat van het roekenproject afwachten.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Sommige statenleden hebben in zulke lyrische bewoordingen over het wel en wee van de roek gesproken dat ik dat maar niet ga overdoen. Ik wil er wel op wijzen dat Drenthe bekend staat als roekenprovincie en dat wij dus een naam hebben

hoog te houden. Natuurlijk hebben VVD, CDA en andere fracties de keuze om de weg te kiezen die zij voorstaan, maar de argumentatie van de bureaucratie vervalt straks. Het gaat om een tussenperiode en iedereen is inmiddels een beetje dolgedraaid. Wij zijn er zelf ook van geschrokken, maar wij hebben er het beste van gemaakt. Ik ben bang dat het nu allemaal een beetje geregeld wordt over de rug van de roek.

De heer Smidt bewandelt hetzelfde pad als het Faunafonds. Ook dat is een keuze. Ik vindt het legitiem om eerst de resultaten van een onderzoek dat gaande is af te wachten voordat wij dingen gaan doen waarvan wij later misschien wel spijt hebben.

Als er een FBE is en er is een plan waarin inzichtelijk is gemaakt welke schade veroorzaakt kan worden - en dan betreft het ook nog schade aan de weidevogels; in de statencommissie heb ik gezegd dat het niet onze bedoeling is eerst schade te laten veroorzaken en vervolgens pas de oorzaak weg te nemen - dan volstaat een telefoontje. Ons voorstel spoort met de geest van de wet. De Flora- en Faunawet is geen jachtwet, het is niet een wet die het beheer continueert zonder zicht en zonder volgen, het is een beschermingswet met de mogelijkheid tot het verlenen van een ontheffing. De fracties zijn gehouden hierover een goed besluit te nemen.

Ik heb nog wel een zakelijke mededeling. Mocht een meerderheid van de staten zijn voor het plaatsen van de roek op de lijst van artikel 65, dan zijn wij wettelijk verplicht daaraan een aantal voorwaarden toe te voegen. In de brief van het Faunafonds, aan welke brief de heer Smidt refereert, staat het ook al: het doden mag slechts plaatsvinden ter ondersteuning van het verjagen, er mag slechts gedood worden in de periode van 15 maart tot en met 30 november en ter instandhouding van de roek mag er niet gedood worden binnen een straal van 500 m van de roekenkolonie. Dat staat niet zo expliciet in onze tekst. Het college heeft ervoor gekozen de staten niet een half gewijzigde verordening toe te sturen. Dat is allemaal in overeenstemming met wat het Faunafonds ervan vindt. Mocht er binnen de straal van 500 m schade optreden, nadat alles wat gedaan mag worden al gedaan is, dan kan tegemoetkoming in de schade worden gegeven.

Het amendement, ingediend door de heren Hornstra en Kuiper, wordt met 25 tegen 24 stemmen verworpen.

Tegen aanvaarding van het amendement hebben gestemd de leden Wendt, mevrouw Kempe, De Vries, Van der Schoot, Benning, Zomer, De Haas, Van Glansbeek, mevrouw Smilde, mevrouw Westerkamp, Smidt, Jonker, mevrouw De Widt, Faber, Holman, mevrouw De Vries, mevrouw Nieuwenhuizen, Peters, Baas, Dijks, Swierstra, mevrouw Remmelts, mevrouw Schipper, Van Heukelum en Nijenbrinks.

Voor aanvaarding van het amendement hebben gestemd de leden Harleman, Gaasbeek, Langenkamp, mevrouw Kamphuijs, Fonk, Haak, Bomhof, Prinsen, Boer, mevrouw Brink, mevrouw Huisman, Schaap, mevrouw Stoel, mevrouw Goudriaan, mevrouw Mellink, mevrouw Edelenbosch, Sluiter, Hornstra, Ietswaart, Weggemans, Engels, Kuiper, Blanksma en mevrouw Dirks.

De VOORZITTER: Dan is nu aan de orde de stemming over het amendement dat is onderkend door de heren Smidt, Jonker, mevrouw Kempe en de heer De Haas.

Mag ik aannemen dat de uitslag van deze stemming spiegelbeeldig zal zijn aan de uitslag van de vorige, namelijk dat 25 leden zich daarvoor verklaren en 24 daartegen? Ik zal het met handopsteken controleren.

Het amendement wordt met handopsteken (25 tegen 24 stemmen) aangenomen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het na amendering gewijzigde voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik wil toch nog proberen statenstuk 965 en de motie die mevrouw Kempe zal indienen, voor de lunchpauze af te handelen.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 12 augustus 2002, kenmerk 27/6.7/2002004135, Legesheffing Flora- en Faunawet

(statenstuk 965)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 26 augustus 2002.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. De leges gelden alleen voor ontheffingen. Nu er na behandeling van het vorige statenstuk alleen nog sprake is van vrijstelling, is het volgens mij nauwelijks meer aan de orde.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn van mening dat het, gezien de vorm en de aard van de wet en de onvrede over de invoering, onterecht is grondgebruikers te belasten met leges van € 36,- voor het aanvragen van een ontheffing. Er zullen nog wel diersoorten zijn waarvoor ontheffing nodig is.

De heer KUIPER: Voorzitter. Wij zijn van mening dat er een relatie moet zijn tussen de kosten die de provincie maakt en de hoogte van de leges. Die relatie is er in dit voorstel niet. Bovendien moet naar onze mening in overleg met de beide andere noordelijke provincies de hoogte van de leges worden vastgesteld. Het kan dan zijn dat de leges hoger worden, omdat die kostendekkend moeten zijn. Maar zoals het voorstel nu luidt, zijn wij ertegen.

Mevrouw KEMPE: Voorzitter. Ook wij zullen tegen dit statenstuk stemmen. Onze motivering heb ik in de statencommissievergadering al gegeven.

De heer DE HAAS: Voorzitter. Korthedshalve verwijs ik naar de behandeling in de statencommissievergadering. Ook wij zijn tegen deze legesheffing.

De heer GAASBEEK: Ik ben tegen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Met zoveel tegenstemmers heeft het weinig zin het collegevoorstel te verdedigen. Wij menen dat in deze provincie het gelijke monniken, gelijke kappen moet gelden. Als iemand een vergunning of een ontheffing vraagt dan heffen wij leges. Wij hebben de leges waarom het nu gaat redelijk laag gehouden, omdat wij niet te veel uit de pas willen lopen bij de ons omringende provincies. Maar de staten zijn de baas van onze portemonnee en als de staten deze kosten met liefde voor eigen reke-

ning willen nemen, zal het college zich daarbij neerleggen.

Vervolgens wordt het statenstuk met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de leden Weggemans, Edelenbosch en Brink voor aanvaarding van het voorstel hebben gestemd. Ik geef dan nu het woord aan mevrouw Kempe voor het indienen van een motie met betrekking tot de vossen.

Mevrouw KEMPE: Mijnheer de voorzitter. In de vergadering van de Statencommissie MWG van 26 augustus 2002 is uitvoerig gesproken over het statencommissiestuk Nota flora en fauna: beleid en uitvoering wetgeving. De nota was een statencommissiestuk en komt dus niet in de staten aan de orde.

In de statencommissievergadering gaf de gedeputeerde aan dat het college bij het vaststellen van deze nota zijn voordeel zal doen met de inbreng van de statencommissieleden en de insprekers. Onze fractie vond dit een wat vage toezegging. Ook de reactie van de gedeputeerde op de gemaakte opmerkingen over de bestrijding van de vos in onze provincie stelde ons niet echt gerust. Tijdens de statencommissievergadering hebben wij ons uitgesproken voor een ontheffing op voorhand voor de bestrijding van de vos. De nota die tijdens de statencommissievergadering voorlag, sluit verlening van ontheffing op voorhand vooralsnog uit.

Alle in de statencommissievergadering aanwezige fracties hebben hun zorg geuit over de schade die de vos aanricht, met name onder de weidevogels. De mensen uit het veld, de weidevogelbeschermers, de boeren en de jagers ervaren dat er veel predatie voortkomt op bodembroeders in gebieden waar veel vossen voorkomen. Wij kunnen ons dan ook niet vinden in de opmerkingen in de nota dat de relatie schade vos - populatie grote weidevogels niet duidelijk is. Het wachten op verdere onderzoeken zal tot gevolg hebben dat er nog meer schade wordt aangericht onder de weidevogels. Onze fractie vindt dat het primaat van bescherming moet liggen bij de bodembroeders en niet bij de vos. Dit moet tot uiting komen in een duidelijk beleid, waarin GS aangeven dat ontheffingen op voorhand kunnen worden verstrekt voor

regulatie van de vossenstand ter bescherming van de weidevogels. Als deze beleidsregel niet duidelijk is, zal bij iedere ontheffing weer moeten worden aangetoond dat de vos verantwoordelijk is voor de aangebrachte schade en dat wordt, zo vrezen wij, iedere keer een moeilijk en aanvechtbaar verhaal. Voor de gewone burger is het vrijwel onmogelijk de bewijslast te leveren, zoals broedsucces, uitvliegsucces in relatie tot achteruitgang van de soort en de toename van de predatie. Wij gaan ervan uit dat dit goed geregeld kan worden via een faunabeheerplan en wij hopen dat het faunabeheerplan geen sta in de weg zal zijn om tot realisering van dit beleid te komen. Mijnheer de voorzitter. Ik wil hierover de volgende motie indienen die is mede ondertekend door de heren Smidt, Jonker, Hornstra en De Haas.

Motie

*Provinciale staten van Drenthe
in vergadering bijeen te Assen op woensdag
18 september 2002;*

overwegende dat:

- *het aantal weidevogels in onze provincie sterk terugloopt, mede door toedoen van predatie door de vos;*
- *het behoud van de weidevogel voor het Drentse landschap van groot belang is;*
- *weidevogels zich onvoldoende tegen de vos kunnen verweren;*
- *er een groot risico bestaat op verdere toename van het aantal vossen, door het ontbreken van natuurlijke vijanden;*
- *op grond van artikel 68 van de Flora- en Faunawet een ontheffing op voorhand kan worden verleend voor het bejagen van de vos;*
- *artikel 68 voldoende waarborgen biedt voor een zorgvuldige afweging door middel van een faunabeheerplan;*
- *op deze wijze de vossenstand op een verantwoorde manier kan worden gereguleerd;*
- *mede door deze ontheffing de verdere achteruitgang van de weidevogels kan worden voorkomen;*

dragen het college op:

- *er zorg voor te dragen dat voor aanvang van het nieuwe broedseizoen een ontheffing op voorhand voor bejaging van de vos verleend wordt, dit ter bescherming van de weidevogels,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Gelet op de discussie die wij in de statencommissie hebben gehad, heb ik het gevoel dat er behoefte is dit vast te leggen op papier, maar dat mijn beantwoording redelijk in lijn met de motie was. Ik wil geen juf wezen, maar in de motie staat wel een fout. In de motie staat "bejaging". In de Jachtwet gaat het om bejagen, maar nu gaat het om doden.

Mevrouw KEMPE: Dat vond ik zo hard klinken.

Mevrouw EDELENBOSCH: Maar het is wel doden en het doet de vos er niet minder pijn om. In de statencommissie is dit punt besproken en toen is gezegd dat het in de nota wat ongenueanceerd stond. In de nota staat dat in gebieden waar weidevogelbeheer voorrang heeft, überhaupt ontheffing op voorhand voor het doden van de vos kan geven. Ik heb toen gezegd dat een brief onderweg was naar een aantal weidevogelbeschermingsorganisaties om daarover met elkaar in gesprek te gaan. Voorzover wij dat in onze macht hebben wordt deze motie in overleg met de FBE - het FBE-plan mag niet in de weg staan, zegt mevrouw Kempe, maar het is nu juist de bedoeling dat wij planmatig met een nette onderbouwing daar de ruimte voor krijgen - uitgevoerd. Met deze uitleg neemt het college de motie over.

Mevrouw KEMPE: Mijnheer de voorzitter. Ik ben blij met het antwoord van de gedeputeerde, maar onze zorg is toch echt een beetje dat het via het faunabeheerplan moeilijk wordt de bewijslast boven tafel te krijgen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Ja, maar ik heb de wet niet gemaakt. De vos heeft in die wet een bepaalde status gekregen en daar zullen wij zorgvuldig mee om moeten gaan. Onze intentie daarbij hebben wij nu duidelijk uitgesproken.

De heer SMIDT: Voorzitter. De gedeputeerde gebruikte de woorden "voorzover wij dat in onze macht hebben". Hoe groot acht zij de kans dat het voor het komende broedseizoen geregeld is?

Mevrouw EDELENBOSCH: Dat draaiboek hebben wij nog niet klaar en ik kan dat dan ook niet helemaal garanderen. Maar wij hebben de intentie om een groot aantal dingen - en de weidevogels gaan mij ter harte; de provincie besteedt daar ook veel aandacht en geld aan - zo snel mogelijk voor elkaar te krijgen.

Als er een plan is, kan het met één telefoontje.

Vervolgens wordt de motie met algemene stemmen aangenomen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering tot half drie.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Om half drie weer beginnen, betekent dat de hele middag ermee heen gaat. Sommige statenleden hebben nog andere afspraken. Zou de schorsing daarom niet tot een uur beperkt kunnen worden?

De VOORZITTER: Ik heb altijd begrepen dat een lunchpauze van anderhalf uur op prijs wordt gesteld. Maar als men eerder wil beginnen, is mij dat lief.

Ik schors de vergadering tot twee uur.

(Schorsing van 12.59 tot 14.04 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 augustus 2002, kenmerk 26/4/2002006802, Inrichting Statengriffie

(statenstuk 967)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 28 augustus 2002.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen akkoord gaan met het voorstel met uitzondering van het plan het Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg (CWZ) aan de Statengriffie toe te voegen. Ons inziens hoort eerst de behoefte aan kwaliteit en expertise van de Statengriffie geformuleerd te worden - dit gaat over alle beleidsterreinen - alvorens hierover een ad-hocbeslissing te nemen. Ook staat in de notitie dat eerst onderzocht moet worden hoe CWZ ingepast moet worden in de Statengriffie. Hoe kan dit beleidsterrein dan nu al overgedragen worden? Wij zijn daar dus tegen.

Wat de begeleiding betreft van de selectie van de statengriffier gaat onze voorkeur uit naar een extern bureau. Dat kan zich onafhankelijk opstellen, het hoeft niet per se duur te zijn en er zijn genoeg bureaus die over de nodige ervaring beschikken.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Koning, keizer, admiraal, dual besturen willen ze allemaal. Dit is een variatie op een slagzin van destijds voor toiletpapier. Het verschil is dat er toen een man uit de kast kwam die riep: "Tel de vellen." Alsof wij niets anders te doen hebben! Waar het om gaat is dat de burger zich moet herkennen in het beleid van de provincie, terwijl de staten niet langer mede beleidsvoerder zijn maar controleur. De burger moet zich dus kunnen herkennen in de controleur. De plaatsing van het zeer afhankelijk geworden Onderzoeksbureau CWZ is wel geheel tegen de oorspronkelijke keus van deze staten in en heeft dan ook niet onze goedkeuring. Als toekomstig controleur memoreer ik dat in de hoop dat de burger zich ook met deze kritiek kan vereenzelvigen.

Benoeming van de statengriffier en zijn medewerkers moet mede door de staten geschieden. Verzoeken om ambtelijke bijstand moeten zoveel mogelijk van bureaucratische structuren worden ontdaan - daar is het college het blijkens de notitie ook mee eens - maar een Statengriffie met zeer veel taken operationeel laten zijn vanuit een minimummodel qua bezetting is vragen om arbeidsomstandighedenproblemen qua arbeidsdruk en piekbelasting voor deze mensen. Loyaliteitsconflicten kunnen niet voorkomen worden door alleen het opdrachtgeverschap helder te maken, de loyaliteit sluimert altijd als de carrièrepatronen en de afhankelijkheid daarvan meespelen.

Met andere woorden: promotie en loyaliteit vormen een spanningsveld voor de mensen die het werk moeten uitvoeren. Een beroepscode voor ambtenaren alleen lost dit probleem ook niet op. Dus zal ook de provinciale werkgever aan codes en criteria gebonden moeten zijn als het gaat om de positie van zijn werknemers. Hierin dient goed te worden voorzien wil een Statengriffie een succes zijn. Het vragen om politiek gevoel van de ambtelijke dienst bij de informatievoorziening impliceert spagaatvaardigheid als er geen codes en criteria zijn. Daar een extern bureau dit ook niet kan voorkomen, afgezien nog van het feit dat steeds meer mensen met een allergie voor dergelijke bureaus behept raken, gaat onze voorkeur ernaar uit de werving door de eigen Stafgroep PO te laten doen. Bij de selectie dient een deputatie uit PS aan het banket te mogen aanzitten. Voor de rest ga ik akkoord met het stuk.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. U houdt wel consequent vol met het de kleine fracties het eerst het woord geven. Was het uzelf niet opgevallen? Dat pleit dan voor u.

De VOORZITTER: De grotere fracties hebben zich niet gemeld.

De heer GAASBEEK: Om nog eens een uitdrukking te gebruiken: dat zouden ze dan misschien meer moeten doen.

De heer ENGELS: Voorzitter, dank u wel voor het compliment "grote fractie"; dat stellen wij buitengewoon op prijs.

De heer GAASBEEK: Wij merken aan alles dat de commissaris al met de toekomst bezig is. Wat mij betreft mag de statengriffier geselecteerd worden door de Stafgroep PO. De medewerkers van die stafgroep zijn mijns inziens voldoende deskundig en onafhankelijk. Eventueel zou er een "dakpan" van de staten bij kunnen, die dan gehoord wordt. Ik denk aan twee leden van de collegepartijen - die hebben er nu blijk van gegeven toch niet zoveel te zeggen te hebben - en drie leden van de niet-collegepartijen.

Ik ben het met de heer Swierstra eens dat de Statengriffie eigenlijk eerder dan per 1 maart operationeel moet zijn en daarom stel ik de datum van 1 januari 2003 voor. Vanaf diezelfde datum zouden ambtenaren als experiment het niet meer bij

het college moeten melden dat zij over een bepaalde materie door statenleden zijn aangesproken.

Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog twee vragen. Hoe gaat het vanaf 2003 met de collegeonderhandelingen en de opbouw van het Collegeprogramma nu het Seniorenconvent voltooid verleden tijd is?

Is het college het met mij eens dat de fractieondersteuning bij invoering van het duale stelsel in eerste aanleg, financieel bezien, ruimhartig moet zijn om een goede start mogelijk te maken?

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb mij niet als spreker gemeld, maar ik ga ervan uit dat het voorstel dat in de statencommissie aan de orde is geweest om meer mensen in de selectiecommissie op te nemen dan louter door het Presidium wordt uitgevoerd en dat het Presidium op dit punt met een voorstel komt.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Het feit dat een en ander in de statencommissie door grote én kleine fracties is besproken, behalve dan de fracties die niet aanwezig waren, leidt ertoe dat de bespreking in de staten heel kort kan zijn. Er is overeenstemming over het aantrekken van een statengriffier met behulp van de Stafgroep PO; het college heeft ook toegezegd dit te zullen faciliteren maar - heel dualistisch - zich er inhoudelijk niet mee te bemoeien. De inhoudelijke bemoeienis is een zaak van de staten.

De verdere procedure zal door het Presidium en de Werkgroep Drenthe Duaal worden uitgewerkt en daarbij zal gelet worden op de betrokkenheid van de staten.

De verschillende spagaten zijn in de statencommissie ook uitvoerig van de orde geweest. Veel van dergelijke zaken zullen nader moeten worden uitgewerkt, zoals de mate waarin en de wijze waarop gebruikgemaakt zal kunnen worden van het ambtelijk apparaat, waarbij vervolgens de vraag aan de orde is hoe het dan zit tussen de contacten van de staten met het ambtelijk apparaat. Ik wijs er op voorhand op dat de Werkgroep Drenthe Duaal zich ook bezig zal houden met het probleem van de eventuele nieuwe spagaat van het ambtelijk apparaat, de problemen met de loyaliteit en met de sturingsmogelijkheden van de staten en de werkgroep zal daarover met een nader advies moeten komen.

Ook over de fractieondersteuning zijn afspraken gemaakt, waarbij ik in de statencommissie heb aangegeven dat het op dit moment om voorlopige afspraken gaat, omdat de nieuwe en dan echt dualistische staten daarover zelf een besluit moeten nemen. Het college zal proberen tot dat tijdstip het proces zoveel mogelijk te faciliteren en met de staten toe te werken naar een systeem waarin wij niet dualistisch zijn om elkaar vliegen af te vangen, maar echt proberen een nieuw systeem en daarmee echt een nieuwe cultuur van werken met elkaar te introduceren.

TWEEDE TERMIJN

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Ik heb gevraagd de statengriffie per 1 januari 2003 operationeel te laten zijn.

De heer SWIERSTRA: In de statencommissie heb ik al gezegd dit niet te kunnen garanderen. Wij werken zo hard mogelijk aan het inrichten van een Statengriffie met alles wat daarbij hoort, maar alleen al het feit dat wij afhankelijk zijn van sollicitatieprocedures die met allerlei waarborgen omkleed zijn en van opzegtermijnen, maakt dat ik niet kan garanderen dat het allemaal per 1 januari 2003 klaar is. Het college garandeert wel dat op het moment dat de Wet dualisering provinciebestuur ingaat, er een ingerichte Statengriffie is.

De heer GAASBEEK: Maar in de statencommissie gaf de gedeputeerde aan het ook belangrijk te vinden dat er vooraf al wat geëxperimenteerd werd.

De heer SWIERSTRA: Dat is ook de reden waarom het college meteen al de suggestie heeft gedaan zo snel mogelijk van start te gaan met de werving van een statengriffier en daar niet mee te wachten tot wij al een eind op weg zijn met het experiment. Het is namelijk niet zo, zoals in het Nieuwsblad van het Noorden van een week geleden werd gesuggereerd, als zouden wij na de verkiezingen de pilotprovincie zijn die met dualisering mag experimenteren. Nee, dan is de wet van kracht en daarom willen wij nu zo snel als maar enigszins mogelijk is ermee starten.

De heer VAN DER SCHOOT: Dat moet dan wel een heel oud bericht zijn, want het Nieuwsblad van het Noorden is er niet meer.

De heer SWIERSTRA: Misschien ben ik met de naam in de war geraakt door de niet geheel adequate berichtgeving. Maar de heer Van der Schoot heeft helemaal gelijk, excuses dus.

De heer ENGELS: Voorzitter. Ik wil nog een aanvullende vraag stellen. Ik heb ergens gelezen dat vanuit de Ondernemingsraad (OR) het signaal is gekomen dat men betrokken wil zijn, of zelfs medezeggenschap wil hebben bij de werving van de statengriffier. Hoe kijkt het college daar tegenaan? Hoe zit dat precies?

De heer SWIERSTRA: Voorzitter. Wij hebben ons daar tot nu toe niet over gebogen, maar ik stel voor dat de werkgroep ook dit punt nader uitwerkt. Het wordt een bijzondere aangelegenheid omdat op dit moment de verhouding tussen interne en externe procedure niet duidelijk is. Het is een dualistisch systeem en dus helemaal nieuw en de Statengriffie heeft geen OR, om maar eens wat te noemen. Aan deze kwestie zit een aantal juridisch-technische aspecten die wij nog eens goed moeten doorgronden en het lijkt mij goed dit punt mee te nemen naar de statencommissie.

De VOORZITTER: Wij zullen de Wet op de ondernemingsraden erop naslaan.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 augustus 2002, kenmerk 27/6.12/2002006079, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 4 september 2002, kenmerk 36/4/2002008120, Jaarstukken 2001

(statenstuk 968)

met de op dit punt betrekking hebbende verslagen van de Statencommissies Milieu, Water en Groen, Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie van 26 en 28 augustus 2002.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik zal de jaarstukken bij de begrotingsbehandeling betrekken.

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Ik heb een spreektijd van drie minuten gevraagd, omdat ik wegens privéomstandigheden in de statencommissie niet het woord heb gevoerd.

In de accountantsverklaring staat dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de financiële positie van de provincie en dat zou voldoende moeten zijn om de vergadering voor te stellen penningmeester Weggemans decharge te verlenen voordat hij zich definitief uit ons midden in zijn hutje in Wijster terugtrekt.

In het verslag van de statencommissievergadering heb ik gelezen dat er sprake is van een geringe verantwoordingsattitude van de eigen organisatie en met die conclusie heb ik enige moeite. Ik ben regelmatig overtuigd geraakt van de positieve instelling van ons ambtelijk apparaat en de oorzaak van de ietwat negatieve benadering moet dus elders liggen. *Pro^{BIS}* is, zo heb ik begrepen, niet erg populair bij de ambtenaren. Is er wel voldoende vorming, scholing of inspraak over de gebruiksmogelijkheden geweest? Hierdoor hadden de aanpassingsproblemen kleiner kunnen zijn. Is het niet zo dat een sector met een eigen budget moet uitkomen en dat daarom vaak schaduwboekhoudingen worden bijgehouden? Is goed tijdschrijven in de eerste drie boekmaanden van het jaar al mogelijk? Misschien kunnen op dit terrein kwartaalrapportages (KWARAPS) en tussentijdse analyses enig soelaas bieden. Een blijvend goedwerkende klachten- en helpdesk kan veel narigheid voorkomen. Dat is beter dan uit gemakzucht zeggen dat het systeem maar afgeschaft moet worden.

De grootboekadministratie is op orde, maar de projectadministratie laat nog veel te wensen over en juist dat facet is voor PS van belang, zeker in het kader van de invoering van het dualisme. Voor de buitenwereld is het vreemd dat wanneer bij de provincie een tekort wordt verwacht en daarover wordt gepubliceerd, er op de rekening sprake is van een formidabel overschot. Ik heb begrepen dat per 1 januari 2004 alles goed komt en ik hoop het. Bij de algemene beschouwingen hoop ik nog kort op dit punt terug te komen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Uit de accountantsverklaring bij de jaarstukken 2001 komt een ontluisterend beeld naar voren van de gang van zaken bij de invoering van het nieuwe *pro^{BIS}*-systeem. Het jaar 2001 was het jaar van de invoering van dit systeem en het verkeert

een jaar na de invoering ervan nog maar in de beginfase.

(Voorzitter: mevrouw De Widt.)

Het blijkt dat wat de decentrale invoer van gegevens betreft slechts drie productgroepen aan de verplichtingen hebben voldaan, hoewel het systeem voor deze productgroepen nog in de pilotfase verkeert.

Het tijdschrijfsysteem functioneert nog slecht. De kosten van niet geschreven uren worden omgeslagen over de uren die wel verantwoord zijn. Ook verschilt de kwaliteit van de bladspiegels sterk per productgroep en ontbreken vaak adequate financiële analyses.

Algemeen wordt gesteld dat de verantwoordingsattitude binnen de organisatie niet erg groot is en dat het de organisatie bij de invoering van *pro^{BIS}* niet duidelijk was wat de organisatie nu precies wilde, hoe het eruit diende te zien en aan welke eisen van het overkoepelend kader vanuit planning en control voldaan moest worden. Het gehele proces van planning en control heeft door dit alles in 2001 geen verdere ontwikkeling doorgemaakt. De gedeputeerde heeft een en ander laten liggen in de aansturing.

Hoe kunnen wij een jaarrekening goedkeuren, waarop de controle in feite onmogelijk is omdat er geen enkel zicht is op een juiste weergave per doelstelling van de baten en lasten en inzicht in de reserves en voorzieningen ontbreekt, mede omdat een duidelijk gestructureerde relatie tussen treasury-functie en budgethouders ontbreekt?

Als plan van aanpak stelt het college in zijn brief van 4 september 2002 een aantal maatregelen voor, waarvan wij in 2002 en 2003 de effecten mogen verwachten.

Voorzitter. Bij een dergelijk zorgelijke problematiek hoort een plan van aanpak te worden opgesteld, waarin niet alleen maatregelen met niet nader gespecificeerde effecten worden genoemd, maar waarin duidelijk toetsbare doelstellingen geformuleerd worden. Want dat zal het effect zijn van de maatregel: er wordt een gebruikersoverleg in het leven geroepen opdat de interne controles herijkt worden zonder dat hierbij duidelijke doelstellingen en criteria worden gesteld. Het zijn dus voornamelijk procedurele maatregelen.

Over de keuzes van de indicatoren, het monitoren van effecten en de methode van beleidsevaluatie wil het college pas met PS in overleg treden bij de

verdere uitwerking van de duale begroting in 2004. Hoe kunnen wij in de tussenliggende jaren dan de begrotingen en de jaarrekeningen controleren?

Voorzitter. Wij zullen bij de begrotingsbehandeling op deze problematiek terugkomen.

De heer BAAS: Mevrouw de voorzitter. Wij hebben een riant financieel overschot op de jaarrekening en dat is een lichtpunt in deze donkere dagen rond Prinsjesdag. De sombere economische vooruitzichten die ons gisteren zijn voorgehouden, zullen ongetwijfeld ook hun weerslag hebben op de toekomstige financiële situatie van Drenthe. En dat niet alleen, want wij werden al geconfronteerd met de buitengewoon teleurstellende mededeling over het opschorten van de aanleg van de Hanzelijn. Ik had daar wel iets over willen zeggen, maar omdat GroenLinks hier later deze vergadering nog op terugkomt, wil ik het op dit moment laten bij de vraag of dit eigenlijk niet onaanvaardbaar is.

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Wat bedoelt de heer Baas: dat het onaanvaardbaar is dat GroenLinks dit punt aan de orde stelt, of...

De heer BAAS: Dat het onaanvaardbaar is dat de aanleg van de Hanzelijn worden uitgesteld.

De heer GAASBEEK: Daar ben ik het helemaal mee eens.

De heer BAAS: Daar ben ik blij om.

In de statencommissievergadering heb ik namens mijn fractie al iets gezegd over *pro^{BIS}*. Ik zal wat ik toen heb gezegd, niet herhalen. In de brief van 4 september 2002 worden ter nadere toelichting enkele actiepunten genoemd en die acties geven ons vertrouwen in de toekomstige ontwikkeling van het systeem en het verder uitbouwen daarvan.

Dat ik hierover nu toch nog iets wil zeggen, is omdat wij de indruk hebben dat wat met twee monden is gesproken. Volgens pagina 19 van dat verslag heeft de heer Weggemans gezegd: "...dat het accountantsrapport bij het college dezelfde gevoelens heeft opgeroepen die de commissie nu ventileert." Het is bekend wat de statencommissie heeft geventileerd: grote ongerustheid en zorg. De gedeputeerde heeft ook gezegd dat de modules niet zo snel waren in te voeren als was voorzien.

Ook dat duidt erop dat het niet gegaan is zoals het had moeten gaan. Maar in de brief van 4 september 2002 lees ik dat er heel doelbewust geen prioriteit aan de ontwikkeling van met name de projectmodule is gegeven. Is het nu doelbewust naar achteren geschoven, of is er echt ongerustheid bij het college geweest? Wat ons betreft staan deze twee opmerkingen met elkaar op gespannen voet.

Voorzitter. Ik kan deze twee uitspraken niet rijmen. Welke Weggemans heeft er nu gelijk? Voor het overige hebben wij begrepen dat het jaarverslag, het tijdstip van aanlevering van de jaarrekening en de beleidsrekening allemaal dualbestendig zullen worden. Daar zijn wij blij mee en daarom kunnen wij met de jaarrekening instemmen.

De heer ENGELS: Mevrouw de voorzitter. In de statencommissie heeft een indringende discussie plaatsgevonden over het bij de rekening gevoegde accountantsrapport en wat ons betreft was het accountantsrapport vernietigend, laat dat helder zijn. Met vooral het CDA heeft mijn fractie het college gevraagd een nadere uiteenzetting te geven van de voorgenomen acties om de gesignaleerde problemen te lijf te gaan. In onze ogen gaat het om twee probleemvelden:

1. technische problemen met nieuwe systemen van financieel beheer, van planning en control, die tot stagnatie in de vernieuwde bedrijfsvoering hebben geleid;
2. problemen van sturing, verantwoordelijkheid en aanspreekbaarheid, die verband houden met de vraag naar de verhouding politiek bestuur enerzijds en het ambtelijk management en de uitvoering anderzijds.

De nadere brief van het college met de nadere uiteenzetting over de verder vorm te geven acties voor verbetering van de functionaliteit van het gebruikerssysteem stemt mijn fractie tot licht optimisme. En dan niet alleen omdat de brief zo snel gekomen is, maar vooral ook omdat het college op een zichtbare en controleerbare wijze de verantwoordelijkheid neemt voor de gewenste verdere ontwikkeling van planning en control, de projectadministratie en de prestatiemeting. Het college toont daarmee aan dat de kritiek van de accountant en die van de staten serieus wordt genomen. In de moderne bestuurskunde spreekt men dan - als ik het tenminste goed begrepen

heb - over de "lerende overheid die zich richt op verbeterpunten". Het is mijn vak niet, vandaar dat ik wat moeite had met het uitspreken van die zin. Voorzitter. Mijn fractie is van mening dat de staten het college op dit punt volledig moeten ondersteunen en mijn fractie is daartoe ook bereid, maar wij zien nog wel een ander punt van zorg en daarmee kom ik op het tweede probleemveld.

In de statencommissie hebben wij aangegeven zeer geschrokken te zijn van de opmerkingen van de accountant over de verantwoordingsattitude bij het personeel. Met name de weigering om tijd te schrijven en bladspiegels in te vullen is een ontluisterende illustratie van deze waarneming. Gedeputeerde Weggemans heeft op dit punt een aantal vertrouwenswekkende uitspraken gedaan. Het meewerken aan een geprofessionaliseerde bedrijfsvoering wordt verplicht en wordt ook meegenomen in de beoordeling. Dat is heldere taal en wat ons betreft ook volstrekt normaal. Wij mogen er nu dus van uitgaan dat het college, het management en het uitvoerend personeel er volledig voor willen gaan.

Maar toch heeft de gedeputeerde in het verlengde van deze uitspraken enkele signalen afgegeven die om een nadere toelichting vragen. Ik noem er enkele van. De gedeputeerde zegt dat het Sociaal jaarverslag 2001 duidt op een onrustig beeld bij het bedrijfsmaatschappelijk werk, dat verandering van proces een moeizaam proces is (pagina 20 van het verslag Statencommissie BFE), dat er een gevoel is dat zich problemen voordoen als in de organisatie veranderingen worden doorgevoerd en dat het niet zo gemakkelijk is om een verandingsattitude te regelen (pagina 21 van het verslag).

Voorzitter. Mijn fractie vraagt zich af waar wij het hier nu precies over hebben. Geeft het college hiermee aan dat er grenzen zijn aan het politiek-bestuurlijke primaat van het college, gecontroleerd door de staten ten opzichte van het ambtelijk apparaat? Doen zich wellicht belemmeringen voor in de aansturing van het apparaat door het college of is er sprake van een gezagsprobleem in de relatie tussen het college, het management en de werkvloer? D66 vindt dat er duidelijkheid moet komen over de invulling en werking van de politiek-bestuurlijke en ambtelijke verantwoordelijkheid en aanspreekbaarheid binnen dit huis. Als wij bijvoorbeeld lezen dat de OR valt over uitspraken in de pers over het functioneren van het ambtelijk apparaat, komt bij ons de vraag op of er over en

weer - dat zeg ik er nadrukkelijk bij - wel een helder beeld bestaat van de verantwoordelijkheden die bij de verschillende posities horen. Wij willen van het college weten hoe dit cultuurprobleem nu precies in elkaar steekt en welke aandacht eraan wordt besteed.

Voorzitter. Ik vat samen. D66 is van mening dat het college een goed actieprogramma heeft ontwikkeld om de haperende werkprocessen in technische zin op het gewenste niveau te brengen. En wat ons betreft zou dat in 2003 zijn beslag moeten krijgen. Maar tegelijkertijd blijven wij ons er zorgen over maken of het college voldoende greep heeft op de organisatie en of de gewenste veranderingen door de organisatie met voldoende draagvlak en motivatie worden uitgevoerd.

De heer HARLEMAN: Mevrouw de voorzitter. Toen ik vanochtend de statenzaal binnenkwam, had ik even de illusie dat alle mensen op de tribune daar zaten voor de behandeling van dit agendapunt en ik had mij dan ook voorgenomen te schitteren voor een groot publiek. Nu dat publiek is verdwenen, heb ik mij voorgenomen mij een volgende keer ook maar met de Flora- en Faunawet bezig te houden. Het viel mij overigens op dat niemand vanochtend met ook maar een woord erover heeft gerept dat deze dagen de jacht op "de haas" is geopend; misschien moeten wij die nu wel beschermen.

Voorzitter. De jaarrekening. De gedeputeerde en ik gaan ons nu even bezighouden met de jaarrekening.

GroenLinks heeft de afgelopen jaren de jaarrekening gebruikt als controle-instrument en wij hebben ons met overgave beziggehouden met hoe de begroting en de jaarrekening eruit moeten zien: bladspiegels, toerekening van kosten enz. Dat is een goed proces, maar tot op heden mankeert er nog te veel aan. Ik denk dat de ambtenaren er wel heel goed mee bezig zijn, maar het is een taai en ingewikkeld proces. De accountants hebben geconstateerd dat er een groot verschil is tussen de prognose en het resultaat en zij vinden een verschil van € 11 miljoen te veel. Nu kunnen wij het ontstaan van dat bedrag heel gemakkelijk analyseren en het is maar goed dat de accountants niet ontdekt hebben dat het echte resultaat € 21 miljoen is. Wie weet hoe hard hun kritiek dan was geweest.

Voorzitter. In de statencommissie heb ik de vraag gesteld of deze rekening een betrouwbaar instru-

ment is voor een politicus om te beoordelen of de juiste prioriteiten zijn gesteld. Op het eerste gezicht lijkt dit het geval te zijn, want de jaarrekening is vrij exact, namelijk tot twee cijfers achter de komma en ik heb zelfs posten aangetroffen van 10 en 9 eurocent. Dat geeft de indruk dat het allemaal heel exact klopt, maar de werkelijkheid is anders. De reden daarvan is volgens het college de invoering van *pro^{BIS}* en de houding van de ambtenaren. Nu kan ik het laatste moeilijk beoordelen, maar mijn indruk is dat *pro^{BIS}* gewoon een slecht systeem is en dat het ook nog eens slecht is ingevoerd. Wij moeten daarom niet al te gemakkelijk de schuld bij de ambtenaren leggen. Ik wijs ook op de kritiek van de OR.

Het gaat ons te ver nu tegen de gedeputeerde te zeggen: "En nu weg-gemans." Hij mag van ons rustig nog een halfjaar blijven zitten.

Het college zegt dat het in 2004 voor elkaar is en omdat er volgend jaar verkiezingen zijn, vinden wij dat te laat. Het zou voor dit college een eer moeten zijn - ik heb de indruk dat de meerderheid ervan na de verkiezingen niet terugkomt - om bij de overdracht aan het nieuwe college deze zaak voor elkaar te hebben. Onze nieuwe gedeputeerde zal, op het moment dat de portefeuilles worden overgedragen, daar heel goed op letten.

De heer HOLMAN: Voorzitter. De jaarstukken geven een getrouw beeld van de financiële situatie en van wat er is gebeurd. Er is voor onze fractie geen enkele aanleiding om de jaarstukken niet goed te keuren, zij stemt dan ook met goedkeuring ervan in.

In de statencommissievergadering spitste de discussie zich toe op de behoorlijk stevige kritiek die in het accountantsrapport is geuit. Een adequate beheersing van de organisatie en een goed financieel management zijn onontbeerlijk om een goede rapportage te krijgen en om onze controlerende functie vorm en inhoud te geven. Over de kritiek die daarover is geuit is in de statencommissie behoorlijk lang gediscussieerd. Na de statencommissievergadering had ik dan ook het idee dat de kritiek goed verwoord was, dat de heer Weggemans die kritiek goed had begrepen en zich die ter harte had genomen en dat het college een brief zou schrijven waarin het zou laten weten welke acties zouden worden ondernomen om te voorkomen dat er in 2003 weer een zo scherp geformuleerde brief van de accountant ligt. De conclusie van de staten was immers dat zij een

dergelijke brief niet weer wilden ontvangen. Maar op de avond na de statencommissievergadering kwam gedeputeerde Weggemans op TV Drenthe met het verhaal dat de invoering van *pro^{BIS}* voor allerlei moeilijkheden zorgde, dat de leverancier er zelf niet uit kwam, dat toen allerlei deskundigen zijn ingehuurd, maar dat die ook de oplossing niet wisten en dat het apparaat het nu zelf maar weer heeft opgepakt, maar dat in 2004 alle problemen zijn opgelost. Toen werd ik toch iets minder vrolijk. Waar was de ambitie van de heer Weggemans gebleven om na de statencommissievergadering het volgende halfjaar er met alle ambitie tegenaan te gaan om orde op zaken te stellen? Ik was dan ook wat teleurgesteld.

Inmiddels ligt er een brief van het college, waarin de actiepunten redelijk zijn verwoord, maar ook dat had wat ons betreft allemaal wel wat scherper gekund. Voor ons is 2004 gewoon te ver weg. Wij willen gewoon in 2003 een goede financiële rapportage en niet weer eenzelfde accountantsrapport.

De bespreking van de jaarstukken was ook een oefenonderwerp voor de dualisering. In de statencommissie hebben de staten laten blijken bepaalde dingen te willen. De gedeputeerde heeft wel wat goede wil getoond, maar de staten willen meer. Hoe gaan wij daar naar de toekomst toe nu mee om? Als de staten hun rol goed hadden willen spelen, zou het college zo'n halfjaar geleden al moeten hebben laten weten dat het niet goed ging en had het moeten laten weten welke maatregelen het wilde nemen. Desnoods had het college toen al een krediet moeten vragen om het probleem op te lossen. Het college had dus niet moeten wachten tot de accountant een redelijk vernietigend rapport schreef. Zo is het allemaal niet gebeurd, maar in de toekomst moet het wel zo gaan.

Een discussie over de vraag hoe zwaar dit gedeputeerde Weggemans nu allemaal moet worden aangerekend, is wat ons betreft niet aan de orde. Wij willen hem niet wegsturen. Wij zouden hem wel een gele kaart of een reprimande kunnen geven, maar dat is geen officieel instrumentarium. Bovendien moeten wij in het dualistisch systeem ook niet op die manier gaan werken. Wat wij wel willen is dat het college, in dit geval de gedeputeerde, toch heel goed luistert naar wat de staten willen en daar invulling aan geeft. Wij willen daarom dat de gedeputeerde hard aan de slag gaat - hij heeft ook nog iets voor de begrotingsbehan-

deling toegezegd - opdat wij volgend jaar een echt goed systeem hebben, dat het dus niet tot 2004 duurt en wij niet weer een vernietigend accountantsrapport krijgen.

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Wij hebben in de statencommissie uitvoerig gesproken over de jaarstukken en de jaarrekening en uiteindelijk hebben wij in de statencommissie onze instemming met goedkeuring van die stukken betuigd. De discussie in de statencommissie ging voornamelijk over de teleurstellende conclusies die naar aanleiding van het accountantsrapport getrokken moeten worden. Ook de VVD-fractie heeft forse kritiek gehad en die kritiek staat. Als wij voor het uitvoeren van onze kaderstellende taak en onze controlerende functie iets aan de jaarstukken willen hebben dan moeten die voldoen aan bepaalde criteria. De ons voorgelegde stukken voldeden daar niet aan. Onze kritiek blijft daarom hard overeind.

Ik heb er toch behoefte aan nog een andere opmerking te maken. Ik heb deze opmerking in tweede termijn in de statencommissie ook al gemaakt, maar ik wil die nu herhalen, omdat ik stelling wil nemen tegen uitlatingen die ook in de pers zijn verschenen alsof het in de provincie Drenthe een soort van financiële janboel is. Dat is naar mijn mening geen terechte conclusie. Maar nogmaals, in het licht van de functie die wij hebben in onze kaderstellende en controlerende taak, zaten er in de jaarstukken behoorlijke hiaten.

Ik ga niet opnieuw op alle punten in, ik zal mij tot een paar beperken.

In de statencommissievergadering hebben de fracties om actie gevraagd en uiteindelijk is de afspraak gemaakt dat de gedeputeerde op korte termijn nog met een nadere brief zou komen. Die brief is er gekomen en de actiepunten die daarin zijn opgenomen, geven in ieder geval het vertrouwen dat gewerkt wordt aan verbetering. Naar aanleiding van de behandeling van de jaarstukken in de statencommissie is de OR over bepaalde opmerkingen gevallen. Als je het nieuws van de OR leest in samenhang met de brief van de directeur-griffier aan de medewerkers, dan ontstaat de indruk dat niet naar zwartepieten wordt gezocht maar dat daadwerkelijk getracht wordt verbeteringen in gang te zetten.

Het is weliswaar leuk dat wij nu de actiepunten op papier hebben, maar met het CDA ben ik van mening dat 2004 nog wel ver weg is. Wij vertrou-

wen erop dat wij bij de begrotingsbehandeling aanvullende informatie krijgen, die ons meer vertrouwen geeft in de resultaten die tot dan zijn geboekt en waaruit concreter blijkt hoe de situatie verbeterd kan worden.

De heer SCHAAP: Voorzitter. Ik zal proberen zo min mogelijk in herhaling te vallen. De accountantsverklaring is tijdens de statencommissievergadering grondig doorgespit en de allerbelangrijkste conclusie uit die verklaring is dat de accountant zegt dat de cijfers die gepresenteerd zijn een getrouw beeld geven van de werkelijkheid. Het is dus in dit huis geen janboel en zo iets moeten wij elkaar dan ook niet aanpraten. Dat neemt niet weg dat er een paar forse punten van kritiek waren en die lagen voornamelijk op het gebied van de invoering van *pro^{BIS}*. Die kritiek is ook door mijn fractie geuit.

Het college heeft vervolgens in een aanvullende brief aangegeven welke activiteiten worden ondernomen om sneller tot de invoering van *pro^{BIS}* te komen en dat geeft mijn fractie in elk geval het vertrouwen dat er in dit huis hard aan gewerkt wordt om dit zo mogelijk eerder voor elkaar te krijgen dan 2004. Ik ben het met de heer Holman eens dat het wel charmant is om bij de collegewisseling de zaak netjes achter te laten. Dat zou een heel fraaie oplossing zijn en wat ons betreft moet het college daarop koersen. Maar goed, ook het college kan geen ijzer met handen breken en in alle grote organisaties blijkt dat invoering van een nieuw systeem buitengewoon lastig is. Het gaat niet vanzelf en omdat het niet vanzelf gaat, denk ik dat de staten het college juist moeten steunen door achter het college te gaan staan en te zeggen dat het voor het uitvoeren van de rol van de staten van belang is dat het college wordt gesteund in zijn pogingen dit systeem door de organisatie heen te krijgen. Wij gaan er dan ook vanuit dat in de komende rapportage van de accountant in elk geval wordt vermeld dat de invoering van *pro^{BIS}* een heel eind op streek is.

De heer WEGGEMANS: Voorzitter. Ik dank de fracties voor hun instemming met de jaarrekening. Met betrekking tot de punten die in de statencommissie zijn genoemd, heb ik gezegd de staten te zullen informeren over de acties die al gaande zijn, want die acties zijn natuurlijk al eerder begonnen dan na de statencommissievergadering. Die acties zijn voor een deel al aan het begin van

dit jaar ingezet omdat uit een tussenrapportage van de accountant bleek dat een aantal ontwikkelingen acties vereisten. De acties die in de brief zijn genoemd, zijn in gang, want ook het college heeft geconstateerd dat er wel iets moet gebeuren om het systeem niet alleen te laten werken maar het ook voor de medewerkers draaglijk te laten zijn: die medewerkers moeten er ook mee kunnen werken. Daar is goed op ingezet. Er zijn faciliteiten voor en er worden cursussen gegeven en bovendien is er een helpdesk. Er wordt gemonitord en niet alleen van de managers maar ook van de medewerkers wordt het een en ander gevraagd, vooral op het terrein van het tijdschrijven. Dat is nu allemaal in gang en het college heeft er alle vertrouwen in dat er een duidelijke verbetering in komt. Die verbetering is overigens nu al merkbaar.

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Mijn vraag was of dit blijvend is. In de stukken heb ik gelezen dat, om te voorkomen dat het zogenaamd te gemakkelijk wordt voor de ambtenaren, die faciliteiten worden weggenomen. Ik ben van mening dat die continu aanwezig moeten zijn.

De WEGGEMANS: Daar waar het nodig is, blijft de hulp. De organisatie weet dit. Wij hebben ook een redelijk lang traject genomen. Dit college kan het traject niet afmaken. De ambitie die wij bij de invoering van de projectadministratie hadden is niet waar te maken en als wij dat wel per se willen, krijgen wij een heel gedwongen situatie met bovendien het risico dat het dan nog niet lukt. Het zal dus later worden. In de brief staat inderdaad dat wij prioriteit hebben gegeven aan het oplossen van technische en administratieve problemen. Dat kan in tegenstelling zijn met wat wij eerder pretendeerden te willen, maar dit is nu noodzakelijk. Wij hebben moeten kiezen en werkendeweg zijn wij in 2001 tot deze conclusie gekomen. De Stafgroep Financiën en Control (FC) had er veel werk aan het nieuwe systeem zodanig te verwerken dat een fatsoenlijke boekhouding overbleef en dat er ook nog een jaarrekening te maken was. Dat is eigenlijk een beetje naast het systeem gebeurd en daarom hebben wij moeten constateren dat andere zaken geen prioriteit konden krijgen.

De heer BAAS: Voorzitter. Dat begrijp ik. Het ging mij ook niet zozeer om de prioriteit. De problemen

en zorgen spitsten zich toe op de projectmodule en de gedeputeerde deelde in de statencommissie onze zorg, maar in de brief staat nu dat de doorontwikkeling en verdere vormgeving van de projectmodule bewust een lagere prioriteit heeft gehad. Dan is mijn conclusie dat het dus niet zozeer een kwestie van zorg was, maar een doelbewuste keuze. En dan krijgt het verhaal voor mij een wat andere invalshoek.

De heer WEGGEMANS: Er was inderdaad geen andere oplossing. *Pro^{BIS}* heeft heel veel in zich, het kan heel veel en wij hebben er ook heel bewust voor gekozen meer te implementeren in de organisatie dan alleen een nieuw boekhoudkundig systeem. De projectmodule was een wezenlijk onderdeel van het nieuwe. Maar wij hebben moeten constateren dat onze ambitie niet waar te maken was. De automatisering van het projectenverhaal is op dit moment nog niet op orde in de administratie; dat zal ook niet eerder zijn dan in 2004. Wij hebben daar nu voor gekozen omdat wij natuurlijk ook gemotiveerde werknemers moeten hebben.

De heer Engels sprak niet alleen over de verantwoordingsattitude maar vroeg ook of er sociale belemmeringen zijn of een gezagsprobleem. Een dergelijk probleem is niet aan de orde. Er waren vooral technische belemmeringen en het actieplan is bedoeld om die op te lossen, maar verder is er niets aan de orde dat duidt op gezagsproblemen of op zaken waarop de OR een totaal andere visie heeft dan het management of het college of allebei. Ik heb gisteren nog een gesprek gehad met de Productgroep FC en mijn conclusie is dat er binnen die productgroep nog voldoende draagvlak is voor de noodzakelijke veranderingen die nog op til zijn, ook voor de meer zelfstandige positie van control in de organisatie.

De heer VAN DER SCHOOT: Voorzitter. Maar als de OR de kwalificatie van de ambtenaren afwijst dan moet het toch om meer gaan dan alleen om een puur technisch probleem? In welke mate is de communicatie dan verstoord?

De heer WEGGEMANS: De OR viel over de behandeling in de statencommissie, over de toezetting en over met name het twaalfuurtje van Radio Drenthe. De heer Holman heeft al heel terecht opgemerkt dat de uitzending van TV Drenthe toch al een heel ander beeld gaf.

De publiciteit over de statencommissievergadering heeft dus voor bepaalde processen gezorgd.

Het college wenst voortvarend te werk te gaan maar wel met een actieplan dat op papier staat en waarvan bekend is dat ernaar toe wordt gewerkt. Daarbij is in 2003 en 2004 een aantal zaken aan de orde.

De heer Harleman heeft heel terecht ook de bladspiegels genoemd. Het is natuurlijk niet zo dat wij het hele proces in gang zetten om de staten later uit te nodigen om met het accountantsrapport in de hand het college en de producten te gaan controleren. Daar zijn nu juist de bladspiegels voor bedoeld en ik hoop - ik wens het mijn opvolger ook toe - dat de accountant volgend jaar met vier zinnen kan volstaan en dat de staten met de bladspiegels in de hand zélf op pad gaan, want de staten dienen volgens het college in de toekomst als eerste te letten of de verantwoording de juiste is. Uit de bladspiegels moet dan te halen zijn in hoeverre doelen en beleidsintenties gehaald zijn.

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. De heer Weggemans noemt dit terecht maar de OR zegt ook iets over de attitude. Ook op dat punt ligt er een nadrukkelijke taak en wellicht is er de afgelopen periode sprake geweest van falen van het aansturen en het duidelijk managen. Niet voor niets schrijft de OR duidelijkheid te willen over verantwoordelijkheden en dergelijke. Dat ligt niet aan het systeem en niet aan de bladspiegels, maar aan hoe er wordt gemanaged en daar ligt een duidelijke taak voor het college.

De heer WEGGEMANS: Daar ben ik het volledig mee eens, maar om goed te managen moet vooraf een aantal technische zaken goed geregeld zijn. Managen kan natuurlijk altijd, maar om het verhaal adequaat te maken, moet ook de techniek goed zijn. Het *pro^{BIS}*-verhaal is daar ook mede op geënt. *Pro^{BIS}* is dan wel een verzamelnaam voor ongeveer alles, maar het heeft ook van doen met een werkwijze die geïntroduceerd moet worden opdat tot datgene wordt gekomen wat gewenst wordt, namelijk de betere controlefunctie die ook beloofd is. Ik zeg het nogmaals: het heeft niets van doen met belemmeringen, het heeft ook niets van doen met gezagsproblemen en het is ook niet zo dat er geen helder beeld is van waar wij heen willen. Een aantal productgroepen maakt al bladspiegels die er al wel op lijken en andere productgroepen zijn er al mee doende. Ik heb toegezegd

dat de rekening 2002 een ander beeld zal geven van wat er uit de bladspiegels kan worden gehaald.

Op pagina 16 van de Beleidsrekening 2001 is keurig vermeld hoe het resultaat van € 11 miljoen is ontstaan. Het heeft niets met janboel van doen, want dit resultaat is er keurig uitgerold. Van dit resultaat wordt € 3,4 miljoen overgeheveld en dat bedrag is daarmee geen echt overschot. Verder is bij de tweede en de vijfde begrotingswijziging de post Onvoorzien verhoogd met € 3,2 miljoen. De staten waren daarbij en er is geen statenlid geweest dat heeft gezegd dat wij maar aan het besteden moesten slaan. Dat er over 2001 zo'n groot overschot zou zijn, konden de staten dus zien aankomen. Zij wisten dat dit geld over was en dat het in Onvoorzien terecht zou komen.

Er zijn verder nog wat opschoningsacties geweest, ook voortkomend uit het betere administratieve systeem, er was een extra dividend van Essent, dat bewust niet al van tevoren was opgenomen en de uitkering uit het Provinciefonds, de renteopbrengst en de opbrengst motorrijtuigenbelasting vielen mee. Al die positieve geluiden zijn heel goed te verklaren en het is dan grote onzin te verklaren dat het met deze administratie ook het omgekeerde had kunnen zijn. De staten hadden via de begrotingswijzigingen een heel goed beeld kunnen hebben van wat er aan zat te komen.

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Ik heb de heer Weggemans ook gevraagd of hij bij de begrotingsbehandeling nog wat naders kan zeggen.

De heer WEGGEMANS: Ik heb in de statencommissie al toegezegd dat wij de staten nog voor de begrotingsbehandeling zullen voorzien van alle informatie die wij al van plan waren te geven maar die nu, omdat snelheid geboden was, beperkt is gebleven tot het noemen van actiepunten.

TWEDE TERMIJN

De VOORZITTER: Ik wijs degenen die gezegd hebben bij de begrotingsbehandeling op dit punt te zullen terugkomen, erop dat vandaag de jaarstukken moeten worden vastgesteld.

De heer VAN DER SCHOOT: Voorzitter. Ik wil wel met de jaarstukken instemmen, hoewel ik het persoonlijk onjuist vind dat de kritiek die nu wordt geuit, wordt losgekoppeld van de begrotingsbe-

handeling. Ik vind dat die kritiek ook dan moet worden besproken. Ik behoud mij het recht voor bij de begrotingsbehandeling te zeggen wat ik al van plan was te zeggen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Voorzitter. Hetzelfde geldt voor de OPD.

De heer BAAS: Voorzitter. Wij hadden al onze instemming betuigd.

De heer ENGELS: Voorzitter. Er zit nog wat licht tussen de meningen als het gaat om de onderwerpen politieke aansturing en politiek gezag. Ik heb de gedeputeerde horen zeggen dat er geen gezagsprobleem is en als ik op zijn plaats had gezeten, zou ik hetzelfde hebben gezegd. Maar dat de gedeputeerde eraan toevoegde dat het dus alleen een technisch probleem is, kan dus niet.

De heer WEGGEMANS: Er moet nog aan bepaalde technische voorwaarden worden voldaan. Ik heb niet gezegd dat het alleen een technisch probleem is.

De heer ENGELS: Oké, maar dan blijft mijn opmerking dat er meer dan alleen technische handelingen moeten worden verricht om het proces goed op de rails te krijgen. De accountant heeft een probleem gesignaleerd en de gedeputeerde heeft in de statencommissie gezegd dat er sprake was van weigering binnen het ambtelijk apparaat om mee te werken. De gedeputeerde heeft ook gezegd dat er een cultuuromslag moet komen en dat er maatregelen worden genomen waarin dit alles verplicht wordt gesteld. Dat is meer dan techniek en ik vind dat dit in alle rust en in alle openheid gezegd moet kunnen worden, want de staten kunnen hierover alleen maar met het college discussiëren, omdat het college verantwoordelijk is voor het ambtelijk apparaat. De staten kunnen niet rechtstreeks kritiek uiten op de ambtenaren; dat willen zij overigens ook niet.

De gedeputeerde heeft de zorgen van mijn fractie dus absoluut nog niet weggenomen, al begrijp ik ook dat hij hierover niet al te veel wil zeggen.

De heer HARLEMAN: Voorzitter. Het college heeft toegezegd bij de begroting nog met een nadere uitleg en precisering te komen van de brief die wij nu gehad hebben. Bij die gelegenheid gaan wij daar dan wel verder over discussiëren. Ik neem

aan dat het college ook bereid is in het voorjaar te rapporteren of het bij de overdracht naar het nieuwe college op de goede koers zit.

De heer HOLMAN: Voorzitter. Het is jammer dat de heer Weggemans over een jaar niet meer van de partij is, want dan zouden wij hem kunnen afrekenen op alle zware toezeggingen die hij nu doet.

De heer NIJENBRINKS: Wij wachten de begroting en de nadere toelichting af.

De heer WEGGEMANS: Er komt uiteraard een overdrachtdossier. In reactie op de ondeugende opmerking van de heer Harleman dat dit college in meerderheid niet zal terugkeren, zeg ik toe dat het college de mogelijkheid van een tussenrapportage heel nadrukkelijk zal bekijken, maar dat ik betwijfel of de staten hierover moeten debatteren.

Dat de zorgen van de heer Engels nog niet volledig weg zijn, kan ik begrijpen. Het college had aanvankelijk ook grote zorgen, maar het college is nu wel zo optimistisch dat het durft te zeggen dat de staten er bij de rekening 2002 anders tegenaan zullen kijken. Ik stel mij zo voor dat het college richting de begrotingsbehandeling de staten ook nog enige informatie doet toekomen over de doelstelling van het geheel van de operatie en dan met name richting bladspiegels. Wij moeten namelijk niet uit het oog verliezen waarom wij het allemaal op deze manier hebben willen organiseren.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 20 augustus 2002, kenmerk 34/6.4/2002005481, Investeringssteun Noordelijk Internationaal Concours Hippique Zuidlaren

(statenstuk 971)

De heer WENDT: Mevrouw de voorzitter. Het Noordelijk Internationaal Concours Hippique (NIC) te Zuidlaren is in onze ogen een uiterst professionele organisatie. In de paardensport - daar gaat het hier om - gaan miljoenen om. In die zin is het NIC te vergelijken met de BVO Emmen en met de

TT Assen, twee sportorganisaties die zo af en toe ook om gemeenschapsgeld vragen en het dan, vanwege de zogenoemde economische structuurontwikkeling, ook ontvangen. Tot welke resultaten dat in Emmen dan wel Assen heeft geleid, is na een paar jaar nog maar moeilijk duidelijk te maken. Nog steeds is er veel onzekerheid.

De heer NIJENBRINKS: Maar ze staan wel bovenaan.

De heer WENDT: Maar er zijn nog maar vier wedstrijden gespeeld. En een paar maanden geleden zou Emmen eigenlijk al niet eens meer meedoen. In het verleden hebben wij geen aanleiding gezien dit soort van activiteiten met gemeenschapsgeld te ondersteunen. Wij vinden de hier geboden constructie ook wel een beetje vreemd: wij gaan de gemeente Tynaarlo subsidiëren en die gemeente mag het geld doorgeven. Waarom doet de gemeente niets? Nou ja, niets. De gemeente zit straks met de jaarlijkse onderhoudskosten. Wij lezen in de brief die bij het statenstuk is gevoegd, dat 2001 vanwege de mond- en klauwzeer(MKZ)-crisis voor de organisatie een moeilijk jaar is geweest. In vele andere sectoren geldt hetzelfde. Zijn of gaan die sectoren ook door ons ondersteund worden? Wij hebben de indruk van niet.

De argumenten die in het statenstuk worden gebruikt, zijn wat ons betreft soms ook wel wat gezocht. Dit evenement trekt veel publieke belangstelling en verdient dus subsidie. Vanmiddag zal nog een evenement de revue passeren dat ook veel publieke belangstelling trekt maar dat geen subsidie krijgt van het college.

Cultuurtoerisme en plattelandontwikkeling gaan in dit geval wel op, maar elders in de provincie blijktbaar niet. Niet dat wij van mening zijn dat elke organisatie of elk evenement dat veel publiek trekt maar gesteund moet worden. De jaarmarkt in Hollandscheveld trekt ook steeds zo'n honderd-duizend bezoekers.

Tijdens de vergadering met onze steunfractie werd de term "truttigheid" gebruikt toen ter sprake kwam dat een hindernis, die ook elders in dit land of zelfs in het buitenland gebruikt gaat worden, gesierd gaat worden met het logo van Drenthe. Daar doe je het voor!

Voorzitter. Het voortbestaan van dit evenement wordt voor de komende jaren gegarandeerd, in ieder geval tot 2004. Dat is toch ook weer wat

vreemd, want wie weet dat nu zeker? Ik wijs als waarschuwing op de affaires van de afgelopen zomer rond de BVO Emmen en de problemen rond de licenties van het TT-circuit na de afschuwelijke misstanden eind juni dit jaar.

Al met al zien wij geen enkele reden dit statenstuk te omarmen. Wij zullen er dan ook tegenstemmen. Dit soort van sportactiviteiten die enorme financiële begrotingen kennen, horen zichzelf te kunnen bedruipen. Overigens missen wij ook een begroting van het NIC.

Tot slot een misschien wat brutale opmerking.

Een van de afgevaardigden krijgt ook een uitnodiging voor de evenementen elders. Het wordt toch geen zaakje voor een eventuele enquête over een paar jaar?

De heer IETSWAART: Mevrouw de voorzitter. Het college stelt de staten voor het NIC een bijdrage te verlenen van € 114.000,-- voor de aanschaf van hindernissen en stallen. Het NIC zou daarvoor zelf geen geld beschikbaar hebben, omdat 2001 vanwege de MKZ-crisis niet alleen voor het NIC maar ook voor de sponsors een moeilijk jaar is geweest.

Het voorstel wordt onderbouwd met een aantal argumenten. Deze argumenten hebben de werkbrouwen van de leden van de fractie van D66 diep doen fronsen. Wij hebben de indruk gekregen dat de betrokken partijen tijdens het bedenken van deze argumenten voor dit op zich wel sympathieke voorstel de weg een beetje zijn kwijtgeraakt en verzeild zijn geraakt in abstracties van beleidsthema's als natuurschoon, cultuurschatten en streekproducten. Maar gelukkig hebben de partijen elkaar weer gevonden in de promotie-uitingen rond de drie thema's, zo staat in het voorstel. Het is een formulering die meer vragen oproept dan zij beantwoordt en de relatie met hindernissen en paardenstallen ontgaat mijn fractie geheel. Kan de gedeputeerde ons daarover helderheid verschaffen?

Zijn de exploitatieresultaten van het NIC nu zo slecht dat er geen ruimte is om zelf de investering te financieren, dan wel een lening aan te gaan bij een bank? De huurkosten kunnen immers gekapitaliseerd worden. Maar daarmee wordt de exploitatie niet ontlast, zal het college aanvoeren. Dat klopt, maar hoe zit het dan met de afschrijving van gesubsidieerde hindernissen en stallen? De reservering belast de exploitatie en ik mag toch aannemen dat het NIC nieuwe hindernissen en

stallen wil aankopen als de oude zijn versleten of zijn afgeschreven. Of zorgt de gemeente Tynaarlo daarvoor? Is er alsdan nog wel sprake van een substantiële verlichting van de exploitatie? Hoeveel impact heeft dit nu eigenlijk op de totale exploitatie van het NIC? Door het ontbreken van een exploitatieoverzicht over 2001 hebben wij daar geen zicht op en in het voorstel wordt daarop ook niet ingegaan.

Waarom is gekozen voor de ingewikkelde Tynaarlose subsidieconstructie? Wat is met andere woorden de ratio van het voorstel dat de gemeente Tynaarlo de subsidie ontvangt, eigenaar wordt van de hindernissen en als oppasser van de provincie optreedt voor een goede uitvoering van de promotieafspraken? Is dat allemaal niet een beetje omslachtig?

Om misverstanden te voorkomen: mijn fractie heeft veel waardering voor de activiteiten van het NIC en mijn fractie ontkent nooit dat het NIC zorg draagt voor de nodige uitstraling, zowel nationaal als internationaal, al is dat laatste betrekkelijk, gelet op het feit dat het maar om een hindernisje gaat. Het is een belangrijk evenement voor onze provincie. Met andere woorden: het heeft een grote promotionele waarde. Daarom staat mijn fractie in beginsel ook niet afwijzend tegenover een eventuele bijdrage, mits de aanvraag met relevante argumenten onderbouwd wordt. Mijn fractie is van mening dat het daar nu juist aan schort.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

De in het voorstel als argumenten opgenomen beleidsthema's wekken de indruk dat zij er bijgesleept zijn en dat daardoor een onnodig ingewikkelde subsidieconstructie is ontstaan. De wél relevante onderbouwing, namelijk nationale en internationale promotionele waarde van de paardensport in Drenthe, wordt daardoor onnodig verzwakt. Is de gedeputeerde het met ons eens dat, indien het voorstel wordt ontdaan van, met alle respect, alle toeters en bellen, het om niet meer en minder gaat dan om een sponsorbijdrage aan het NIC? De gedeputeerde heeft daar kennelijk wel oren naar maar wil daar wel wat voor terug hebben in de vorm van promotie voor Drenthe. Aan die wens kan worden voldaan door via de hindernis zowel nationaal als internationaal promotie voor Drenthe te maken. Ten principale vindt mijn fractie dat helemaal niet zo'n gek idee.

Als deze redenering klopt, waarom heeft het college dan niet gekozen voor deze meer rechtstreekse benadering?

De heer NIJENBRINKS: De heer Ietswaart stelt het college nu wel een vraag, maar voor de helderheid van de discussie is het van belang te weten of, indien het college zegt dat het inderdaad een soort van sponsorbijdrage is, D66 akkoord gaat.

De heer IETSWAART: Ik heb gezegd dat als er reden is om een bijdrage te verlenen, waarbij de insteek promotionele waarde kan zijn, het college de argumenten daarvoor moet geven en moet aangeven wat dan die promotionele waarde is. Als het college dat goed onderbouwen kan, wil mijn fractie het voorstel in overweging nemen.

De VOORZITTER: Ik wens mevrouw De Widt geluk met haar maiden speakership.

De heer BLANKSMA: Voorzitter. De fractie van GroenLinks hanteert voor dit voorstel twee beoordelingskaders. Het eerste is het sportbeleid en het tweede is het promotiebeleid.

Met betrekking tot het sportbeleid stellen wij vast dat dit voorstel betrekking heeft op een vorm van commerciële sportbeoefening en onze criteria daarbij zijn dat er wel faciliterend kan worden opgetreden, maar dat er geen financiële bijdrage dient te worden gegeven.

Als wij het voorstel op het criterium promotiebeleid beoordelen dan is het belangrijkste uitgangspunt dat er sprake moet zijn van een grote doelmatigheid en een grote vorm van effectiviteit. Daarvan is in de promotie alleen sprake als er een duidelijk campagneplan is. In dit voorstel vindt er geen toetsing aan een dergelijk plan plaats, mocht dit er al zijn en iedereen die met promotie te maken heeft, weet dat je dan niet effectief bezig bent. Kortom, zowel op grond van het ene als het andere beoordelingskader, is onze mening negatief. Wij zijn daarom tegen het voorstel.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil eerst iets zeggen over de procedure en vervolgens iets over de inhoud.

Ik wil mevrouw De Widt in haar functie van voorzitter van de Statencommissie BFE het compliment maken dat zij goed heeft aangevoeld dat het verstandig was dit voorstel vandaag in deze sta-

tenvergadering aan de orde te hebben en niet in de statencommissievergadering.

Ergens in dit voorjaar heeft de heer Weggemans overleg gehad met de mensen in Zuidlaren en dat heeft geleid tot de brief van 3 juni 2002 waarin een verzoek om subsidie werd gedaan. Op de dag van onze fractievergadering ter voorbereiding van de staten- en statencommissievergadering ontvingen wij pas het statenstuk. Kennelijk zijn er in dit huis, ook al is er sprake van spoedeisendheid, ongeveer tien weken nodig om een statenvoorstel te maken.

In de statencommissievergadering deed GroenLinks al het voorstel om ingeval van spoedeisendheid heel snel een stuk te laten maken en de staten daarover te laten beslissen, maar ik wil een ander voorstel doen. Ik stel het college voor om ingeval van spoedeisendheid binnen een tijdsbestek van een of twee weken een statenvoorstel te maken. Dat moet kunnen en het lijkt mij ook een veel beter voorstel.

De heer BLANKSMA: Daarmee ben ik het natuurlijk helemaal eens, maar ik wijs ook op de door mij in de statencommissievergadering genoemde criteria.

De heer HOLMAN: Maar als aan het eerste criterium is voldaan, zal het tweede niet vaak voorkomen. Dat is het punt.

Ik nodig het Presidium, met mevrouw De Widt voorop, uit erop toe te zien dat wij gewoon tijdig stukken krijgen en duidelijk te maken dat GS anders een probleem heeft, omdat de staten de stukken in het andere geval gewoon niet in behandeling nemen. Ik stel voor de komende jaren hier heel strikt de hand aan te houden.

Met betrekking tot de inhoud van het statenstuk zit mijn fractie met een dilemma. Aan de ene kant staan wij heel sympathiek tegenover de paardensport en zijn wij het eens met de gedachte dat het NIC een voor het Noorden en voor Drenthe belangrijk evenement is, maar aan de andere kant vinden wij het statenstuk slecht beargumenteerd. De argumenten zijn gezocht en aanvechtbaar. Wij hebben nagevraagd wat er aan de hand is en wij hebben hierover ook het een en ander gelezen en onze conclusie is dat het NIC gewoon een gat in de exploitatie heeft en dat wij dat gat moeten vullen. In een artikel in het Agrarisch Dagblad werd heel duidelijk beschreven dat de Rabobank zich heeft teruggetrokken als sponsor en dat het

NIC als gevolg daarvan een financieel probleem heeft. Het is dan de verantwoordelijkheid van het bestuur alle mogelijke wegen te bewandelen om het gat te dichten, maar wij vragen ons af of de provincie wel de eerst aangewezen is om de exploitatie sluitend te maken door een zogenaamde investeringsbijdrage te leveren.

Ik ben het met de heer Wendt eens die zei dat het gewoon topsport is en dat dit evenement gewoon geplaatst kan worden in het rijtje BVO Emmen en TT Assen. Van een topsportorganisatie mogen wij verwachten dat zij haar eigen broek kan ophouden.

Wij geven nooit exploitatiesubsidies. In hoeverre is er sprake van precedentwerking? Als wij het NIC subsidiëren, kunnen wij het bloemencorso Eelde ook wel subsidiëren, werd in mijn fractie gezegd. En nog geen dag later lezen wij dat de PvdA in de statenvergadering wil voorstellen het corso te subsidiëren. Frederiksoord is net geweest, de Rodermarkt is volgende week en zo kan ik een heel lijstje maken van allerlei sympathieke organisaties in Drenthe die graag geld willen hebben. En als wij het een doen, moeten wij wel uit kunnen leggen waarom wij het andere niet doen. Hoe hard zijn de garanties door de Prins Bernhardhoeve (PBH) waarvan in de stukken sprake is? Heeft het college zich ervan vergewist of er een solide financiële basis is bij de PBH?

In het verleden, bijvoorbeeld toen het om het Van Gogh-huis ging, hebben wij wel eens gezegd: "Als wij geld geven, willen wij een begroting hebben." Een begroting is niet bij de subsidieaanvraag gevoegd.

Normaal is dat wanneer het om dergelijk hoge subsidiebijdragen gaat, de verdeling 50% voor de gemeente en 50% voor de provincie is. Kennelijk is het bij het college niet opgekomen die formule ook in dit geval te hanteren.

Mijnheer de voorzitter. Het CDA krijgt graag antwoord op de volgende vragen.

1. Wil het college er eens over nadenken of het mogelijk is in geval van spoedeisendheid binnen een termijn van een of twee weken een statenstuk te maken? Kan de organisatie zodanig worden ingericht?

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Ik heb het begin van het betoog van de heer Holman aangehoord en natuurlijk is het logisch dat hij over de procedure sprak, want in de statencommissie was

hij een van de voorstanders van directe behandeling van dit stuk in de staten, maar wat hij nu vraagt staat naar mijn mening buiten de beoordeling van dit statenstuk. Hij heeft wel gelijk, maar het staat buiten de beoordeling. De heer Holman verweeft nu zaken met elkaar die niet bij elkaar passen. Het gaat nu om de inhoud van het statenstuk.

De heer HOLMAN: Ik heb het de gedeputeerde alleen maar gemakkelijk willen maken door mijn betoog samen te vatten in drie korte vragen, waarop wij een kort antwoord willen. De vraag die ik net stelde, vloeit uit het begin van mijn betoog voort.

2. Is het college het eens met onze opvatting dat er in feite alleen maar sprake is van een gat in de exploitatie die gevuld moet worden? Is de gevraagde bijdrage werkelijk nodig? Staat het voortbestaan van het NIC werkelijk op het spel?
3. Waarom betaalt de gemeente Tynaarlo niet de helft mee, zoals te doen gebruikelijk is? Wat heeft het college ertoe geleid van die voorwaarde af te zien?

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Wij ontvingen dit drie A4'tjes beslaande stuk vlak voor onze fractievergadering. Wij hadden ons ingesteld op behandeling van dit stuk in de statencommissie, maar konden ons er op zich goed in vinden dit stuk meteen als statenstuk in de staten te behandelen.

Voorzitter. Ik zou een gloedvol betoog kunnen houden met heel veel elementen die ik in de betoegen van degenen die al aan het woord zijn geweest, al gehoord heb. Ik kan vragen waarom er geen exploitatieoverzicht is, of het voorstel wel voldoende beargumenteerd is en of ik er dus niet aan hoef te twijfelen dat wanneer ik hiermee instem, ik dat niet per se ook met andere voorstellen moet doen. Kortom, alle argumenten die genoemd zijn en die an sich valide zijn, kan ik nu ook opvoeren en ook ik kan het college wel enkele vragen stellen en het van het antwoord daarop laten afhangen wat wij in tweede termijn besluiten, maar ik wil benadrukken dat in mijn fractie toch ook nog een ander element nadrukkelijk aan de orde is geweest, namelijk de afweging waar iedereen toch voor komt te staan, of wij het waardevol vinden een topevenement te ondersteunen. Ik hoef de vragen van de heer Holman niet te be-

antwoorden, maar ik kan het antwoord op zijn tweede vraag wel geven. Natuurlijk draagt het bedrag dat van de provincie wordt gevraagd bij aan een betere exploitatie en in die zin heeft het een directe invloed op die exploitatie. Wij moeten de afweging maken of wij hier iets voor over hebben of niet. Het Leitmotiv voor de fractie van de VVD was dat het NIC in Zuidlaren een van de topevenementen in Drenthe is. Daarmee is het niet vergelijkbaar met een ander concours zoals dat in Meppel. Het is een topevenement en het past in het rijtje van de BVO Emmen en de TT, beide topevenementen. Daarom hebben wij ten aanzien van dit statenstuk een positieve grondhouding.

Hebben wij dan helemaal geen vragen? Natuurlijk wel. Wij hebben ons verbaasd dat in het verzoek helemaal niet staat dat ook de gemeente Tynaarlo hierin een rol speelt. Over de positie van de gemeente Tynaarlo horen wij nog graag iets van het college.

De heer SCHAAP: Voorzitter. Een nadeel van de gewijzigde procedure, waardoor het stuk ineens in de staten moet worden behandeld, is dat veel vragen die anders in de statencommissie hadden kunnen worden gesteld en over het antwoord waarop het college nog zou hebben kunnen nadenken, nu moeten worden gesteld en dat wij op basis van de antwoorden meteen de afweging moeten maken of wij voor of tegen het voorstel zullen stemmen. Ik ben het met de heer Nijenbrinks eens dat wij nu voor de afweging staan of wij bereid zijn een topevenement te steunen ondanks dat wij vragen hebben over wat nu op papier staat en waarover wij wel wat aanvullende informatie hadden willen hebben. Wij moeten vandaag een beslissing nemen.

De fractie van de PvdA vindt het NIC van groot belang en is daarom ook bereid naar financiële ondersteuning te kijken.

De heer Ietswaart zei op een bepaald moment dat in het stuk allerlei argumenten worden genoemd, die niet door zijn fractie worden gedeeld, maar dat wanneer het college had gezegd hier geld in te willen stoppen, omdat er Drenthepromotie voor terugkomt, zijn fractie hierin mee zou kunnen gaan. Juist het element van Drenthepromotie kwam bij lezing van het statenstuk bij mij het sterkst naar boven.

Een andere vraag is of in dit geval ook de 50/50-verhouding moet gelden, dus 50% voor de

provincie en 50% voor de gemeente Tynaarlo. Dat zou in de normale situatie een juiste verdeling zijn, maar het gaat in onze beleving nu om een evenement waar wij geld in stoppen en waar wij Drenthepromotie voor terugkrijgen. En dat is toch wat anders dan het zomaar verstrekken van subsidie.

Mijnheer de voorzitter. Wij hadden een heleboel vragen en die hadden wij best in de statencommissie willen bediscussiëren, maar die gelegenheid hebben wij niet. Uiteindelijk staan wij dus voor de afweging of wij dit topsportevenement in Drenthe al dan niet zullen steunen. Dit voorstel kan op de steun van de PvdA-fractie rekenen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik wil even ingaan op het criterium of wij er iets voor over hebben. Zo hadden wij ook iets over voor Gathering Stones, de glossy titel voor het verzamelen van een heleboel stenen. Het ging toen om ongeveer f 300.000,-- subsidie, er waren zo'n 10.000 bezoekers en het kostte de provincie per persoon dus f 30,--. Hebben wij iets voor de BVO Emmen over, de club die op dit moment bovenaan staat? Zonder financiële onderbouwing hebben wij die club destijds vele miljoenen gegeven.

Mijnheer de voorzitter. Ik moet nu eerst melden dat ik ook namens de OPD spreek.

Nu ligt dan een aanvraag voor die eigenlijk niet het wel of niet doorgaan van het concours hippique aangaat, maar eigenlijk betrekking heeft op een ordinaire aanschaf van materiaal. Die ordinaire aanschaf van materiaal wordt niet financieel onderbouwd. Dit is een vreemde gang van zaken. Op zichzelf staan wij best sympathiek tegenover het NIC, wij zijn zelfs bereid met het voorstel mee te gaan, maar - en ik wil niet het gras voor de voeten van mevrouw Goudriaan wegmaaien wanneer zij straks haar motie moet verdedigen - waarom zouden wij het corso dan niet subsidiëren? Als wij subsidie geven dan moeten wij zo langzamerhand toch in staat zijn criteria te hantieren. Ik herinner mij nog een subsidie voor een wijkgebouw in Emmen dat zogenaamd een Europese uitstraling had. In Brussel wordt er nog over gesproken...

Voorzitter. Wij moeten in staat zijn criteria af te spreken op basis waarvan wij subsidiëren. Het lijkt nu op het wild weggooien van geld. Komt u maar, roept u maar, wij hebben toch € 11 miljoen over, dus alles kan. Daar heb ik bezwaar tegen.

Conclusie: wij steunen het stuk, maar doen een appel op het college om een lijn te ontwikkelen voor dergelijke zaken.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik moet dit statenstuk op een wat ongebruikelijke manier behandelen, want mijn achterban heeft voor een groot probleem gezorgd: de stemmen staakten. Ik moet nu dus zelf een keuze maken. Ik wil even aangeven waarom het ene deel van de achterban niet met het voorstel wilde instemmen. Afgelopen zaterdag trad Harry Jekkers op in een uitzending van de VARA en hij benoemde maatschappelijke zaken met een politiek links of rechts. Hij noemde een concours hippique rechts en dus was mijn linkse achterban tegen. De te winnen prijzen voor de ruiters zijn relatief hoog. Sommigen schatten de subsidie van de provincie in als een verkapte bijdrage aan de prijzenpot. De wantrouwenden waren dus tegen.

Een bedrag van € 114.000,-- om op deze wijze Drenthe te promoten, is toch wat veel, zeiden de zuinigen. Waarom zou je het wel doen? Er zijn politieke vrienden die uit ervaring de Drenthepromotie in Zuidlaren kennen. Dat zijn de realisten. Bij de layout en de vormgeving van het geheel wordt de provincie nauw betrokken - ik moet overigens nog zien hoe dat gebeurt - zeggen de optimisten.

Wij moeten op 18 september 2002 beslissen over iets wat op 30 oktober 2002 klaar moet staan, zeggen de harde werkers.

En nu moet ik kiezen. Ik meen van mezelf te mogen zeggen dat ik realistisch ben, optimistisch en hard wil werken. Ik zeg dus "ja" tegen het statenstuk.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met de vraag van de heer Van der Schoot over het "roept-u-maar"-beleid. Voert het college ten aanzien van dit soort zaken geen enkel beleid?

Het gaat om een topevenement, zo is van verschillende zijden gezegd. Men kan hierover natuurlijk verschillend denken, maar dit is ook de interpretatie van het college. Toen het ging om een bijdrage voor de baan van het TT-circuit in Assen maar ook om een bijdrage voor de BVO Emmen bleek al dat het college bij een topevenement niet wil bijdragen in de exploitatie. Onze bijdrage zit in de sfeer van de accommodatie of van het materiaal. Het gaat dus om een vast iets, iets waarvan wij kunnen zeggen dat het iets

is. Het is niet zomaar een bijdrage in de exploitatie. Dat had overigens wel gekund. De directe vraag van het NIC was namelijk of de provincie iets over had voor een concours hippique binnen haar grenzen in de zin van een exploitatiesubsidie die ook iets voorstelde. Wij hebben de lijn dat de provincie Drenthe daar niet aan doet, de provincie wenst ook niet betrokken te zijn bij evenementen die het niet nodig hebben. Wij wensen geen tekorten af te dekken of een garantstelling af te geven, iets wat overheden heel vaak wel doen. Drenthe heeft altijd de lijn gehad dat niet te doen en daarin is het college steeds door de staten gesteund.

Het NIC heeft geen eigen accommodatie, het zit in de PBH en het gaat er dan om hoe de exploitatiekosten van het evenement omlaag kunnen worden gebracht. De heer Ietswaart zei dat wanneer het zo simpel was gesteld, zijn fractie meteen met het stuk had kunnen instemmen. Dit is ook wat is gevraagd, het is alleen anders ingevuld.

Het verwijt van de heer Holman is dat wij daar wel tien weken over hebben gedaan. Ja, het lijkt nu allemaal heel eenvoudig, maar het was nogal ingewikkeld om dit te bedenken. Het heeft allemaal enig overleg gekost. Ook is overleg gevoerd met de gemeente Tynaarlo, ten aanzien waarvan terecht is opgemerkt dat het vreemd is dat die niet bijdraagt, want ook het college is in zijn algemeenheid van mening dat gemeenten best kunnen participeren.

Het college heeft wel gekozen voor de Drenthepromotie en in die zin heeft de gemeente Tynaarlo een wat andere rol gekregen. Het gaat nu puur over Drenthe. De twaalf hindernissen hebben Drentse beeltenissen. Daarnaast zijn er nog de stallen. Die stallen worden nu jaarlijks gehuurd en daarvan wordt de organisatie nu ontlast. De gemeente moet iets doen, was ons verhaal en daarbij zijn wij uitgekomen op eeuwigdurend onderhoud. Dat moet niet onderschat worden, want zolang het evenement in Zuidlaren wordt gehouden, zal de gemeente ervoor zorgen dat de hindernissen en de stallen in goede staat zijn. Paarden springen ook wel eens verkeerd, dus de gemeente heeft daar best wel werk aan. De gemeente weet dat nog niet allemaal, maar het is wel zo. Er is dus wel een bijdrage van de gemeente.

Achter het NIC zit een bedrijf en dat bedrijf organiseert dit evenement. Wij kunnen dan wel zeggen een begroting te willen hebben en inzicht in hoe

het bijvoorbeeld met de Rabobank zit, maar daar heeft het college zich niet in begeven. Wij zouden dan ook een totaal andere setting krijgen, omdat wij dan zouden kijken naar het renderend verhaal van dit evenement, terwijl wij juist gekozen hebben voor de lijn van accommodatie of materiaal. De bijdrage is ook alleen voor het NIC bedoeld, dus niet voor Meppel en ook niet voor Dwingeloo. Hoelang is nu eeuwigdurend? BCM heeft in zijn brief laten weten geen reden te zien uit Zuidlaren te vertrekken. Voorlopig wordt alles op alles gezet om in 2004 het 50-jarig bestaan fatsoenlijk te vieren. Het is een heel oud evenement en straalt dus duidelijk iets uit. De belangrijkste uitstraling is uiteraard een TV-registratie en dat heeft weer alles van doen met het niveau van het evenement. Als er dan rekening mee wordt gehouden dat vanwege de hoge kosten tal van concoursen sneuvelen, is het interessant juist Zuidlaren in de benen te houden. Vandaar ook die Drentse uitstraling.

De heer HARLEMAN: Voorzitter. Uit het verhaal van de gedeputeerde krijg ik de indruk, dat als je een subsidieaanvraag indient, het belangrijker is dat je beargumenteert dat het om een topevenement gaat dan dat je de aanvraag financieel onderbouwt. Welke indruk wekt dit in de richting van andere door ons gesubsidieerde instellingen?

De heer WEGGEMANS: Wij kennen heel veel subsidieregelingen en de provincie geeft vele subsidies. Daar gelden criteria voor. Het is alleen lastig dat de criteria niet altijd passend zijn voor het evenement waarvoor subsidie wordt gevraagd. Voor topsport en topmanifestaties hebben wij geen algemene criteria en dus worden de aanvragen op grond van de algemene richtlijnen bekeken en beoordeeld. Als er geen aanvraag was ingediend, zou het college niet op het idee zijn gekomen de staten dit voorstel voor te leggen. Er moet altijd een noodzaak zijn voor de vraag en pas dan bekijken wij of het belangrijk is dat een evenement in Drenthe blijft en voort kan. De kaartjes die wij krijgen dienen alleen ter controle. Wij willen ook zien dat die hindernissen in Düsseldorf, in Eindhoven en in Maastricht staan.

De heer HOLMAN: Voorzitter. Ik verzoek u de vergadering voor enkele minuten te schorsen, want ik wil graag met mijn fractie overleg plegen.

De VOORZITTER: Ik voldoe graag aan dat verzoek.

Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 15.38 uur tot 15.47 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

TWEEDE TERMIJN

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. De gedeputeerde heeft in zijn antwoord gesproken over paarden die vreemde sprongen maken en ik denk dat deze barrage voor hem kennelijk toch wat te ingewikkeld is geweest. Als je aan paardensport doet dan weet je dat, wanneer je een paard niet goed aanstuurt, het weigert en je het risico loopt eraf te vallen. Volgens het betoog van de gedeputeerde heeft het paard kennelijk geweigerd bij de barrage waarop met grote letters "Drents Goed" stond. Maar op miraculeuze wijze is het college op het paard blijven zitten. Dat verdient waardering.

Overigens blijft mijn fractie erbij dat de argumenten die aan het voorstel ten grondslag liggen, NICS waren en NICS blijven. Maar omdat wij het doel van dit voorstel wel onderschrijven, steunen wij het voorstel.

De heer BLANKSMA: Voorzitter. Mijn verbazing wordt per spreker groter. De manier waarop over dit onderwerp wordt gediscussieerd, vind ik abominabel. Wij zijn nota bene bezig met een vergadering waarin wij enige proeven doen met dualisme. Het is daarbij de bedoeling dat wij ons niet bezighouden met de uitvoering van het beleid, maar met het stellen van kaders, maar toch zeggen de partijen bij dit agendapunt massaal dat het beleid niet duidelijk is, of dat de argumenten niet kloppen, maar dat het maar moet gebeuren, omdat het om een zo belangrijk evenement gaat. Ik vind dat een treurige gang van zaken. Wij hebben kort en duidelijk aangegeven wat voor ons de kaders zijn en ik heb het idee dat GroenLinks de enige partij is die kaders heeft aangegeven. Ik kan niet ontkomen aan de conclusie dat, wanneer je bij een voorstel als dit bereid bent enige kaders te stellen, je er nooit mee in kan stemmen.

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Ik heb er toch behoefte aan de heer Blanksma erop te wijzen dat

- en ik weet dat hij het Bestuursprogramma niet heeft ondertekend - in het Bestuursprogramma klip en klaar staat dat er in principe geld is voor de facilitering van topsportevenementen. Omdat wij het NIC klassificeren als een topsportevenement, stemmen wij met de gevraagde bijdrage in.

De heer BLANKSMA: Ik heb ook gezegd dat wij op zichzelf niet tegen het faciliteren van topsportevenementen zijn, maar dan moet niet via een U-bochtconstructie een bijdrage in de exploitatie worden geleverd.

De heer NIJENBRINKS: Maar faciliterend bezig zijn komt altijd tot uitdrukking in de exploitatie. Het onderscheid met rechtstreekse steun in de exploitatie is dat dan een bedrag rechtstreeks naar vereniging X of Y wordt overgemaakt. Dat doen wij nu dus niet. Maar hoe je het ook wendt of keert: faciliteren heeft uiteindelijk altijd zijn uitwerking in de exploitatie en dus op de totale kosten.

De heer HOLMAN: Voorzitter. Het fractieberaad heeft opgeleverd dat vijf leden van mijn fractie mee willen gaan met de argumentatie van de fracties van PvdA en VVD dat het voortbestaan van het evenement in het geding is en dat, hoe slecht de argumentatie ook is, eenmalig een bijdrage mag worden gegeven. De andere vier fractieleden blijven bij het standpunt dat het niet gaat om faciliteren maar gewoon om subsidiëren. Zij vinden de argumentatie zwak en blijven het verhaal slecht onderbouwd vinden. Zij zullen tegen het voorstel stemmen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Als GroenLinks opmerkt slechts de enige partij te zijn die kaders heeft gesteld dan wil ik memoreren dat ik om een gedragslijn bij dergelijke voorstellen heb gevraagd. Desondanks wil ik toch instemmen met het voorstel.

De heer WEGGEMANS: Voorzitter. De heer Nijenbrinks heeft een aantal punten genoemd die helder zijn. Het staat in het Bestuursprogramma, het is bestendig beleid en faciliteren komt altijd ten gunste van de exploitatie.

De heer Blanksma kan wel concluderen dat het beleid niet deugt, maar het is wel het beleid van het provinciaal bestuur en van de meerderheid van de staten, want anders had de argumentatie

voor een bijdrage aan de BVO Emmen niet uit kunnen monden in een positief besluit. Hetzelfde geldt voor de bijdrage aan het TT-circuit in Assen. De heer Blanksma mag, net als een deel van de fractie van het CDA van mening zijn, dat de argumentatie slecht is, maar mijn antwoord is dan dat heel bewust niet gekozen is voor meer argumentatie omdat het provinciaal bestuur de nodige afstand wenst te bewaren tot dit soort van evenementen. Er zijn ook andere oplossingen, maar daar doet Drenthe niet aan mee.

De heer BLANKSMA: In het Bestuursprogramma staat niets van wat de heer Nijenbrinks opmerkte. Integendeel. In het Bestuursprogramma staat dat de provincie terughoudend zal zijn bij het geven van financiële bijdragen bij topsportevenementen en dat in principe vast moet staan dat zij niet zelf hun broek kunnen ophouden. Dat is in dit geval niet vastgesteld.

Mevrouw SCHIPPER: De heer Blanksma moet een zin verder lezen. Daar staat: "Wel kunnen sportmanifestaties en sportvoorzieningen worden gestimuleerd als deze een regionale uitstraling hebben, tot over de provinciegrens, of als mag worden aangenomen dat zij een belangrijke economische impact hebben voor Drenthe. Voor de provincie moet er een aantoonbare promotionele waarde aan vastzitten."

De heer WEGGEMANS: Dit voorstel sluit daar naadloos op aan.

De heer VAN DER SCHOOT: Dat geldt ook voor het Eelder corso.

Vervolgens besluiten de staten bij handopsteken overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de leden van de fracties van GroenLinks en ChristenUnie en de leden Jonker, mevrouw Smilde, Zomer en Van Glansbeek tegen aanvaarding van het voorstel hebben gestemd.

6. Het voorstel van gedeputeerde staten van 1 juli 2002, kenmerk 22/6.10/2002004876, Aanpassing van de heffing en invordering van provinciale belastingen aan de gewijzigde Provinciewet

(statenstuk 958)

7. Het voorstel van gedeputeerde staten van 15 juli 2002, kenmerk 7/6.10/2002005595, BTW-compensatiefonds

(statenstuk 963)

met het op deze punten betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 28 augustus 2002.

8. Het voorstel van gedeputeerde staten van 2 juli 2002, kenmerk 26/6.8/2002005787, Vervolg Tender vrijwilligerswerk en Subsidieregeling vrijwilligerswerk en mantelzorg 2002

(statenstuk 960)

9. Het voorstel van gedeputeerde staten van 10 juli 2002, kenmerk 26/6.10/2002005794, Europees Kampioenschap Atletiek voor gehandicapten 2003 in Assen

(statenstuk 961)

10. Het voorstel van gedeputeerde staten van 10 juli 2002, kenmerk 27/6.6/2001007477, Afronding Beleidsnota motorrijden in Drenthe

(statenstuk 962)

met het op deze punten betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 28 augustus 2002.

11. Het voorstel van gedeputeerde staten van 29 juli 2002, kenmerk 25/6.21/2002005597, Waterkwantiteitsbeheersplan voor de provinciale kanalen 2002-2006

(statenstuk 964)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 26 augustus 2002.

12. Het voorstel van gedeputeerde staten van 12 augustus 2002, kenmerk 27/6.18/2002005796, Meerjarenuitvoeringsprogramma verkeer en vervoer 2003-2006

(statenstuk 966)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 26 augustus 2002.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

13. Het voorstel van gedeputeerde staten van 12 augustus 2002, kenmerk 27/6.16/2002003249, Bijdrage projectkosten Zuiderzeelijn

(statenstuk 970)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 26 augustus 2002.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Voorzitter. De fractie van de OPD wenst geacht te worden tegen dit statenstuk te hebben gestemd.

De heer KUIPER: Voorzitter. Achteraf moeten de staten instemmen met de projectkosten. Dit is principieel onjuist, maar het voordeel is wel dat wij kunnen zien waaraan het geld is besteed. Omdat de studie vooral is ingezet om de aanleg van de magneetweefbaan acceptabel te maken, is de voltallige fractie van GroenLinks tegen dit statenstuk.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college, onder de aantekening dat de leden van de fracties van de OPD en GroenLinks geacht wensen te worden tegen te hebben gestemd.

J. Voorstellen provinciale staten

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de aangekondigde motie over de Hanzelijn nu eerst te

behandelen, vanwege het feit dat de heer Swierstra binnen afzienbare tijd naar Schiphol dient te vertrekken. Omdat de Hanzelijn er nog niet ligt, duurt de reis twintig minuten langer.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Afgelopen vrijdag heeft GroenLinks dit punt geagendeerd omdat de berichten vanuit Den Haag over bezuinigingen op onder andere het openbaar vervoer (OV) steeds duidelijker worden. Inmiddels hebben wij alles gehoord en kunnen lezen en misschien is het wel nodig niet alleen over de Hanzelijn een motie in te dienen, maar ook een algemene motie. Bij het verzamelen van handtekeningen onder de motie die ik ga indienen heb ik begrepen, dat wellicht door een van de andere partijen - het kan het CDA zijn, maar ook een andere partij - een bredere motie wordt ingediend. Wij wachten dat af, maar waarschijnlijk zullen wij zo'n motie positief ontvangen.

Voorzitter. Het bericht dat de aanleg van de Hanzelijn wordt uitgesteld, is al door velen van commentaar voorzien. Woorden als "volstrekt onacceptabel", "onbehoorlijk bestuur" en "ongehoord" worden zelden door burgemeesters of gedeputeerden gebruikt. Het uitstel van de aanleg rechtvaardigt echter volgens GroenLinks het gebruik van deze politieke krachttermen wel degelijk. Wij gaan er ook van uit dat vandaag vanuit de Drentse staten een luid en duidelijk protest zal zijn te horen. Wij protesteren niet alleen via het gebruikelijke bestuurlijk overleg - dat zal al wel gebeurd zijn en daar zal mee doorgedaan worden - maar ook luid en duidelijk via de pers. Dit kabinet heeft namelijk in korte tijd een nieuwe tactiek ingevoerd, namelijk luid en duidelijk iets roepen en dan afwachten wat er gebeurt.

Voorzitter. Wij dienen een motie in en wij hopen dat die zo breed mogelijk wordt gesteund. Als iemand nog aanvullingen of verbeteringen in de motie meent te kunnen aanbrengen dan houden wij ons aanbevolen.

De motie is ondertekend door de fracties van PvdA, OPD, Ouderenpartij, OSD, ChristenUnie en GroenLinks.

Motie

*Provinciale staten van Drenthe
in vergadering bijeen op woensdag 18 september
2002;*

overwegende dat:

- *de aanleg van de Hanzelijn op grond van diverse ontwikkelingen zeer gewenst is;*
- *de afspraken hierover met het kabinet na zorgvuldige voorbereidingen zijn vastgelegd;*
- *de betrouwbaarheid van de overheid niet ter discussie mag komen te staan;*

besluiten:

dat uitstel van de aanleg van de "Hanzelijn" volstrekt onacceptabel is;

dragen het college op:

dit besluit luid en duidelijk kenbaar te maken,

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom in behandeling kan worden genomen.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ieder jaar met Prinsjesdag kijken wij met grote belangstelling uit naar hetgeen vanuit Den Haag op ons neer dwarrelt. Een aantal jaren geleden viel de term Randstadkabinet en die term was de reden om met grote kracht in Samenwerkingsverband Noord-Nederland(SNN)-verband tegen de regering te zeggen dat het zo niet langer kon. Wij hebben toen als Noord-Nederland eigenlijk, zo zou ik het kunnen zeggen, de oude hand die wij ophielden, neergelegd en gezegd: "Kabinet, dit is ons aanbod, dit gaan wij doen en wij hebben jullie ervoor nodig om gezamenlijk vast te stellen op welke wijze de achterstand eens en voor altijd wordt ingehaald om daarna op eigen kracht verder te kunnen." Iedere Prinsjesdag opnieuw kijken wij in welke mate de afspraken die wij hebben gemaakt worden bevestigd en verzilverd. En ieder jaar opnieuw zijn er punten bij waarvan wij moeten zeggen: een beetje zus, een beetje zo, verdraginkje hier, verdraginkje daar - en soms moet dat ook wel - maar ik moet zeggen dat wij dit jaar voor het eerst na lange jaren weer de term hebben moeten gebruiken "Kabinetsbeleid brengt het Noorden in zwaar weer". Dit is de term die staat boven het persbericht dat het SNN heeft uitgebracht.

De heer Langenkamp gaf al aan dat zeer veel collega-gedeputeerden woorden in de mond hebben genomen, die je niet zo snel uit de mond van

bestuurders hoort en die wij ook liever niet gebruiken, want wij willen graag on speaking terms blijven en niet op basis van populistische uitspraken ons bestuurlijke werk doen. Maar wij moeten wel vaststellen dat met wat in de Miljoenennota en in het Meerjarenprogramma infrastructuur en transport (MIT) staat een aantal zaken op wel zeer gespannen voet is komen te staan, zo niet strijdig is met de afspraken die wij met het kabinet hebben gemaakt. Dat is ook de reden dat wij de terminologie hebben gebruikt die wij hebben gebruikt, niet alleen in het officiële stuk maar ook bij monde van diverse collega's en dat is ook de reden dat wij de vorige week al, dus al voor het uitkomen van de Miljoenennota opnieuw een signaal aan het Ministerie van Verkeer en Waterstaat (VW) hebben afgegeven en dat wij op zeer korte termijn een bestuurlijk overleg hebben gevraagd met zowel de minister van VW als ook met het kabinet om te bekijken wat ons nu te doen staat. Het is niet uitsluitend de Hanzelijn die ons boeit, er zullen meer punten op de agenda van die bespreking komen. Wij hebben namelijk niet alleen over de Hanzelijn heel duidelijke afspraken gemaakt. Het bedrag dat met de aanleg van de Hanzelijn is gemoeid, maakt geen onderdeel uit van de f 5 à f 6 miljard die wij met het kabinet zijn overeengekomen. De gelden die uit een eerder Interdepartementale Commissie Economische Structuurversterking(ICES)-traject voor deze lijn zijn gereserveerd, zijn overgeheveld naar het Ministerie van VW, maar worden nu gedurende vijf jaar opnieuw niet ingezet voor de aanleg van de Hanzelijn. Wij vinden dit een zeer zware inbreuk op de afspraken over het totale verkeers- en vervoerssysteem, welk systeem tot stand is gekomen in een compromis over enerzijds OV-maatregelen en anderzijds de wegeninfrastructuur. Ook op het laatste punt baart een aantal projecten ons grote zorgen.

Voor Drenthe zijn de verbinding Zwolle-Meppel en de kortsluiting tussen de A28 en de A32 van eminent belang, maar wij kunnen het ook hebben over de Haak om Leeuwarden, de N33 en het stadsgewestelijk openbaar vervoer.

De staten kunnen er dus van verzekerd zijn dat wanneer zij bij motie het college opdragen luid en duidelijk kenbaar te maken dat Drenthe uitstel van de aanleg van de Hanzelijn onacceptabel vindt, het college die motie al aan het uitvoeren is en deze mening ook de komende weken hard naar buiten zal brengen. In de motie wordt voorgesteld

het college deze opdracht te geven, wel, het college neemt die opdracht aan. In die zin kan ik zeggen dat het college de motie overneemt. Voor de wijze waarop wij onze mening zullen laten horen zijn wij bezig de strategie uit te zetten, maar ik kan al wel zeggen dat het een tweetrapsraket zal zijn: enerzijds een stevige reactie en het vragen om overleg met de regering en anderzijds overleg met de Tweede Kamer, waarvoor de afgelopen dagen al de nodige lijntjes zijn gelegd. Voorzitter. Veel meer kan ik er eigenlijk niet van zeggen. Het Noorden blijft bereid zijn aanbod voor eigen inspanning en eigen meefinanciering gestand te doen, maar verwacht dan wel dat het Rijk zich ook aan zijn afspraken houdt en er op die manier voor zorgt dat wij onze eigen broek kunnen blijven ophouden.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP: Voorzitter. Ik ben blij dat het college de motie overneemt maar ik heb toch nog een vraag.

Ik heb niet voor niets in de motie opgenomen dat het signaal luid en duidelijk moet worden afgegeven. Ik heb daarmee een link gelegd met hoe het kabinet het doet, want de gedeputeerde zegt nu wel dat hij het signaal verleden week al heeft afgegeven via het bestuurlijk overleg, maar daar hoort niemand wat van. Het is mijn bedoeling om de uitlatingen van de heren Urlings en Jansma te ondersteunen. Op dit moment is de emotie hoog en daarom lijkt het mij goed dat de provincie op dit moment via de pers laat horen hoe zij hierover denkt.

De heer FABER: Mijnheer de voorzitter. Toen wij deze motie onder ogen kregen, was onze eerste reactie dat het allemaal wel wat eenzijdig was gesteld. Vandaar ook dat wij de motie niet direct hebben mede ondertekend. Onze mening was dat de zaak veel breder getrokken moest worden dan alleen de Hanzelijn, want de infrastructuur in het noorden van het land staat hier en daar onder grote spanning. Wij zijn dan ook blij met de toezegging van de heer Swierstra dat hij de gedachtegang die wij gelanceerd hebben om ook de andere infrastructuurprojecten die niet meer in het MIT voorkomen, duidelijk onder de aandacht van de regering te brengen, onderstreept. Men kan er

verder van verzekerd zijn dat onze fractie haar weg in Den Haag wel weet te vinden om ook daar te gaan lobbyen.

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Op grond van de argumentatie die de gedeputeerde heeft gegeven en op grond van zijn slotconclusie kan de conclusie zijn dat de motie overbodig is. Zo heb ik - dit in tegenstelling tot de heer Langenkamp die de laatste dagen waarschijnlijk wat te weinig naar TV Drenthe heeft gekeken of naar Radio Drenthe heeft geluisterd - gisteravond de heren Weggemans en Swierstra nog luid en duidelijk over dit onderwerp horen spreken. Maar wat in de motie staat, is ook de opvatting van mijn fractie. Om het college namens de staten een luid en duidelijk signaal te kunnen laten afgeven, sluiten wij ons bij deze motie aan.

De heer SWIERSTRA: Voorzitter. Er is weinig aanleiding om elkaar van ons gelijk te overtuigen. Ik wijs de heer Faber erop dat juist zijn fractie in de unieke gelegenheid is om als trait d'union te fungeren tussen de staten en de Kamer. En als het nodig is sturen wij Jan Mastwijk nog een briefje.

Voorzitter. Helder moet zijn dat wanneer het college zichzelf de opdracht oplegt om luid en duidelijk kenbaar te maken wat de provincie wel en niet wil, dat niet alleen de Hanzelijn geldt maar zeker ook een groot aantal andere zaken. Het is absoluut niet alleen de Hanzelijn, het zijn ook andere grote projecten die op de kortere termijn misschien nog wel een grotere relevantie hebben voor onze provincie dan het gereedkomen van de Hanzelijn, die geprognosticeerd stond voor 2010. Wij zullen het hele verhaal breed moeten neerzetten en daarom breng ik het heel nadrukkelijk binnen het kader van het SNN.

De heer Langenkamp zegt nogmaals - en ik vertaal zijn woorden vrij - dat wij hard op de trom moeten slaan, omdat Den Haag dat ook doet. Laat één ding duidelijk zijn: wij kiezen onze eigen zorgvuldige en degelijke lijn en op het moment dat wij wapens die ons van een ander niet aanstaan denken te moeten gebruiken om de strijd te kunnen winnen, zijn wij ook op een verkeerde manier bezig. Maar de drive die wij hebben, moet helder zijn. Wij zullen er alles aan doen om de afspraken die zijn gemaakt verzilverd te houden.

De VOORZITTER: Ik constateer dat het college de motie heeft overgenomen.

(De heer Swierstra verlaat de vergadering.)

1. Instelling van een Statencommissie Beleidsonderzoek Noord-Nederlands Bureau voor Toerisme (NNBT) door de provincie Groningen. De staten zijn hiervan op de hoogte gesteld bij toezending van de brief van 5 augustus 2002 van de heer M.J. Jager, voorzitter van de Statencommissie Beleidsonderzoek NNBT.

De heer LANGENKAMP: Voorzitter. In de provincie Groningen wordt een beleidsonderzoek ingesteld en aanleiding hiervoor is - ik citeer uit de brief die wij hebben ontvangen - de statenbreed aangenomen motie, waarin onder andere geconstateerd wordt dat het NNBT in korte tijd in zeer grote financiële en organisatorische problemen is gekomen en dat over de oorzaken van de ontstane situatie en over de maatregelen die moeten worden genomen om herhaling te voorkomen, nog enkele onduidelijkheden bestaan. Uit de brief blijkt vervolgens dat Groningen Drenthe om zijn welwillende medewerking vraagt. Dat is naar ons idee een nieuwe situatie, die los staat van hetgeen in deze staten is besproken en waar ik ook niet op terug wil komen.

Inmiddels zijn de ontwikkelingen verder gegaan en dat betekent onder andere dat het tweede punt uit onze brief, waarin sprake is van het opzetten van een aanvullend onderzoek, nu niet meer aan de orde is. Wij willen nog wel steeds actief onze medewerking aanbieden aan het verdere traject. Daarom vragen wij in de motie die medewerking in overleg met de beleidscommissie nader in te vullen.

Verder vragen wij in de motie zo spoedig mogelijk de conclusies en aanbevelingen die uit het onderzoek naar voren komen, in de Drentse staten te behandelen. Wij bedoelen hiermee dat het rapport van de beleidscommissie direct na verschijnen voor de statencommissie moet worden geagendeerd en dat hiermee niet gewacht moet worden tot het in Groningen aan GS en de staten is aangeboden en is behandeld. Door de behandeling eerder te laten plaatsvinden, willen wij proberen zo min mogelijk tijd te verspillen.

Ik zal dan nu de motie voorlezen, die is mede ondertekend door de fracties van OPD en Ouderenpartij.

Motie

*Provinciale staten van Drenthe
in vergadering bijeen op woensdag 18 september
2002;*

overwegende dat:

- *de provincie Groningen een beleidsonderzoek uitvoert naar de gang van zaken bij het NNBT;*
- *de Statencommissie Beleidsonderzoek NNBT hoopt te kunnen rekenen op de welwillende medewerking van onder andere de provincie Drenthe;*

besluiten:

- *tot een welwillende medewerking, die in overleg met de beleidscommissie nader ingevuld zal worden;*
- *de conclusies en aanbevelingen van het door de provincie Groningen in te stellen onderzoek zo spoedig mogelijk in de staten van Drenthe te agenderen,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom in behandeling kan worden genomen.

De heer DIJKS: Voorzitter. De heer Langenkamp zei bij het indienen van de motie heel terecht dat het om een Groninger onderzoek gaat en dat in onze staten een en ander nadrukkelijk is besproken. Deze constatering doet mij deugd. Voorzitter. De commissie die het onderzoek uitvoert, zal, als zij dit nodig acht, een beroep doen op de Drentse staten. Tot op dit moment is de realiteit dat het onderzoek al in een vergevorderd stadium is. De rapportage door een extern bureau is afgerond en ik heb begrepen dat de openbare hoorzittingen niet gehouden zullen worden. Tot op dit moment is, voorzover mij bekend, in de richting van onze provincie geen enkele vraag gesteld. In de Groninger staten is ook heel nadrukkelijk aan de orde geweest dat het een Groninger onderzoek

is en dat er geen sprake is van een interprovinciale aanpak.

Voorzitter. Het staat elk statenlid vrij een stuk op de agenda te plaatsen en dat kan dus ook met dit stuk. In de statencommissie heb ik reeds toegezegd dat er in het najaar over het NNBT-beleid voor 2003 zal worden gesproken en wanneer het Groninger onderzoek - de bespreking ervan is in Groningen voor 13 november 2002 gepland, maar ik weet niet of die datum wordt gehaald - feiten bevat die voor Drenthe van belang zijn, zal ik die de staten zeker niet onthouden.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP: Voorzitter. De heer Dijks zei in een tussenzin dat een statenlid dit rapport natuurlijk altijd zelf kan agenderen. Dat klopt, maar vindt het college het terecht dat het in Drenthe geagendeerd wordt voordat het in de provincie Groningen in de statencommissie en in de staten is besproken? Mijn mening is dat het onderzoeksrapport, zodra het is aangeboden, hier besproken moet worden, dus gelijktijdig met de bespreking in Groningen en dat wij met die bespreking niet nog eens twee maanden moeten wachten.

De heer PETERS: Mijnheer de voorzitter. Het CDA heeft keer op keer kenbaar gemaakt hoe ongelukkig het is met de problematiek van het NNBT. Wij hebben daar een lange discussie over gehad, wij hebben een besluit genomen en wij zijn een bepaalde richting ingeslagen.

De motie voegt hieraan eigenlijk weinig toe. De beleidscommissie onderzoekt alleen de Groninger kant en ik zie niet in waarom de staten van Drenthe de problematiek van Groningen moeten bespreken. En om het punt te kunnen agenderen is deze motie niet nodig, want de statenleden kunnen zelf onderwerpen agenderen. De fractie van het CDA heeft dan ook geen behoefte aan deze motie.

Mevrouw MELLINK: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij bij de opmerkingen van de heer Peters aansluiten.

De heer Langenkamp zegt wel het onderwerp eigenlijk niet opnieuw aan de orde te willen stellen, maar ik heb de indruk dat GroenLinks via de motie en de toelichting daarop dit via een omweg toch weer doet. Ik hoop niet dat dit de duale om-

gangsvormen worden, dus dat wat in juni is afgesproken in september via een andere ingang weer ter discussie wordt gesteld. De vragen die gesteld zijn, zijn eigenlijk al achterhaald, maar wij hebben ons er nu al wel weer vijf minuten mee moeten bemoeien.

Een statenlid kan altijd een rapport agenderen. Als de fractie van GroenLinks in Groningen het rapport heeft, dan moet de Drentse fractie maar zien wat zij ermee doet. Maar ik zie geen enkele reden waarom wij ons ermee bezig zouden moeten houden voordat de Groninger staten het rapport hebben behandeld. Mijn fractie vindt de motie volstrekt overbodig.

De heer NIJENBRINKS: Voorzitter. Ik kan mij aansluiten bij hetgeen de heer Peters en mevrouw Mellink hebben gezegd. De discussie is in de Drentse staten afgedaan. Daarmee zijn wat ons betreft de eerste drie punten in de brief van GroenLinks niet aan de orde en over het vierde punt is al voldoende gezegd. Als GroenLinks er op enig moment behoefte aan heeft een stuk te agenderen dan is die fractie er vrij in dat te doen.

De heer ENGELS: Voorzitter. Ik deel het standpunt van de mij voorgaande sprekers.

De heer BAAS: Voorzitter. Ik sluit mij daarbij aan.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb aan al deze woorden niets toe te voegen. Ik heb gezegd dat de heer Langenkamp de vrijheid heeft het rapport te agenderen. Ik wacht zijn initiatief af.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik trek de motie in.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie is ingetrokken en daarmee geen onderwerp van beraadslaging meer is.

Aan de orde is de bespreking van de brief van gedeputeerde staten van 2 juli 2002, kenmerk 27/6.28/2002006297, inzake openstelling van het Van Gogh-huis te Nieuw-Amsterdam (ingekomen stuk A.1.)

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Het gaat D66 om het volgende. In de vergadering van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 27 mei 2002 is de meerderheid, die

ook een ruime meerderheid in de staten representeert, van mening dat aan het Van Gogh-huis slechts een nadere provinciale subsidie kan worden verstrekt indien zowel de gemeente Emmen als de gemeenten Coevorden en Hoogeveen bereid zijn bij te dragen aan fase 2 van de restauratie.

In de statenvergadering van 19 juni 2002 is de kwestie tijdens het vragenhalfuurtje aan de orde en de heer Langenkamp vraagt wat het college van plan was te doen nu de statencommissie zo'n helder standpunt heeft ingenomen. De heer Dijks voelt er op dat moment niet zoveel voor op "als-vragen" in te gaan, want hij is immers nog in onderhandeling.

De heer Mastwijk signaleert dan dat ingeval een van de gemeenten niet meedoet, er voor het college slechts een ding overblijft, namelijk teruggaan naar de staten om de dan nieuwe situatie voor te leggen. En het is dan de heer Engels die voor alle duidelijkheid stelt zich niet te kunnen voorstellen dat het college iets zal doen wat de staten niet willen, waarop de heer Dijks onmiddellijk reageert met de woorden dat men hem dat ook niet heeft horen zeggen.

So far so good, zou je dan kunnen denken. De opvattingen van de staten over deze zaak zijn helder en de gedeputeerde is er op terughoudende maar wel heldere wijze aan herinnerd dat de kwestie ook een politiek tintje heeft.

Vervolgens komt er op 2 juli 2002 een brief aan de staten met het bericht van GS dat, in weerwil van de opvattingen van de statencommissie/staten, alsnog is besloten de subsidie te verlenen, ook nu Hoogeveen niet meedoet.

De eerste vraag die dan opkomt is of er iets nieuws aan de hand is, of er feiten of omstandigheden zijn die tot een andere afweging hebben geleid, want ik kan mij niet voorstellen dat, als er helemaal niets nieuws aan de orde is, GS gaan afwijken van een gekend meerderheidsadvies van de statencommissie.

Ik heb de brief een en andermaal gelezen, maar ik heb geen enkel nieuw feit of geen enkele nog niet besproken omstandigheid daarin gevonden.

Op verzoek van de heer Peters komt de brief van het college in de statencommissievergadering van 26 augustus 2002 aan de orde en de heer Dijks zegt dan dat de clausulering door de statencommissie door hem is beschouwd als een dringende oproep en als niet meer dan een advies van de statencommissie. In formele zin is dat laatste na-

tuurlijk juist, maar het roept wel politieke vragen op en heeft ook politieke implicaties.

Waar het in de kern om gaat, is de afbakening tussen de juridische bevoegdheid en de politieke verantwoordelijkheid van het college nu er sprake is van een uitdrukkelijk advies van de statencommissie.

In het dualistisch bestel zal het college vele bestuursbesluiten nemen op basis van zijn eigen bevoegdheid, besluiten die vervolgens door het vertegenwoordigende orgaan slechts via de politieke verantwoordelijkheid en het politieke vertrouwen toetsbaar zijn, maar niet terug te draaien. In het huidige stelsel is het in wezen niet anders. Waar het om gaat is het laatste woord van de direct gekozen volksvertegenwoordiging.

Voorzitter. Deze gang van zaken roept bij de fractie van D66 twee vragen op.

1. Kan de heer Dijks uitleggen hoe serieus hij in deze kwestie is omgegaan met de door hem gekende meerderheidsopvatting van de staten?
2. Leidt deze kwestie naar het oordeel van de staten niet tot de wenselijkheid om in ieder geval voor de toekomst heldere afspraken te maken met GS over de betekenis en de wegging van een meerderheidsadvies aan GS?

Voorzitter. Ik wacht de reactie van het college en de collega-statenleden af en kom mogelijk in tweede termijn met een motie om onze mening te onderstrepen.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. De heer Sluiter heeft een chronologisch overzicht gegeven van de momenten waarop wij deze zaak besproken hebben. Ik heb in de laatstgehouden statencommissievergadering naar aanleiding van een opmerking van de heer Peters, die om behandeling van de brief van het college had gevraagd, uitgelegd hoe het college heeft gehandeld. Ik heb gezegd dat het college de opmerkingen van de staten als zeer indringende oproepen heeft meegenomen. Dat hebben wij ook uitermate serieus gedaan. Wij hebben hierover met de leden van diverse andere colleges gesproken en dat is niet gebruikelijk, want de agenda's laten dat meestal niet toe. Toch hebben wij er met veel gewicht over gesproken. Op enig moment hebben wij, wetende hoe de staten hieraan hechten, de resultaten van het overleg in het college besproken en de conclusie van het college was dat er dringende nood-

zaak is te beginnen, omdat in 2003 de 150e geboortedag van Van Gogh wordt gevierd en nu al allerlei activiteiten een plek moeten krijgen op de kalender van volgend jaar. Daarom moet nu duidelijk zijn of het Van Gogh-huis in Nieuw-Amsterdam in 2003 beschikbaar is voor het publiek.

Het college heeft dus een besluit genomen en heeft de staten dit besluit ter kennis gebracht. Het college heeft niet per omgaande van de staten gehoord dat zij het absoluut niet met dit besluit eens waren.

De heer VAN DER SCHOOT: De gedeputeerde kan allerlei argumenten opnoemen, maar het verbaast ons dat wanneer vanuit de staten de dringende oproep wordt gedaan niet te betalen als Hoogeveen niet meebetaalt, het college op grond van allerlei argumenten toch geld beschikbaar stelt. Op het moment dat de staten dit horen, is de pap al gemorst, met andere woorden: het geld is dan al betaald. De kwintessens is dat de gedeputeerde een statenbrede dringende oproep heeft genegeerd en een handeling heeft gepleegd waartoe hij niet door de staten is uitgenodigd.

De heer DIJKS: Voorzitter. De heer Sluiter heeft mij gevraagd uit te leggen hoe serieus het college is omgegaan met de indringende oproep van de staten. In antwoord op die vraag heb ik uitgelegd wat wij hebben gedaan. Gelet op het feit dat Hoogeveen niet meedoet, zal er € 20.000,-- minder beschikbaar zijn en daarom hebben wij het stichtingsbestuur gevraagd ons te laten weten of nog versoberingen kunnen worden aangebracht, zodat er toch een adequaat gebouw kan worden geopend en daarom hebben wij het stichtingsbestuur meteen ook meegedeeld dat de risico's voor het bestuur zijn en dat de provincie in ieder geval geen nieuwe risico's accepteert. Wij hebben de reactie van de stichting afgewacht en wij hebben door middel van de brief die nu aan de orde is geantwoord. Het zwaarwegende argument is dat 2003 in het teken staat van de 150e geboortedag van Vincent van Gogh en dat inmiddels een bedrag van € 1,6 miljoen is geïnvesteerd en dat het toch niet zo mag zijn dat vanwege een niet gegeven bijdrage van € 20.000,-- € 1,6 miljoen als verloren moet worden beschouwd.

Dat waren de overwegingen van het college om de staten deze brief te schrijven.

De tweede vraag van de heer Sluiter was hoe wij in de toekomst moeten omgaan met dergelijke afspraken. Het lijkt mij helder dat wij hierover tot goede afspraken moeten komen; het college zal zich hier collegebreed over buigen. Als dit ertoe leidt dat ieder voorstel dat afwijkt van de uitkomst van het horen van de statencommissie, opnieuw op de agenda moet worden gezet dan zal het college zich op een procedurevoorstel beraden. Dat voorstel kan dan in de staten een bespreekpunt zijn.

TWEEDE TERMIJN

De heer SLUITER: Voorzitter. Het is eigenlijk heel grappig hoe de beantwoording van de heer Dijks in elkaar steekt. Hij zegt dat er een dringende noodzaak was om met de uitvoering te beginnen, omdat het jaar 2003 een bijzonder jaar is en een bedrag van € 1,6 miljoen toch niet over de balk gegooid moet worden. Dat zijn geen nieuwe argumenten want dat wisten wij allemaal al en dat wisten wij ook op het moment dat de staten in meerderheid lieten weten dit voorstel toch geen goed idee te vinden.

Van het argument dat de brief op 2 juli 2002 is uitgegaan en dat het college per omgaande niets heeft gehoord, ben ik niet zo onder de indruk, want het was het begin van de vakantietijd en het is wel gemakkelijk om dan zo'n brief te sturen. Het antwoord van de heer Dijks bevat echter ook een lichtpuntje, want hij zegt het eigenlijk toch ook wel belangrijk te vinden dat over dergelijke gevallen goede afspraken worden gemaakt. Die mening deelt mijn fractie. Wij kunnen wel omzien en blijven omzien, maar de heer Dijks houdt zijn argumentatie overeind en wij zijn daar niet echt gelukkig mee. Laten wij daarom niet omkijken, maar naar de toekomst kijken. Daarom wil ik een motie voorleggen waar ik een begin maak met die afspraken waar de heer Dijks ook wel zin in lijkt te hebben.

Motie

*Provinciale staten van Drenthe
in vergadering bijeen op woensdag 18 september
2002;*

gehoord de discussie over de status van een advies van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit inzake het Van Gogh-huis;

van mening dat een gewogen meerderheidsadvies van een statencommissie een door GS niet te veronachtzamen politieke realiteit is;

nodigen het college van GS uit om in die gevallen waarin een advies aan de staten (commissie) is gevraagd, het gegeven meerderheidsadvies ook op te volgen,

en gaan over tot de orde van de dag.

Het gaat er dus heel simpel om dat wanneer de meerderheid van de staten van mening is dat wij linksaf moeten, dit een klemmende oproep aan het college is om ook maar linksaf te gaan.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom in behandeling kan worden genomen.

Ik stel de staten voor de verdere behandeling van dit punt te schorsen tot de motie is vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Dan is nu aan de orde de kwestie rond de regiodebatten over de herziening van het POP.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Mijn voorstel is vandaag een besluit te nemen over de mogelijkheid van PS om meer verantwoordelijkheid te nemen bij de herziening van het POP. Dit is ook een van de aanbevelingen in het aangenomen rapport van de Werkgroep Drenthe Duaal. De praktische uitwerking moet natuurlijk nog wel plaatsvinden, want wat de staten doen moet absoluut geen doublure worden van wat GS al doet.

Er zijn nog heel veel punten die besproken moeten worden. Ik heb bij het opstellen van de motie een aantal varianten rond gemaakt en ik heb daarop veel reacties gehad en ik kan nu dan ook een motie voorlezen, die ondersteund wordt door een groot aantal fracties. Ik heb ook al gehoord dat de gedeputeerde van mening is dat, als deze motie wordt aangenomen, het heel goed en heel nodig is dat de projectleider van het POP ook direct betrokken wordt bij de verdere uitwerking.

Motie

*Provinciale staten van Drenthe
in vergadering bijeen op woensdag 18 september
2002;*

overwegende dat:

- *in de gecombineerde statencommissievergadering van de Statencommissies Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit en Milieu, Water en Groen en in de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie gesproken is over de mogelijkheden om als provinciale staten zelf ook informatie te verzamelen ten behoeve van de Herziening beleid Provinciaal omgevingsplan 1 en regelgeving fysieke leefomgeving (Herziening POP);*
- *in Drenthe Duaal een van de aanbevelingen is dat de staten regiodebatten organiseren over aansprekende provinciale thema's bijvoorbeeld: Herziening POP;*

besluiten:

1. *tot het houden van een aantal regiodebatten over "Herziening POP";*
2. *dat een aantal statenleden (zie ondergetekenden), ondersteund door de ambtelijke organisatie, zich gaat bezighouden met de voorbereiding van deze regiodebatten;*
3. *dat in de eerstvolgende Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit een verdere uitwerking ter discussie wordt gesteld,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De motie is ondertekend door de fracties van GroenLinks, PvdA, VVD, CDA, OPD, Ouderenpartij en OSD.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom in behandeling kan worden genomen.

In de motie worden de staten gevraagd een besluit te nemen en wordt het college niets opgedragen. Maar omdat het wel van belang is dat de voorbereidingen van het college en die van de staten een beetje op elkaar afgestemd zijn - de heer Langenkamp wees daar ook al op - geef ik mevrouw De Vries de gelegenheid op de motie te reageren.

De heer NIJENBRINKS: Wij hebben de tekst van de motie al voor ons liggen, maar daar staan minder ondertekenaars onder. Heb ik goed gehoord, dat de motie inmiddels door alle fracties is ondertekend?

De VOORZITTER: De motie is niet ondertekend door de fracties van D66 en ChristenUnie.

Mevrouw DE VRIES: Voorzitter. Het college is zelf ook al bezig met de voorbereidingen van de herziening van het POP. Ik denk dat het goed is dat op zo kort mogelijke termijn een gesprek plaatsvindt met de projectleider erbij om te bekijken hoe het allemaal zo goed mogelijk kan worden geregeld. Misschien kunnen procedures in elkaar worden geschoven. Wij moeten in ieder geval voorkomen dat wij op twee momenten de burger inschakelen, waardoor die burger zich kan gaan afvragen wat er allemaal gebeurt. Ik stel voor dat dit op zo kort mogelijke termijn bekeken wordt en wat mij betreft komt er dan zo snel mogelijk een voorstel in de commissie aan de orde.

De heer NIJENBRINKS: Een programma voor de pauze en een na de pauze.

De VOORZITTER: De door de gedeputeerde voorgestelde benadering lijkt mij heel praktisch. Nu de motie door alle fracties met uitzondering van die van D66 en ChristenUnie is ondertekend, is het volstrekt duidelijk dat de motie met een meer dan ruime meerderheid zal worden aangenomen. Omdat echter in punt 2 van het besluit van de motie staat dat "een aantal statenleden (zie ondergetekenden)" zich met de voorbereiding gaat bezighouden, zou daarbij geen vertegenwoordiger van D66 en ChristenUnie betrokken zijn. Ik weet natuurlijk niet of dat een bewuste keuze is geweest.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij steunen deze motie, maar juist om redenen van praktische aard, namelijk het voeren van een verkiezingscampagne in ongeveer dezelfde periode en het organiseren en bijwonen van de nu genoemde bijeenkomsten, hebben wij afgezien van ondertekening van de motie. Wij zijn bang voor overbelasting.

De heer VAN DER SCHOOT: De motie kan ook uitgebreid worden met de zinsnede "na de verkiezingsdatum".

De heer ENGELS: Voorzitter. Het verhaal van de heer Baas is ook ongeveer ons verhaal.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie met algemene stemmen is aangenomen. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Goudriaan, die een motie wil indienen waarin het college wordt verzocht de Stichting Bloemencorso Eelde alsnog subsidie te verlenen.

Mevrouw GOUDRIAAN: Mijnheer de voorzitter. Onze bijdrage gaat over het toekennen van een subsidie aan de Stichting Bloemencorso Eelde. Wij zouden graag zien dat er een incidentele bijdrage werd gegeven van €7.500,--. Maar voor ik hier verder op inga, wil ik eerst de reactie van het college en mijn medestatenleden horen.

(Voorzitter: mevrouw De Widt.)

Ik wil nog even ingaan op de brief die gestuurd is aan het bestuur van de Stichting Bloemencorso Eelde. In die brief staat dat het corso niet aan de gestelde criteria voldoet. Het eerste criterium is dat het evenement van voldoende kwaliteit moet zijn. Ik denk dat iedereen het met mij eens is dat het bloemencorso zeker wel kwaliteit heeft en dat het daarom zonder meer in aanmerking komt voor een financiële bijdrage. Het bloemencorso is een van de grote evenementen in Drenthe, het valt onder dezelfde noemer als de TT en het concours hippique. Het tweede criterium is dat de activiteit vernieuwend moet zijn. Nu zou ik, heel flauw, kunnen zeggen dat er elk jaar nieuwe ontwerpen zijn, maar dat argument zal ik niet gebruiken. Wij kunnen ons ook afvragen waarom het altijd vernieuwend moet zijn, wij kunnen toch ook zuinig zijn op wat wij hebben? Het derde criterium is dat de activiteit van provinciaal belang moet zijn. Er komen elk jaar duizenden mensen naar Eelde. Er is dus naamsbekendheid en daarmee sprake van het promoten van Drenthe. Er komen bezoekers uit binnen- en buitenland.

Het vierde criterium is dat een redelijke entreprijs c.q. een eigen bijdrage wordt geheven. Het niet heffen van een entreprijs geeft veel mensen, ook mensen met een smalle beurs, de gelegenheid om het corso te bewonderen, iets waar wij als PvdA - het zal niemand verbazen - vóór zijn. Op die eigen bijdrage kom ik straks nog terug. Het college schrijft in zijn brief dat het corso te weinig cultureel is. Over wat cultuur is en hoe je dat beleeft, kunnen wij met elkaar van gedachten verschillen, wij hoeven het daarover ook niet altijd eens te zijn. Bovendien hoeven wij niet hetzelfde gevoel te hebben over wat cultuur is. Maar in 1964 dachten onze voorgangers daar anders over, want toen kreeg het corso de culturele Prijs van Drenthe. Is onze smaak zo veranderd of waren zij zo vooruitziend? Ook de inwoners van Eelde zullen wel anders over cultuur denken, want iets waar zoveel bewoners bij betrokken zijn en dat zo door de gemeenschap wordt gedragen, zal door hen zeker als culturele activiteit, dus als cultuur, worden ervaren.

De heer IETSWAART: Voorzitter. Is de brief die mevrouw Goudriaan nu steeds noemt, breed verspreid? Wij kennen die brief namelijk niet.

Mevrouw GOUDRIAAN: Ik heb de brief bij mijn stukken gevonden.

De heer IETSWAART: Ik hoor nu van mijn achterbuurman dat die brief vanochtend in de map lag. Ik heb die brief echter nog niet gezien.

De VOORZITTER: Het lijkt mij plezierig dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

Mevrouw SCHIPPER: De papieren zaten in de lege map voor de volgende statenvergadering.

De VOORZITTER: Dan adviseer ik de staten die papieren nu even te bekijken.

Mevrouw GOUDRIAAN: Uit de brief van de stichting blijkt dat zij een eigen vermogen heeft. De staten kunnen zich dan ook afvragen of de stichting wel gesubsidieerd moet worden. Maar het argument van de stichting om niet op dat vermogen in te teren, vinden wij zeer legitiem. Als namelijk om de een of andere reden - ik noem de MKZ-crisis - het corso niet gehouden kan worden

en toch al veel kosten zijn gemaakt, zal het jaar daarop het corso toch ook weer moeten plaatsvinden. Daar is geld voor nodig.

Besturen is net als regeren: vooruitzien.

Mevrouw de voorzitter. Tweemaal per week sta ik op een spreekgestoelte. Ik vraag dan de mensen die voor mij staan de vraag die ik hun stel met "ja" te beantwoorden. Deze mensen - u begrijpt het al - zijn bruid en bruidegom en die antwoorden heel graag met: "Ja."

Ik vraag nu de leden van de staten mijn vraag om het corso dit jaar incidenteel € 7.500,- te geven en het college op te dragen met de gemeente Tynaarlo en de stichting in gesprek te gaan om tot een oplossing te komen, met een van harte "ja" te beantwoorden.

Mevrouw SCHIPPER: Ik heb een probleem: ik was nog nooit de bruid, dus ik ben alleen maar gewend om "nee" te zeggen.

De VOORZITTER: Wil mevrouw Goudriaan nu nog de motie indienen?

Mevrouw GOUDRIAAN: Dat doe ik nog niet. Ik wacht eerst het antwoord van het college en de reactie van de staten af.

De VOORZITTER: Maar u heeft al wel de ingrediënten van de motie verwoord.

Mevrouw GOUDRIAAN: Als de discussie niet helemaal loopt zoals ik verwacht, komt mijn fractie er bij de algemene beschouwingen op terug.

De heer HOLMAN: Dan stel ik op voorhand voor om deze kwestie maar door te schuiven naar die algemene beschouwingen. Deze gang van zaken vind ik een beetje vreemd.

De heer SCHAAP: Waarom is dat vreemd?

De heer HOLMAN: Mevrouw Goudriaan kan gewoon een motie indienen.

De heer SCHAAP: De motie hoeft toch niet in eerste termijn te worden ingediend? Wij mogen toch eerst de reactie van het college afwachten? Misschien zegt het college wel mogelijkheden te zien om wat te doen en dan is de motie niet nodig. Wat is hier dan vreemd aan?

De VOORZITTER: Ik stel voor de beraadslaging te vervolgen. Mevrouw Goudriaan heeft gevraagd dit punt op de agenda te zetten en de staten hebben daarmee ingestemd en dus kan het punt besproken worden.

Ik meld de staten dat de brief die mevrouw Goudriaan noemde in verschillende mappen aanwezig is. Het gaat om een brief aan de leden van de Statencommissie CW. De brief is dus op beperkte schaal verspreid.

De heer VAN DER SCHOOT: En dan kennelijk te beperkt, want ik ben lid van die statencommissie en ik heb die brief niet in de map die op mijn tafel lag aangetroffen.

De VOORZITTER: Dat spijt mij en wij zullen alsnog proberen daaraan iets te doen.

De heer IETSWAART: Voorzitter. Wij hebben de brief inmiddels gevonden, maar het al dan niet aanwezig zijn van de brief zien wij niet als een concreet probleem.

Mevrouw SCHIPPER: Mevrouw de voorzitter. Is het geen goed idee eerst het college te laten antwoorden en de fracties daarna de gelegenheid te geven te reageren?

De VOORZITTER: Er zijn specifieke vragen aan de fracties gesteld en daarom geef ik eerst de staten de gelegenheid hierover iets te zeggen.

Mevrouw SMILDE: Mevrouw de voorzitter. Onze fractie heeft hierover nagedacht en de conclusie is dat het geen goed idee is op het verzoek van de stichting in te gaan. Doen wij dit wel dan voeren wij ad-hocbeleid, waar bovendien precedentwerking van uitgaat. Als wij hierop ingaan, kunnen wij nog veel meer van dit type aanvragen verwachten. Bovendien is de onderbouwing van het bedrag van € 7.500,-- ons ook niet geheel duidelijk. Wij voelen hier niets voor en wij staan op dit punt achter het collegebeleid.

Mevrouw SCHIPPER: Mevrouw de voorzitter. Ik heb het al gezegd: de fractie van de VVD zegt "nee" op dit verzoek. Ik zal dit nader toelichten. Het is niet dat wij geen waardering hebben voor alle vrijwilligers die bij het corso en al dat soort van evenementen in Drenthe betrokken zijn, maar

het gaat om de procedure. Voor die procedure hebben wij reglementen. Voor een structurele subsidie moet aan het begin van een budgetperiode een aanvraag worden ingediend. De subsidieregelingen zijn er om bij gelijksoortige evenementen een weloverwogen afweging te kunnen maken. En die zijn er nogal wat in Drenthe: ik noem Frederiksoord en de grote manifestaties in het zuiden van Drenthe en in Oostermeer. Om een goede afweging te kunnen maken is het van belang dat wij ons aan de procedures houden. Dat is de reden waarom wij niet voor dit voorstel stemmen.

De heer SCHAAP: Voorzitter. Ik vind het terecht dat op de procedure wordt gewezen en op het feit dat aan de regelingen moet worden getoetst. Op grond van die toetsing kan men besluiten iets wel of niet te doen. Mevrouw Goudriaan is het niet eens is met de afwijzingsgrondslag die het college heeft gekozen en daarom komt zij nu op deze kwestie terug. Als de afwijzingsgrondslag van het college volstrekt helder was, zouden wij er niet op terugkomen. Het zou toch raar zijn dat de politiek zichzelf buiten spel zette wanneer zij het oneens is met de afwijzingsgrond?

De heer IETSWAART: Ik vind deze gang van zaken niet in de procedure passen. Er is nog een bezwarenprocedure. De stichting kan nog bezwaar maken tegen het besluit van het college en zij moet eerst maar eens afwachten of de argumenten van het college al dan niet valide zijn.

De heer SCHAAP: Dit is toch wel de technocratie ten top. Het is ongelooflijk.

De VOORZITTER: Ik verzoek mevrouw Schipper haar betoog voort te zetten.

Mevrouw SCHIPPER: De afweging van het college is ook de onze, behalve die over "te weinig cultureel van karakter". De argumenten waarop de subsidieaanvraag is afgewezen, onderschrijven wij.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

De heer WENDT: Mijnheer de voorzitter. Eigenlijk is alles wat wij wilden zeggen al door mevrouw Smilde gezegd. Het toekennen van subsidie zou

te veel op ad-hocbeleid berusten. Het heeft bovendien een precedentwerking in de richting van andere manifestaties en dan is het einde zoek.

De heer IETSWAART: Voorzitter. Ik wilde eigenlijk ook eerst het antwoord van het college afwachten, maar nu de andere fracties zo prominent stelling nemen, hebben wij er behoefte aan dat ook te doen. Wij sluiten ons aan bij de vorige sprekers.

Mevrouw DIRKS: Mijnheer de voorzitter. Aan de ene kant zijn wij het wel eens met de uitspraak dat wij zeker geen ad-hocbeleid moeten voeren, maar aan de andere kant zitten wij hier wel om het beleid te toetsen. Onze vraag is dan of het beleidskader wel duidelijk genoeg is geweest om nu getoetst te worden.

De in de brief van het college genoemde criteria kunnen op verschillende wijzen geïnterpreteerd worden en wij kunnen ons ook baseren op het Bestuursprogramma waarin in hoofdstuk 8, Cultureel Drenthe, staat: "Andere aspecten om het cultureel klimaat in Drenthe te verbeteren en waarnaar - in overleg met de partners - onderzoek wordt ingesteld zijn de ondersteuning van groot-schalige culturele evenementen of festivals met een landelijke uitstraling en promotionele waarde voor Drenthe." Daarmee past dit verzoek dus wel in het beleid en is het dus niet alleen ad-hocbeleid. De criteria, op grond waarvan een subsidie wordt verleend, zijn niet helemaal duidelijk en op verschillende manieren uit te leggen. Het is van belang dat er in de statencommissie een discussie over criteria om subsidie te verlenen aan evenementen als het corso en dat op grond van die discussie een goed toetsingsinstrument totstandkomt. Het is de vraag of wij nu al vooruit moeten lopen op die discussie, nu wij de mening van de staten over die criteria nog niet kennen. Ik heb er wat moeite mee daarop vooruit te lopen. Vindt het college het beleids criterium aanwezig om incidenteel aan dit verzoek te voldoen? Kunnen de staten dat criterium beoordelen?

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Ik had wat willen zeggen over de afwijzingsgrondslag, maar met wat de heer Schaap daarover heeft gezegd ben ik het helemaal eens. De reden waarom het college dit verzoek heeft afgewezen vind ik niet zo solide. Het gaat ook om een eenmalige subsidie en daarmee is er volgens mij geen sprake van pre-

cedentwerking. Het bedrag kan uit de post Onvoorzien worden gehaald. College, wees ruimhartig, het gaat niet om een gigantisch bedrag, het gaat om Eelde en wij hebben daar nog niet zoiets gehad. En als Frederiksoord ook komt, moet het nog maar eens bekeken worden. Ik heb het idee dat het college wat watervrees heeft. Misschien heeft het het gevoel dat het water brandt. In ieder geval heb ik over deze afwijzing een wat vreemd gevoel.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Als iets ad-hocbeleid is en men constateert dat in de loop van deze lange dag, die ons dual parten speelt dan kan het zijn dat men sommige dingen wel tot ad-hocbeleid verklaart - ik noem het concours hippique - en andere dingen niet. Ik ben het met mijn collega's van de PvdA eens dat de afwijzingsgrondslag niet deugt. Daarom ben ik voor het verlenen van subsidie. Hetzelfde geldt voor mijn collega's van de OPD.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Voor alle duidelijkheid: het corso vroeg om een structurele bijdrage.

De heer VAN DER SCHOOT: Maar in de motie is sprake van een eenmalige subsidie.

De heer GAASBEEK: Die opmerking wilde ik ook maken.

Mevrouw BRINK: Dat heb ik ook gelezen.

De VOORZITTER: De heer Van der Schoot spreekt wel over een motie, maar er is nog geen motie ingediend en daarom kan er ook nog niet over gesproken worden.

De heer GAASBEEK: Voorzitter. Mag ik het nu eens niet met u eens zijn?

De VOORZITTER: Ik raad u aan het wel met mij eens te zijn. Het woord is aan mevrouw Brink.

De heer GAASBEEK: Mag ik nog wat zeggen?

De VOORZITTER: Waarover?

De heer GAASBEEK: Mevrouw Goudriaan vroeg de fracties hun mening en daar hebt u toestemming voor gegeven. Daarom heb ik gezegd wel

met een incidentele bijdrage te willen instemmen. Hetzelfde zei de heer Van der Schoot.

De VOORZITTER: Als voorzitter heb ik de formele gang van zaken te bewaken. Ik constateer alleen maar dat er nog geen motie is ingediend.

Mevrouw BRINK: Het college is van mening aan de uitgezette lijn te moeten vasthouden. Wij gaan dus niet met het voorstel van mevrouw Goudriaan mee. De provincie heeft een paar subsidieregelingen. Om voor een bijdrage uit de Subsidieregeling activiteiten op het gebied van kunst en cultuur, onderdeel Amateurkunst in aanmerking te komen, moet aan enkele criteria worden voldaan. Een van die criteria is voldoende kwaliteit. Het corso heeft voldoende kwaliteit. Maar het corso is niet vernieuwend. Het is wel van provinciaal belang. Maar er wordt weer geen entreprijs geheven. Het evenement vindt wel in Drenthe plaats. Daarmee voldoet het corso niet aan alle criteria en dat moet wel gebeuren, wil het college op het subsidieverzoek ingaan. Dat kan wel heel bureaucratisch en streng overkomen, maar wij hebben hier met elkaar deze criteria afgesproken en daar hebben wij ons dan aan te houden.

Ik heb nog wel bekeken of er andere mogelijkheden voor het corso zijn, bijvoorbeeld in de sfeer van recreatie en toerisme of economie. Dat bleek allemaal niet mogelijk. Het college houdt vast aan de spelregels. Wij hebben dit zeer goed gecommuniceerd met de stichting. De heer Dijks heeft een gesprek gehad met de heer Ensing en afgesproken is dat in het kader van het 50-jarig bestaan van het corso zal worden bekeken of vanuit het oogpunt van cultuurtoerisme iets kan worden gedaan. Dat is een heel andere lijn dan nu ad hoc beslissen € 7.500,-- aan het corso te geven, hoe lief het corso mij ook is.

Ik wil er verder nog op wijzen dat ook veel organisaties die wél een tekort hebben een subsidieverzoek indienen. Het corso heeft geen tekort. Wij houden dan ook vast aan onze duidelijke, rechte lijn.

De PvdA wil ik in overweging geven bij de algemene beschouwingen dan maar met een heel inventief idee te komen.

De heer HARLEMAN: Voorzitter. Als de stichting haar aanvraag onderbouwt met de opmerking dat

het om een topevenement gaat met een hoge promotionele waarde voor Drenthe en dat slechts een eenmalige bijdrage in facilitaire zin wordt gevraagd, stemt het college er dan wel mee in?

Mevrouw BRINK: Als, als, als... dan praten wij nog wel eens verder. Er ligt nu een aanvraag van het corso voor op deze gronden en op deze gronden kunnen wij de aanvraag helaas niet honoreren. Ik kan niet iedereen vrolijk maken die een aanvraag indient. Hoe lief mij het corso ook is en hoeveel waardering wij ook hebben voor alle vrijwilligers, deze aanvraag past niet in de criteria. Om precedentwerking te voorkomen moeten wij dan de rechte lijn volgen.

De heer HARLEMAN: Ik moet dan wel de vraag stellen of het college zichzelf consequent vindt.

Mevrouw BRINK: Ik vind dat ik in dit geval heel consequent ben.

Mevrouw GOUDRIAAN: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering een paar minuten te schorsen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 17.00 uur tot 17.08 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Mevrouw GOUDRIAAN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil een ten opzichte van de reeds rondgedeelde aangepaste motie indienen die als volgt luidt.

Motie

*Provinciale staten van Drenthe
in vergadering bijeen op woensdag 18 september
2002;*

overwegende dat:

- *de Stichting Bloemencorso Eelde een prominente plaats inneemt in het Drentse cultuuraanbod;*
- *een grote groep vrijwilligers zich inzet voor de realisatie van het Bloemencorso Eelde;*
- *het Bloemencorso Eelde voor Drenthe een belangrijke trekpleister is voor toeristen;*

besluiten:

- *de Stichting Bloemencorso Eelde voor dit jaar (2002) een eenmalige subsidie toe te kennen van € 7.500,-;*
- *het dekken van deze subsidie te laten geschieden uit het krediet Onvoorzien,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De motie is mede ondertekend door de fracties van OPD, Ouderenpartij en OSD.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Vanwege de tijdsdruk ga ik niet wachten tot de motie opnieuw gekopieerd en verspreid is. Ten opzichte van de reeds rondgedeelde versie is er sprake van een kleine taalkundige wijziging en is de opdracht aan het college geschrapt.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Het spijt mij, maar ik blijf de rechte lijn toch nog maar even volgen. Mevrouw Goudriaan stelt voor eenmalig € 7.500,- beschikbaar te stellen en dat past niet binnen de spelregels. Ik adviseer de staten dan ook de motie af te wijzen.

In stemming komt de motie van mevrouw Goudriaan met betrekking tot een subsidie aan de Stichting Bloemencorso Eelde.

De motie wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de leden van de fracties van de PvdA, minus de gedeputeerden, de OPD, Ouderenpartij en OSD en de heer Harleman voor aanvaarding van de motie hebben gestemd.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van de door de heer Sluiter ingediende motie.

De VOORZITTER: Ik wijs de staten erop dat in de motie de gang van zaken met betrekking tot het Van Gogh-huis weliswaar als voorbeeld wordt genomen, maar dat de motie in wezen betrekking heeft op het verkeer tussen staten dan wel statencommissies en GS. Dat is een bestuurlijke gelegenheid en behoort daarmee tot de porte-

feuille van de heer Swierstra, maar de heer Weggemans is gaarne bereid de heer Swierstra te vervangen.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. In de motie staat letterlijk dat het college wordt uitgenodigd het advies van de statencommissie op te volgen. Het college voelt zich altijd uitgenodigd het advies op te volgen en met dit deel van de motie is het college het dan ook volledig eens. Maar of het college dan doet wat in het advies staat, is een ander verhaal.

Ik wil in dit verband ook wijzen op artikel 33 van het Reglement van orde, waarin staat dat de statencommissies gewoon advies uitbrengen aan gedeputeerde staten. Dat is het en daar willen wij het ook graag bij laten, want anders halen de staten hun eigen Reglement van orde onderuit. De staten kunnen ook gebruikmaken van artikel 17a, tweede lid, dat luidt:

"2. Naar aanleiding van de behandeling in een commissie kan de voorzitter van de desbetreffende commissie gedeputeerde staten adviseren de door hen aangegeven status te wijzigen." Als de statencommissie dus redelijk verdeeld is, maar een van de fracties vindt een punt zeer belangrijk dan is het zaak de statencommissie zover te krijgen te adviseren een C-stuk te veranderen in een B-stuk, waarmee het een statenstuk is waarover in de statenvergadering moet worden besloten. Zo is het ook ongeveer met het stuk over het NIC gegaan.

Mijnheer de voorzitter. Het college vindt de motie overbodig, maar neemt haar ook met genoegen over, want uitnodigen blijft uitnodigen en meer ook niet.

TWEEDE TERMIJN

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp de insteek van de heer Weggemans wel. Wat dat betreft zit er een tekortkoming in de formulering van de motie, want bedoeld is op die gevallen waarin een verplicht advies van de statencommissie is gevraagd. Het "nodigen het college van GS uit" wordt dan natuurlijk een "dragen het college van GS op". Het is dus misschien juridisch niet helemaal waterdicht geformuleerd, maar de gedeputeerde begrijpt heel goed waar het mij om gaat.

De heer WEGGEMANS: Met de formulering "dragen het college op" haalt de heer Sluiter het Reglement van orde van de staten onderuit. In het reglement wordt ook geen onderscheid gemaakt in stukken aan de statencommissie. De statencommissie geeft, al naar gelang de status van een stuk, advies aan het college of aan de staten zelf. Als de staten het anders willen dan moet er een ander Reglement van orde komen.

Ik wijs erop dat ook de Commissie voor de bezwaar- en beroepschriften slechts een advies aan het college van GS geeft. Uiteraard volgen wij dat advies meestal op, maar wij kunnen en mogen daarvan afwijken. Het is niet gewoon, maar het gebeurt.

Mijnheer de voorzitter. Ik adviseer de heer Sluiter de motie in te trekken.

De VOORZITTER: Mag ik als voorzitter van deze staten een suggestie doen in de richting van de fractie die deze motie heeft ingediend?

Uit de woorden van de heer Weggemans blijkt al dat dit punt het verkeer tussen staten en college raakt, vooral in het licht van de veranderende dualiserende verhoudingen. In het kader van de dualisering zijn wij bezig met het opstellen van een nieuw, duaal Reglement van orde.

Er zijn nu twee dingen mogelijk: de motie wordt aangehouden of de motie wordt in handen gesteld van de werkgroep die zich met deze problematiek bezighoudt. Ik moet eerlijk zeggen dat het mij te snel gaat om op een woensdagachternamiddag, aan de vooravond van een belangrijke voetbalwedstrijd, dit leerstuk van de verhouding tussen staten en college even te verhapsnappen. Vandaar dat ik deze suggestie doe.

De heer NIJENBRINKS: Zou het verzoek aan de fractie van D66 dan niet moeten zijn voor deze vergadering deze motie van tafel te halen?

De VOORZITTER: Inderdaad.

De heer SLUITER: Als ik dit verzoek zo mag interpreteren dat de probleemstelling niet van tafel is, maar dat het probleem vandaag niet wordt opgelost, dan stem ik daarmee in.

De VOORZITTER: Ik bedoel dat D66 de motie formeel intrekt, waarmee de motie niet meer in behandeling is. Dat laat onverlet het recht van die

fractie om op elk moment dat het haar uitkomt de motie opnieuw in te dienen. Maar de heer Sluiter heeft goed begrepen dat ik de problematiek als zodanig ook graag in handen wil stellen van de werkgroep, die daar dan nog een beetje op kan kauwen.

Ik constateer dat de motie is ingetrokken.

Ik moet de staten nu meedelen dat de inloopsessie van het Stateninformatiesysteem in de Media-brink vanwege het late tijdstip geen doorgang meer zal vinden.

Wij hebben immers dan wel de agenda afgehandeld, maar wij zijn nog niet aan het eind van onze vergadering.

(Voorzitter: mevrouw De Widt.)

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Ter Beek.

De heer TER BEEK: Dames en heren, leden van de staten. De Tweede-Kamerfractie van het CDA heeft weer eens onverbiddelijk hard uitgehaald naar de staten van Drenthe. Voor de tweede keer binnen korte tijd heeft men een transfer tot stand gebracht, overigens zonder dat wij als staten daar enige vergoeding voor hebben gekregen, van een statenlid van ons naar de Tweede Kamer in Den Haag.

Margreet Smilde heb ik al eerder gelukgewenst met haar verkiezing tot lid van de Tweede Kamer en dat wil ik nu namens de staten nog eens herhalen. Het zij je van harte gegund, maar het is natuurlijk wel buitengewoon jammer dat een van de politieke talenten uit de Drentse volksvertegenwoordiging naar de nationale volksvertegenwoordiging gaat.

Ik heb een beetje na zitten denken hoe ik Margreet Smilde nu het beste zou kunnen karakteriseren. Als ik gewoon zeg "altijd present", dan weet iedereen onmiddellijk waarover ik het heb. Margreet Smilde is statenlid vanaf 1996 en met mij zullen velen zeggen: "Vanaf 1996, nog maar zes jaar?", want het lijkt zoveel langer dat je bij ons in de staten hebt doorgebracht. En dat is denk ik ook precies het geheime wapen: misschien niet altijd heel erg opvallen, maar wel heel erg sterk aanwezig. En als je dan ook een opvatting naar voren bracht dan was het er een met handen en voeten. Geen populistisch volksvermaak om het

zo maar eens te zeggen, maar een mening gebaseerd op feiten en met goed onderbouwde standpunten.

Je voelde je vooral thuis in wat ik dan even oneerbiedig noem - vergeef het mij - de "zachte sector", maar het maatschappelijk middenveld wist ook jou te vinden en vond bij jou ook vaak een gewillig oor.

Dames en heren van de staten, ik denk niet dat ik een geheim verklap wanneer ik zeg dat Margreet Smilde, wat haar portefeuille betreft, altijd een ruim aandeel heeft gehad in het aanleveren en uitwerken van onderdelen voor de algemene beschouwingen van de fractie van het CDA. Ik noem alleen maar de zorgboerderijen en de hospices. Ook het beleidsterrein cultuur kon zich in de warme belangstelling van Margreet Smilde verheugen.

Het is voor ons spijtig dat je weggaat, maar de CDA-fractie in Den Haag mag zichzelf feliciteren met een fractiegenoot van het kaliber Margreet Smilde.

Nogmaals, jammer dat je weggaat, maar "elk na-deel heb z'n voordeel": het feit dat je nu in de Tweede Kamer zit betekent dat wij jou zeker zullen "gebruiken" - Weggemans had het al over "postillion d'amour" - om - en nu druk ik mij buitengewoon diplomatiek uit - een zekere onrust en zorg die er in Noord-Nederland is ten aanzien van een aantal kabinetsplannen over te brengen. En dat niet alleen, wij hopen dat je ook een Drentse ambassadeur bent in Den Haag.

Uit ervaring weet ik, Margreet, dat je het op en rond het Binnenhof heel lang naar je zin kunt hebben. Maar een voorwaarde: je moet wel in Drenthe blijven wonen.

Margreet, dank voor je inzet, het allerbeste en heel veel succes op die ene vierkante kilometer in Den Haag, waarvan sommigen zeggen dat daar alles gebeurt. Er gebeurt veel, maar niet alles, want hier in Drenthe gebeurt ook heel veel en wij rekenen erop dat je ook een beetje niet alleen namens het CDA in de Tweede Kamer zit, maar ook namens het ons allen zo dierbare Drenthe. Het ga je goed!

(Applaus. De heer Ter Beek overhandigt mevrouw Smilde een cadeautje en een bos bloemen.)

De VOORZITTER: Het woord is aan mevrouw Smilde.

Mevrouw SMILDE: Op de avond van 15 mei 2002 zei mijn vijftienjarige zoon: "Ik denk dat deze verkiezingen ons leven op z'n kop zetten." Ik denk dat hij dat wel raak geschoten had, want de tweeëneenhalve week dat ik nu in Den Haag rondloop, heb ik vaak aan die uitspraak terug gedacht. Het kamerlid zijn heeft mijn leven inderdaad op zijn kop gezet.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

Maar het is ook iets heel bijzonders om volksvertegenwoordiger te zijn in Den Haag. Ik zie het ook als een opdracht.

Ik ben inderdaad nog maar zes jaar statenlid en dus ook volksvertegenwoordiger geweest, maar ik heb van elk moment genoten en ik verheugde mij al op de volgende statenperiode, waarin weer andere dingen gedaan zouden kunnen worden. De voorzitter noemde al de zorgboerderijen, maar ik had nog wel meer ideeën.

Bij dit afscheid heb ik gemengde gevoelens. Dat is ook goed, want als je het naar je zin hebt gehad, hoort dat ook zo. Dat ik het naar mijn zin heb gehad komt door de samenwerking met mijn collega-statenleden en met de ambtenaren en door mijn mateloze bewondering voor de pers die vandaag ook weer de hele dag aanwezig was. Ik wil een heel bijzonder woord van dank richten aan de Statencommissie MWG, die de lange agenda's altijd constructief wist af te werken en het haar voorzitter daarmee bijzonder gemakkelijk maakte.

Tenslotte. Ik hoop inderdaad als Drents ambassadeur op te treden. Mijn eerste opdracht heb ik vandaag al gevoeld en meegekregen. Maar ik denk dat ook de staten een heel boeiende tijd tegemoetgaan. Eerst de campagne, dan de verkiezingen, vervolgens de dualisering, kortom momenten waarop ook provinciale politici zichtbaar worden.

Ik wens jullie toe dat jullie daar iets moois van maken, dat jullie daar erg van zullen genieten en dat ook de volgende statenperiode heel goed zal zijn.

(Applaus.)

K. Sluiting

De VOORZITTER: Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 17.26 uur gesloten.)

GB

TOEZEGGING

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 18 september 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 18 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe de staten zo snel mogelijk op de hoogte te stellen van het werkelijke bedrag dat de FBE krijgt.
- 36 De heer WEGGEMANS zegt toe dat het college de mogelijkheid van een tussenrapportage nadrukkelijk zal bekijken.